

प्रेरितहरूका काम

लूकाले अर्को किताप लेख्छन्

१ प्रिय थियोफिलस, मैले मेरो प्रथम पुस्तकमा, येशूले जे-जे गर्नु भयो र सिकाउनु भयो पत्येक कुरो लेखेँ। भैले येशूको सम्पूर्ण जीवन बारे लेखेँ, प्रारम्भदेखि उहाँ स्वर्ग तिर उचालिनु भए सम्म। यो घटना हुनु अघि उहाँद्वारा चुनिएका प्रेरितहरूसित* उहाँले बातचित गर्नु भयो। प्रेरितहरूले के गर्नु पर्छ भन्ने कुरा पवित्र आत्माको* सहयोग लिएर उहाँले बताउनुभयो। ३यी सबै घटनाहरू येशूको मृत्यु पछि भयो, अनि उहाँले आफ्ना प्रेरितहरूलाई आफू जिउँदो रहेको शक्तिशाली प्रमाणहरूले प्रमाण गर्नु भयो। येशू मृत्युबाट बौरी उठे पछि प्रेरितहरूले उहाँलाई चालीस दिनको अवधिमा धेरै पल्ट देखे। उहाँले तिनीहरूसँग परमेश्वरको राज्यको विषयमा बताउनु भयो। ४एक समय जब येशू तिनीहरूसँग खाई रहनु भएको थियो, उहाँले तिनीहरूलाई यरूशलेम नछोड्ने कुरा भन्नुभयो। उहाँले भन्नुभयो, “पिताले तिमीहरूका लागि प्रतिज्ञा गर्नु भएकोछ, जुन मैले तिमीहरूलाई पहिल्यै भनिसकेको छु। त्यो प्रतिज्ञा प्राप्त गर्नलाई तिमीहरूले यरूशलेममा पखिनु पर्छ। ५यूहन्नाले मानिसहरूलाई पानीसित बप्तिस्मा* दिए, तर थोरै दिनमा तिमीहरूले पवित्र आत्माद्वारा बप्तिस्मा लिने छौं।”

येशूको स्वगरीहण

६प्रेरितहरू जम्मा भए। तिनीहरूले येशूलाई सोधे,

प्रेरितहरू येशूले आफ्नो खास सहायक चुनु भएको मानिसहरू।

पवित्र आत्मा परमेश्वरको आत्मा, येशूको आत्मा अनि आरामदायक पनि भनिन्छ। परमेश्वर औ र्खीष्टसित मिलेर संसारमा मानिसहरू माफ्न उनले परमेश्वरको काम गर्छन्।

बप्तिस्मा एउटा ग्रीक शब्द जसको अर्थ कुनै व्यक्ति चीजलाई पानीमा हलुका डुवाउनु अथवा चोग्नु।

“प्रभु के यो इच्चाएललाई राज्य फेरि फिर्ता दिने तपाईंको समय यही हो?”

७येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “पिता मात्र एक हुनुहुन्छ जसको मिति र समयहरू निर्णय गर्ने अधिकार छ।” तिमीहरू यी कुराहरू बारे जान्न सक्तैनौ। ८तर पवित्र आत्मा तिमीमाथि आउनु हुनेछ अनि तिमीहरूले शक्ति पाउने छौ। तिमीहरू मानिसहरूमा मेरो साक्षी हुनेछौ। पहिले तिमीहरू यरूशलेमका मानिसहरूको निम्ति साक्षी हुनेछौ। तब तिमीहरूले यहूदियामा, सामरियामा अनि संसारका प्रत्येक ठाउँका मानिसहरूलाई बताउने छौं।”

९येशूले प्रेरितहरूलाई ती कुराहरू भनिसके पछि उहाँमाथि आकाश सम्म उचालिनु भयो। प्रेरितहरूले हेर्दा हेर्दै येशू बादलभित्र पस्नु भयो अनि तिनीहरूले उहाँलाई देख्न सकेनन्। १०येशू टाढा गइरहनु भएको थियो अनि प्रेरितहरूले आकाश तर्फ हेरिरहेका थिए। अचानक दुइजना मानिसहरू सेतो वस्त्र धारण गरेर तिनीहरूका छेउमा उभिए। ११ती दुइजना मानिसहरूले प्रेरितहरूलाई भने, “गालीलका मानिसहरू, तिमीहरू यहाँ किन आकाशतर्फ हेर्दै उभिरहेकाछौ? तिमीहरूले येशूलाई तिमीहरू देखि स्वर्ग आरोहण भएको देख्यौ। जसरी तिमीहरूले उहाँलाई जानु भएको देख्यौ त्यसरी नै उहाँ फर्की आउनु हुनेछ।”

एक नयाँ प्रेरित चुनिए

१२त्यसपछि प्रेरितहरू जैतुन पर्वतदेखी यरूशलेम तिर लागे। यो पर्वत यरूशलेम देखि प्राय आधा माईल टाढो छ। १३प्रेरितहरू शहरभित्र पसे। तिनीहरू त्यही ठाउँमा गए जहाँ तिनीहरू बसेका थिए; यो कोठा माथिल्लो तलामा थियो। प्रेरितहरू थिए: पत्रुस, यूहन्ना, याकूब, अन्द्रियास, फिलिप, थोमा, बर्थुलमै, मत्ती, याकूब

(अल्फयसको छोरो) र शिमोन (कनानी*) र यहूदा (याकूबको छोरो)।

^१प्रेरितहरू एक साथ थिए। एकै उद्देश्यको लागि तिनीहरूले लगातार प्रार्थना गरिरहेका थिए। केही नारीहरू, र मरियम येशूको आमा, अनि उनका भाइहरू पनि त्यहाँ प्रेरितहरूसँग थिए।

^१केही दिन पश्चात् त्यहाँ विश्वास गर्नेहरूको सभा भइरहेको थियो। सभामा भण्डै एक सय बीस जना मानिसहरू थिए। पत्रुस उभिए र भने, ^{१६-१७}“भाइहरू हो, दाऊदको माध्यम पवित्र आत्माले केही घटनाहरू घटनेछन् भनी धर्मशास्त्रमा भनेका थिए। उनी यहूदाको विषयमा बात गरिरहेका थिए जो हाम्रा दलका एक जना थिए। यहूदाले हामीसित सेवा गरेका थिए अनि ती मानिसहरूका मार्ग दर्शक भए जसले येशूलाई पके।”

^{१८}यहूदालाई पैसा दिएर त्यसो गर्न खटाइएको थियो। आफ्नो दुष्ट कामको पैसाले एउटा जमीन किन्यो। तर यहूदा उँधो मुण्टो भएर पछारियो, त्यसको शरीर खुल्ला भएर फुट्यो, सबै आन्द्रा भुँडीहरू निस्किए। ^{१९}यो घटनाबाट सम्पूर्ण यरूशलेमका जनसाधारणले शिक्षा पाए। त्यसै कारणले गर्दा त्यो खेतको नाउँ मानिसहरूले हकल्दामा राखे। तिनीहरूको भाषामा हकल्दामाको अर्थ, “रगतको खेत” हुन्छ।

^{२०}पत्रुसले भने, “भजनसंग्रहमा यहूदाको विषयमा यस्तो लेखिएको छ:

‘उसको घर जनहीन होस्। कोही पनि त्यहाँ नबसुन।’ भजनसंग्रह ६६:२५

अनि यस्तो पनि लेखियो:

‘त्यसको काम अरू कसैले लैजाओस।’ भजनसंग्रह १०६:८

^{२१-२२}यसर्थ अब अर्को मान्छे हामीसँग सम्मिलित होस र येशूको पुनरुत्थान हुनुभएको साक्षी बनेस्। यो मान्छे हाम्रै टोलीको हुनुपर्छ जो प्रभु येशूको जीवनकाल भरि हामीसँग रहेको हुनु पर्दछ। यो मान्छे यूहन्नाले

मानिसहरूलाई बपतिस्मा दिएको दिनदेखि येशूको स्वर्ग आरोहण भएको दिनसम्म हामीसँग रहेको हुनुपर्छ।”

^२प्रेरितहरूले दुइजना मान्छेहरू टोलीको समक्ष राखे। एकजना योसेफ बर्णबास थिए। जसलाई जस्तस पनि भनिन्थ्यो। अर्को मानिस मत्तियास थियो। ^{२४-२५}प्रेरितहरूले प्रार्थना गरे, “प्रभु, तपाईंले सबैको मनका कुराहरू जान्नु हुन्छ। हामीलाई देखाउनु होस यी दुइजना मध्ये कसलाई यो काम गराउन तपाईंले छान्नु भएको छ। यहूदाले छाने अनि तिनी वास्तवमा कहाँका थिए त्यहीं गए। प्रभु, हामीलाई देखाउनुहोस् कि कुन मान्छेले एक प्रेरितको स्थान लिनु पर्ने हो।” ^{२६}प्रेरितहरूले दुइजनाबाट एकजना छान्नलाई चिढ्दा गरे। चिढामा मत्तियासको नाउँ पर्यो। यसैकारणले अन्य एघारजना प्रेरितहरू सहित ऊ पनि एक प्रेरित हुन पुगे।

पवित्र आत्माको आगमन

२ जब पेन्तिकोसको* दिन आइपुग्यो, प्रेरितहरू सबै एकै ठाउँमा जम्मा भएका थिए। ^२अचानक स्वर्गबाट जोडले हुरी वतास चले जस्तै एउटा आवाजले तिनीहरू जुनकोठामा बसिरहेका थिए सम्पूर्ण प्रकारले ढाकियो। ^३तिनीहरूले आगोका ज्वालाहरू जस्तो देखे। ती ज्वालाहरू विभाजित भएर प्रत्येक व्यक्ति माथि बस्यो। ^४तिनीहरू सबै पवित्र आत्माले परिपूर्ण भए र तिनीहरूले विभिन्न भाषाहरूमा बोलन थाले। पवित्र आत्माले तिनीहरूलाई त्यसो गर्न शक्ति प्रदान गर्नुभयो।

^५त्यसबेला यरूशलेममा केही धार्मिक यहूदीहरू बस्ये। तिनीहरू संसारको प्रत्येक राष्ट्रबाट आएका थिए। ^६तिनीहरू धेरै जसो आवाज सुने पछि आए। प्रेरितहरूले आआफ्ना भाषामा बोलेको सुनेर तिनीहरू छक्क परे। ^७यी सबै यहूदीहरू यसमा आश्चर्य चकित भए। तिनीहरूले बुझेनन् कि कसरी प्रेरितहरू यस्तो गर्न सक्षम भए। तिनीहरूले भने, “हेर! यी मानिसहरू जो बोलिरहेका छन् तिनीहरू सबै गालीलबाट आएका हुन्।” ^८तर हामी तिनीहरूले बोलेका शब्दहरू हाम्रो आफ्नै भाषामा सुनिरहेका छौं। यो कसरी सम्भव भयो? हामी विभिन्न ठाउँहरूबाट आएका हौं: ^९पार्थिया, मेदीया, एलाम, मेसोपोटामिया, यहूदिया, कपोदिसिया, पोन्टस, एशिया, ^{१०}फ्रिगिया,

कनानी कनानीहरू एक यहूदी राजनैतिक दलका थिए। जसले अहिंसाद्वारा पनि रोमीहरूबाट इन्फ्राएल स्वतन्त्र गराउने चेष्टा गरिरहेको थिए।

पेन्तिकोस यहूदीहरूको गहुँ फसल उठाउने उत्सव। यो निस्तार भन्दा पचासदिन पछि आँउन्थ्यो।

प्याम्फिलिया, मिस्रदेश, साईरिन छेउको लिविया, रोम
 ११क्रेती र अरबीयाबाट। हामी कतिपय जन्मजात यहूदीहरू
 हौं अनि अरू कसैलाई यहूदी धर्ममा परिवर्तन गरिएको
 छ। हामी ती विभिन्न देशहरूबाट आएका हौं। तर हामी
 ती मानिसहरूलाई हाम्रो आफ्नै भाषामा सुन्न सक्छौं।
 हामी तिनीहरूले परमेश्वरको विषयमा भनेका सबै महान
 कुराहरू बुझ्न सक्छौं।” १२मानिसहरू सबै आश्चर्य
 चकित र अलमल्ल भए। तिनीहरूले आपसमा प्रश्न गरे,
 “यसको मतलब के हुन सक्थ्यो?” १३तर अन्य मानिसहरू
 तिनीहरू माथि हाँसिरहेका थिए। ती मानिसहरूले सोचे
 कि प्रेरितहरूले खुब दाखरस पिए अनि माते।

पन्थुको मानिसहरूलाई सम्बोधन

१४त्यसपछि पन्थुस अन्य एघार जना प्रेरितहरूसित
 उभिए। सबै जनसमुदायले सुन्ने गरेर उनले जोडसँग
 कराएर भने। उनले भने, “मेरा यहूदी दाजु-भाइहरू र
 यरूशलेमका बासिन्दाहरू, मलाई ध्यान दिएर सुन! म
 तिमीहरूले जान्नु पर्ने आवश्यक कुराहरू भन्न लागेको
 छु। १५यी मानिसहरू तिमीहरूले सोचे जस्तै मातेका
 छैनन्। अहिले बिहानको भर्खर नौ मात्र बजेको छ।
 १६आज यहाँ भइरहेका कुरा अगमवक्ता योएलले भनेका
 हुन्:

१७ ‘परमेश्वरले भन्नु हुन्छ:

अन्तिम दिनहरूमा सबै मानिसहरूमाथि मेरो
 आत्मा खन्याईदिनेछु, तिम्रा छोरा अनि छोरीहरूले
 अगमवाणी गर्नेछन्। तिम्रा जवान मानिसहरूले
 दर्शनहरू देख्नेछन्। तिम्रा बूढा मानिसहरूले
 विशेष दर्शनहरू देख्नेछन्।

१८ त्यसबेला, म मेरो आत्मा खनाउनेछु, मेरो
 सेवकहरू, पुरुष र स्त्रीहरूमाथि, अनि तिनीहरूले
 अगमवाणी गर्नेछन्।

१९ म छक्क पर्दो चीजहरू माथि आकाशमा देखाउनेछु,
 तल पृथ्वीमा, म प्रमाणहरू दिनेछु त्यहाँ रगत,
 आगो, र घन धुँवा हुनेछ।

२० घाम अन्धकारमय भई बदल्दिने छ अनि जुन
 रगत सरह रक्तिम हुनेछ तब महान र महिमामयी
 प्रभुको दिन आउनेछ।

२१ अनि हरेक व्यक्ति ज-जसले प्रभु माथि विश्वास
 गर्नेछ बचाइनेछ।’

२२मेरो यहूदी दाजु-भाइहरू, यी शब्दहरूमा ध्यान
 देऊ: नासरतको बासिन्दा येशू विशिष्ट मानिस हुनुहुन्थ्यो।
 परमेश्वरले यो स्पष्ट रूपमा तिमीहरूलाई देखाउनु भयो।
 परमेश्वरले येशूको माध्यमद्वारा शक्तिशाली अनि
 आश्चर्यजनक कुराहरू गरेर यसलाई प्रमाण गर्नुभयो।
 तिमीहरू सबै जनाले यी कुराहरू देखेका छौं। २३येशूलाई
 तिमीहरूमा सुम्पिएको थियो अनि तिमीहरूले उहाँलाई
 माखौं। ती मानिसहरूका सहायता लिएर जोसित परमेश्वरको
 नियम छैन तिमीहरूले येशूलाई कूसमा किला ठोक्यौं।
 तर परमेश्वरलाई यी सबै घटना हुने थियो भनेर थाहा
 थियो। यो परमेश्वरकै योजना थियो। परमेश्वरले यो
 योजना धेरै अघि बनाउनु भएको थियो। २४येशूले
 मृत्युको पीडा खप्नु पर्यो, तर परमेश्वरले उहाँलाई
 मृत्युबाट छुटकारा दिनुभयो। मृत्युले येशूलाई समाल्न
 सकेन। परमेश्वरले येशूलाई मृत्युबाट ल्याउनु भयो।
 २५दाऊदले येशूको विषयमा यस्तो भनेका थिए:

‘सँधै मैले प्रभुलाई सम्मुख देखेँ मलाई बचाउँन
 उहाँ मेरो दाहिनेतिर हुनु हुन्छ।’

२६ यसैले मेरो हृदय आनन्दित छ र मेरो मुखले
 आनन्दसित बोल्दछ। मेरो शरीर पनि आशामा
 बाँच्नेछ,

२७ किनभने तपाईंले मेरो प्राणलाई पातालमा छोड्नु
 हुने छैन। तिमीहरूले आफ्ना एक पवित्रलाई
 चिहानमा कुहुनु दिने छैनौं।

२८ तिमीहरूले मलाई कसरी बाँच्न सिकायौं तिमीहरू
 मेरो छेउमा आउने छौं अनि मलाई आनन्दले
 भरिदिने छौं।’

भजनसंग्रह १६:८-११

२९“मेरा दाजु-भाइहरू, म तिमीहरूलाई पूर्ण रूपले
 हाम्रा पूर्वा दाऊदको विषयमा भन्न सक्छु। उहाँ मर्नु
 भयो र गाडियो। उहाँको चिहान अफ सम्म हामीसँग
 छ। ३०दाऊद एक अगमवक्ता थिए अनि परमेश्वरले
 भन्नु भएका कुराहरू जान्दथे। परमेश्वरले दाऊदलाई
 वचन दिनु भएको थियो कि उनकै परिवारबाट कुनै
 एकजनालाई दाऊद जस्तै राजा बनाउने छु। ३१यस्तो
 घटना हुन अगावै दाऊदलाई यो कुरा थाहा
 थियो। यसैकारण येशूको पुनस्तथानको विषयमा दाऊदले
 भने:

‘उहाँलाई नरकमा छाडिएको थिएन। उहाँको शरीर चिहानमा सडेन।’

^{३३}यो उनै येशू हुन जसलाई परमेश्वरले मृत्युबाट बौराए, हामी सबै त्यस सत्यको साक्षी छौं। ^{३३}यसकारण परमेश्वरले उनको दाहिने पट्टि येशूलाई उठाए। परमेश्वरले उहाँलाई पवित्र आत्मा दिनु भयो, जो उहाँले दिनु प्रतिज्ञा गर्नु भएको थियो। अनि उहाँले त्यो पवित्र आत्मा खनाए जो तिमीहरूले अहिले देख्छौं अनि सुन्छौं। ^{३४}दाऊद स्वर्गमा गएका छैनन्। यो त येशू हुनुहुन्थ्यो जो स्वर्ग जानुभयो। दाऊद आफैले भने:

‘प्रभुले मेरो प्रभुलाई भन्नु भयो: मेरो दाहिने तर्फ बस,

^{३५} जबसम्म तिम्रा शत्रुहरू तिम्रो पाइताला मुनि राखिदैन।’

भजनसंग्रह ११०:१

^{३६}यसैले सबै यहूदी मानिसहरूले यो सत्यलाई जानु पर्छ: परमेश्वरले येशूलाई प्रभु र ख्रीष्ट बनाउनु भयो। उहाँ त्यही मानिस हुनुहुन्थ्यो जसलाई तिमीहरूले क्रूसमा किला ठोक्थौ।’

^{३७}जब मानिसहरूले त्यो सुने तिनीहरू अत्यन्तै दुःखीत भए। तिनीहरूले पन्त्रुस र अन्य प्रेरितहरूलाई सोधे, “हे भाइहरू हो, हामीले के गर्नु पर्ने?”

^{३८}पन्त्रुसले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरूका हृदयहरू अनि जीवनहरू परिवर्तन गर, तब तिमीहरू प्रत्येकलाई येशू ख्रीष्टको नाउँमा बपतिस्मा हौं। तब तिमीहरूका पापहरूलाई क्षमा दिनेछ र तिमीहरूले पवित्र-आत्माको उपहार पाउने छौं। ^{३९}यो प्रतिज्ञा तिमीहरूको लागि अनि तिमीहरूको बालकहरूको लागि अनि ती सबै मानिसहरूका लागि पनि हो जो टाढामा छन्। यो ती प्रत्येक मानिसहरूका लागि हो जसलाई प्रभु हाम्रा परमेश्वरले आफैमा बोलाउनु हुन्छ।”

^{४०}पन्त्रुसले तिनीहरूलाई यी अनि अन्य अनेक शब्दहरूद्वारा चेतावनी पनि दिए, “उनीहरूलाई आग्रह गरे कि स्वयं तिमीहरूले यी दुष्ट सन्तानहरूबाट जोगाऊ।”

^{४१}तब ती मानिसहरू जसले पन्त्रुसका सन्देश माने, बपतिस्मा लिए। त्यस दिनमा भण्डै तीन हजार जति मानिसहरू विश्वासीहरूको भुण्डमा थपिए। ^{४२}ती विश्वासीहरू लगातार आपसमा भेटघाट गरिरहे। तिनीहरूले आफ्ना समय प्रेरितहरूले दिएका शिक्षा सिक्नमा प्रयोग

गरे। तिनीहरू एकअर्कामा साभेदार भए। तिनीहरू एक साथ खँदै थिए अनि एक साथ प्रार्थना गर्दै थिए।

विश्वासीहरूको बाँडाई

^{४३}प्रेरितहरूले धेरै शक्तिपूर्ण र आश्चर्यपूर्ण कामहरू गरे। अनि प्रत्येक मान्छेले आश्चर्य मिश्रित भय अनुभव गरे। ^{४४}सबै विश्वासीहरू सँगै बसे। सबै कुराहरू आपसमा बाँड्नुहुँदो गरे। ^{४५}विश्वासीहरूले आफ्नो जमीनहरू र आफ्नो जे जति सम्पत्तिहरू थिए, सबै बेचे अनि बेचेर पाएको पैसा हरेक व्यक्तिको आवश्यकताको अनुपातमा बाँडे। ^{४६}तिनीहरू प्रत्येक दिन मन्दिरको प्राङ्गणमा भेट्थे। तिनीहरू सबैको एउटै उद्देश्य थियो। तिनीहरू आनन्दित भएर औ इमान्दारी हृदय लिएर आफ्ना घरमा सँगै रोटी टुक्राए अनि खाए। ^{४७}तिनीहरूले परमेश्वरको प्रशंसा गरे अनि सबै मानिसहरूले उनीहरूलाई मन पराउँथे। अधिक भन्दा अधिक मानिसहरूले संरक्षण पाए र प्रभुले तिनीहरूलाई विश्वासीहरूको हूलमा सम्मिलित गरे।

पन्त्रुसले एक लङ्गडो मान्छेलाई निको पार्छ

३ एकदिन पन्त्रुस र यूहन्ना मन्दिर गए। त्यतिबेला अपरान्हको तीन बजेको थियो। यो दैनिक प्रार्थना गर्ने बेला थियो। जब तिनीहरू मन्दिर प्राङ्गण तिर गइरहेका थिए, त्यहाँ एकजना मानिस थिए। जीवनभरि नै त्यो मान्छे लङ्गडो थियो। उ हिँड्न सक्तैन थियो, यसैले केही साथीहरूले उसलाई बोक्ने गर्थे र प्रत्येक दिन मन्दिरमा ल्याउने गर्थे। तिनीहरूले त्यो लङ्गडो मान्छेलाई मन्दिर बाहिर एउटा ढोकाको मध्ये छेउमा राखे जसलाई सुन्दर-द्वार भनिन्थ्यो। त्यहाँ त्यस मान्छेले मन्दिर जाने मान्छेहरूसँग पैसा माग्ने गर्थ्यो। ^३त्यसदिन त्यो मान्छेले पन्त्रुस र यूहन्नालाई मन्दिरको प्राङ्गणभित्र गइरहेको देख्यो। उसले तिनीहरूसँग पैसा माग्यो। ^४पन्त्रुस र यूहन्नाले त्यस लङ्गडो मान्छेलाई एक टक लाएर हेरे अनि पन्त्रुसले भने, “हामीलाई हेर!” ^५त्यस मान्छेले तिनीहरूबाट केही पाउने आशाले तिनीहरूलाई ध्यान लगाएर हेर्यो। ^६तर पन्त्रुसले भने, “मसँग कुनै सुन अथवा चाँदी छैन, तर मसँग जे छ त्यो तिमीलाई दिनेछु। नासरतको येशू ख्रीष्टको शक्तिले-जुरूक उठ र हिँड्।” ^७त्यसपछि पन्त्रुसले त्यस मान्छेको दाहिने हात पकेर उठाए अनि अचानक उसको खुट्टा अनि गोली गाँठाहरू

तगड़ा भयो।^८ त्यो मान्छे उफ्रियो र जुरूक खडा उभियो र हिंड्न थाल्यो। त्यो मन्दिरको प्राङ्गणभित्र तिनीहरू सँगै गयो। त्यो हिड्दै, उफ्रँदै, परमेश्वरको स्तुति गाइरहेको थियो।^{९-१०} सबै मानिसहरूले उसलाई चिने। मानिसहरूले चिने कि त्यो मान्छे लङ्गडो थियो र उ प्रत्येक दिन मन्दिरको सुन्दरद्वारको सामु बसेर पैसा माग्दथ्यो। अब तिनीहरूले त्यही मान्छेलाई हिंड्दै र प्रभुको स्तुति गाउँदै गरेको देखे। मानिसहरू छक्क परे। तिनीहरूले यो कसरी हुन सक्यो भनेर बुझ्न सकेनन्।

पत्रुस मानिसहरू सँग बोल्दछ

^{११}त्यो मानिसले पत्रुस र यूहन्नालाई लगातर समाति रह्यो। सबै मानिसहरू चकित भएका थिए कारण त्यो लङ्गडो मान्छे निको भएको थियो। तिनीहरू पत्रुस र यूहन्ना भएको सुलेमानको दलानमा दगुरे।^{१२} जब पत्रुसले यस्तो देखे, उनले मानिसहरूलाई भने, “मेरा यहूदी दाजु-भाइहरू हो! तिमीहरू किन यसमा अचम्भ मानिरहेका छौ?” तिमीहरूले हामीलाई यस्तो प्रकारले हेरिरहेकाछौ कि मानौं, हामीले हाम्रो शक्ति र भक्तिले त्यो मान्छेलाई हिंड्ने सामर्थ्य बनायौ।^{१३} होइन! यो परमेश्वरले गर्नु भएको हो! उहाँ अब्राहामका परमेश्वर, इसहाकका परमेश्वर र याकूबका परमेश्वर हुनुहुन्छ। उहाँ हाम्रा सबै पुर्खाहरूका परमेश्वर हुनुहुन्छ। उहाँले उहाँका खास सेवक येशूलाई गौरान्वित तुल्याउनु भयो जसलाई तिमीहरूले मार्न भनी सुम्पियौ। पिलातसले येशूलाई मुक्त गरिदिने निर्णय गरेका थिए। तर तिमीहरूले येशूलाई हामी चाहँदैनौ भन्यौ।^{१४} येशू पवित्र र असल हुनुहुन्थ्यो, तर तिमीहरूले भन्यौ तिमीहरू उनलाई चाहँदैनौ। तिमीहरूले येशूको सट्टामा ज्यानमारालाई छोड़ी माग्यौ।^{१५} अनि तिमीहरूले एक यस्तो व्यक्तिलाई माग्नु जो जीवन श्रोत हुनुहुन्छ! तर परमेश्वरले उहाँलाई मृत्युबाट बौराउनु भयो। हामी त्यस्को साक्षी छौं- हामीले आफ्नै आँखाले देखेका हौं।^{१६} येशूमा विश्वास रहेकै कारण यो व्यक्ति अहिले निको भयो। यस्तो हुन गएको कारण चाहिँ हामी येशूको शक्तिमा पूर्ण विश्वास राख्दछौ। येशूमा विश्वास भएको कारणले यो व्यक्ति निको भएको छ। तिमीहरूले उसलाई देख्छौं अनि तिमीहरूले उसलाई चिन्छौ।

^{१७}मेरा दाजु-भाइहरू, तिमीहरूले येशूलाई के के गर्नु, म जान्दछु। तिमीहरूले आफैले बुझेनौ तिमीहरू

के गरिरहेका थियौ, तिमीहरूका नेताहरूले पनि बुझेनन्।^{१८} परमेश्वरले सबै अगमवक्ताहरूको माध्यमद्वारा भनिसक्नु भएको थियो कि ख्रीष्ट पीडित हुनेछन र मर्नेछन्। मैले तिमीहरूलाई भनेको छु कसरी परमेश्वरले यी कुराहरू पूर्ण गर्नुभयो।^{१९} यसैले तिमीहरूले आफ्ना हृदयहरू र जीवन परिवर्तन गर्ने पर्छ! परमेश्वर तर्फ फर्क अनि उहाँले तिमीहरूको पापहरूलाई क्षमा दिनुहुन्छ।^{२०} त्यसपछि प्रभुले तिमीहरूलाई आत्मिक विश्रामको समय दिनुहुनेछ। उहाँले येशूलाई पठाउनुहुनेछ, जसलाई उहाँले तिमीहरूका निम्ति ख्रीष्टको रूपमा चुन्नु भएको छ।^{२१} तर येशू त्यसबेला सम्म स्वर्गमा बस्ने पर्छ, जब सम्म हरेक थोक फेरि व्यवस्थित हुँदैन। परमेश्वरले यस समयको विषयमा धेरै पहिल्यै उहाँको पवित्र अगमवक्ताद्वारा भनिसक्नु भएको थियो।^{२२} मोशाले भन्नुभयो, ‘प्रभु तिमीहरूका परमेश्वरले तिमीहरूलाई एकजना अगमवक्ता दिनुहुनेछ। त्यो अगमवक्ता तिमीहरूका आफ्नै सम्प्रदायबाट आउनेछन्। उ म जस्तै हुनेछ। ती अगमवक्ताले भनेका सबै कुराहरू तिमीहरूले पालन गर्नुपर्नेछ।^{२३} यदि कुनै व्यक्तिले त्यो अगमवक्ताको भनाई पालन गरेन भने उसलाई परमेश्वरको मानिसहरूबाट अलग्ग गरिनु पर्छ अनि ध्वंस पारिनु पर्छ।’*^{२४} शामूल र सबै अन्य अगमवक्ताहरू जो उनी पछि आए परमेश्वरको निम्ति बोले अनि तिमीहरूले यो समयको बारेमा भने।^{२५} तिमीहरूले अगमवक्ताहरूले जे भने ती ग्रहण गरिसकेका छौ। तिमीहरूले परमेश्वर अनि तिमीहरूका पुर्खाहरू माफ भएको सम्भ्रौता स्वीकार गरिसकेकाछौ। प्रभुले तिमीहरूका पिता अब्राहामलाई भन्नुभयो, ‘पृथ्वीमा भएको सबै राष्ट्रहरू तिमीहरूका सन्ततिद्वारा धन्य हुनेछ।’*^{२६} परमेश्वरले उहाँका खास सेवक पठाउनु भयो। उहाँले उनलाई पहिले तिमीहरू कहाँ नै पठाउनु भयो। तिमीहरू प्रत्येकलाई दुष्ट पथबाट हटाएर आशीष दिनुलाई परमेश्वरले येशूलाई पठाउनु भयो।”

यहूदी सभा समक्ष पत्रुस र यूहन्ना

जब पत्रुस र यूहन्ना मानिसहरूसँग बोलिरहेका थिए, केही मानिसहरू तिनीहरूकहाँ आए। तिनीहरू यहूदी पूजाहारीहरू मन्दिरको देखरेख गर्नेहरूको कप्तान र

*प्रभु तिमीहरूका ... पारिनु पर्छ’ व्यवस्था १८:१५, १६।

*‘पृथ्वीमा ... हुनेछ’ उत्पत्ति २२:१८; २६:२४।

केही सटुकीहरू* थिए। ^२पत्रुस र यूहन्नाले जे जति कुराहरू मानिसहरूलाई सिकाए त्यसकारणले तिनीहरू रिसाइसकेका थिए। ती दुइ प्रेरितहरूले भन्दै थिए मानिसहरू मृत्युबाट जाग्नेछन्। येशूको उदाहरण दिएर तिनीहरूले यो सिकाए। ^३यहूदी अगुवाहरूले पत्रुस र यूहन्नालाई पत्रे अनि जेलमा थुनामा राखे। रात परिसकेको थियो, यसैले तिनीहरूले पत्रुस र यूहन्नालाई अर्को दिन सम्म जेलमा राखे। ^४तर धेरै मानिसहरू जजसले पत्रुस र यूहन्नाको समाचार सुनेका थिए, तिनीहरू विश्वासी बनिए। यसर्थ अहिले त्यहाँ प्रायः पाँच हजार पुरुषहरू विश्वासीहरूको हूमा थिए।

^५अर्को दिन यहूदी अगुवाहरू, बूढा यहूदी अगुवाहरू र शास्त्रीहरू यरूशलेममा भेट्न भए। ^६हन्नास प्रधान पूजाहारी केफास, यूहन्ना र अलेकजाण्डरहरू त्यहाँ थिए। सबै मानिसहरू जो प्रधान पूजाहारी चुनिने एक परिवारका थिए, त्यहाँ थिए। ^७तिनीहरूले पत्रुस र यूहन्नालाई सबैजना समक्ष उभ्याए। यहूदी अगुवाहरूले तिनीहरूलाई धेरै पल्ट सोधे, “यस लङ्गडो मान्छेलाई तिमीहरूले कसरी ठीक पाख्यौ? के शक्तिले तिमीहरूले यो काम गख्यौ? कसको अधिकार लिएर तिमीहरूले यसो गख्यौ?”

^८तब पवित्र आत्माले पत्रुस परिपूर्ण भयो। उनले तिनीहरूलाई भने, “मानिसहरूका अगुवाहरू र बूढा अगुवाहरू: ^९तिमीहरूले यस्ता असल काम गरेको विषयमा अहिले हामीलाई प्रश्न गरिरहेछौ कि यो लङ्गडो मान्छे कसरी निको भयो? ^{१०}तिमीहरू सबै, यहूदी मानिसहरूले जानोस कि यो लङ्गडो मान्छे नासतका येशू ख्रीष्टको शक्तिद्वारा निको भएको हो! जसलाई तिमीहरूले क्रूसमा किला ठोक्थौ। परमेश्वरले उहाँलाई मृत्युबाट जीवनमा बौराउनु भयो। यो मानिस लङ्गडो थियो, तर अब ठीक छ। उ तिमीहरू सामु उभिन सामर्थ छ येशूको शक्तिले गर्दा! ^{११}येशू हुनुहुन्छ

‘यो दुंगालाई तिमी डकर्मीहरूले कुनै महत्व नै दिएनौ तर यो दुंगा मूल-दुंगा हुनगएको छ।’

भजनसंग्रह ११८:२२

^{१२}येशू मात्र एक त्यस्तो हुनुहुन्छ जो मानिसहरूलाई बचाउन योग्य हुनु हुन्छ। उहाँको नाँउ मात्र यो संसारका मानिसहरूलाई दिइएको एक शक्ति हो, जसद्वारा हामीलाई बचाउन सकिन्छ।”

^{१३}यहूदी अगुवाहरूले जाने कि पत्रुस र यूहन्नामा कुनै त्यसो खास प्रशिक्षण र शिक्षा छैन रहेछ भनेर। तर अगुवाहरूले पत्रुस र यूहन्ना निडरसाथ बोलेका पनि देखेका थिए। यसैले तिनीहरू छक्क परेका थिए। त्यसपछि मात्र तिनीहरूले पत्रुस र यूहन्ना येशूसँगै रहन्थे भनेर थाहा पाए। ^{१४}त्यो लङ्गडो मान्छे दुई प्रेरितहरूको छेउमा बसेका देखे। तिनीहरूले त्यो मान्छे निको भएको थियो। यसैकारणले तिनीहरूले ती प्रेरितहरूले भनेको विरुद्ध केही उत्तर दिन सकेनन्। ^{१५}यहूदी अगुवाहरूले तिनीहरूलाई महासभाबाट बाहिर जान भने। त्यसपछि ती यहूदी नेताहरू आपसमा अब के गर्नु पर्ने भन्ने कुरामा वदश गरे। ^{१६}तिनीहरूले भने, “हामीहरूले ती प्रेरितहरूसित के गर्नु पर्ने? यरूशलेमका प्रत्येक मानिसहरूले जान्दछन् कि तिनीहरूले दूलो आश्चर्यकर्म गरेकाछन्। यो छल्लङ्ग छ। हामी यसलाई सत्य होइन भनेर भन्न सक्तौनौ। ^{१७}तर हामीहरू तिनीहरूलाई येशूको विषयमा मानिसहरूलाई अभ् धेरै नबताउनु भनेर धम्काऔं। तब यो विषय मानिसहरू बीच अभ् फैलिने छैन।”

^{१८}यसर्थ यहूदी अगुवाहरूले पत्रुस र यूहन्नालाई फेरि भित्र बोलाए। तिनीहरूले तिनीहरूलाई कुनै कुरा मानिसहरूलाई येशूको नाउँमा नसिकाउनु भनी आदेश गरे। ^{१९}तर पत्रुस अनि यूहन्नाले उत्तर दिए, “परमेश्वर समक्ष के सही छ? तिमीलाई सुनु कि परमेश्वरलाई? तिमीहरू आफै निर्णय गर।” ^{२०}हामी चुपचाप बस्न सक्तौनौ। हामीले जे-जे सुन्यौ र देख्यौ हामीले ति मानिसलाई भन्नु पर्छ।” ^{२१-२३}यहूदी अगुवाहरूले तिनीहरूलाई दण्ड दिने कुनै त्यस्तो आधार पाएन किनभने जे भएको थियो त्यसमा सबै मानिसहरू परमेश्वरको प्रशंसा गरिरहेका थिए। यो चमत्कार नै परमेश्वरबाट प्रमाण थियो। जुन मानिस निको पारियो तिनी चालीस वर्षभन्दा ज्यादा उमेर पुगेका थिए! यसैकारणले यहूदी अगुवाहरूले ती प्रेरितहरूलाई घरिघरि चेटावनी दिए अनि तिनीहरूलाई पठाइ दिए।

पत्रुस र यूहन्ना विश्वासीहरू कहाँ फर्किए

^२पत्रुस र यूहन्नाले यहूदी अगुवाहरूका सभा छोडे

सटुकीहरू एक प्रमुख यहूदी धार्मिक गुट, तिनीहरूले खाली पुरानो नियमको प्रथम पाँचवटा पुस्तकहरूलाई मात्र मानेका छन्। तिनीहरूको विश्वासमा मानिसहरू मृत्यु पछि फेरि जन्मदैनन्।

अनि आपना हूलतिर गए। तिनीहरूले आफना हूललाई मुख्य पूजाहारीहरू अनि बूढा यहूदी अगुवाहरूले के-के भनेका थिए सबै बताई दिए।^{२५} जब विश्वासीहरूले यो सुने, तिनीहरू सबैले परमेश्वरलाई एउटै हृदयले प्रार्थना गरे। तिनीहरूले प्रार्थना गरे, "प्रभु, तँपाईं नै एक हुनु हुन्छ जसले पृथ्वी, अकाश, समुद्र र तिनीहरूमा भएका प्रत्येक वस्तु यस पृथ्वीमा बनाउनु भयो।^{२५} हाम्रा पिता दाऊद तपाईंको सेवक हुनुहुन्थ्यो। पवित्र आत्माद्वारा उनले यी शब्दहरू लेखे:

'किन संसारका मानिसहरू परमेश्वरको विरुद्ध योजनाहरू तयार पार्छन्? यी सबै आशाहीन छन्।

^{२६} पृथ्वीका राजाहरू, शासकहरू परमप्रभु र उहाँका ख्रीष्ट विरुद्ध लडाईं लड्न एक ठाँउमा भेला भए।'

भजनसंग्रह २:१-२

^{२७}यी कुराहरू साँच्चि नै घटेका थिए जब हेरोद, पन्तियस पिलातस, जातिहरू अनि यहूदीहरू येशूको जो तिमीहरूका पवित्र सेवक हुनु हुन्छ, जसलाई तिमीहरूले ख्रीष्ट हुनुको लागि नियुक्ति दियो विरुद्धमा यरूशलेममा 'एकत्रित भयो'।^{२८} यी सबै मानिसहरू तपाईंले तपाईंको शक्ति अनि ज्ञानले योजना गरेका सबै कर्म गर्नु एकत्रित भए।^{२९} अनि, अब, सुन्नुहोस परमप्रभु! तिनीहरूले के भनीरहेछन्। तिनीहरूले हामीलाई डर देखाउने कोशिश गरीरहेछन्! परमप्रभु, हामी तपाईंको सेवकहरू हौं। हामीलाई ती कुराहरू भन्नलाई सहयोग गर्नुहोस जुन तपाईं हामी द्वारा साहससँग भनेको चाहनु हुन्छ।^{३०} प्रमाणहरू दिएर अनि तपाईंको पवित्र सेवक येशूको नाँउद्वारा चमत्कारहरू गरेर ती रोगी व्यक्तिहरूलाई निको पारी तपाईंको शक्ति देखाउनु होस।"

^{३१} विश्वासीहरूका प्रार्थना पछि, तिनीहरू जहाँ जुन ठाउँमा भेला भएका थिए त्यो ठाउँ हलिल्यो। तिनीहरू पवित्र आत्माले पूर्ण भए, र तिनीहरूले परमेश्वरको सन्देश साहससाथ भने।

विश्वासीहरूको अंश

^{३२} विश्वासीहरू हृदय अनि आत्माका एक भएका थिए। त्यस टोलीमा भएका कसैले पनि आफना चीजहरूलाई

आफ्नो भनेनन्। बरु सट्टामा, तिनीहरूसित प्रत्येक भएका थोकमा साभेदार भए।^{३३} प्रभु येशूको मृत्युबाट पुनरुत्थान भएको बारेमा प्रेरितहरूले ठूलो शक्तिसंग साक्षी दिए। अनि परमेश्वरले सबै विश्वासीहरूलाई धेरै आशीर्वाद दिनुभयो।^{३४} तिनीहरूले चाहेका सबै वस्तुहरू प्राप्त गरे। जजसका आफना जमीन र घरहरू थिए पैसाको निम्ति बेची दिए।^{३५} तिनीहरूले बिक्रीबाट पाएको पैसा प्रेरितहरूलाई दिए। त्यसपछि हरेकलाई उसको आवश्यकता अनुसार दिइए।

^{३६} विश्वासीहरू मध्ये एकजनाको नाउँ यूसुफ थियो। प्रेरितहरूले तिनलाई बर्णाबास भन्दथे। 'बर्णाबास' नाउँको अर्थ हुन्छ "व्यक्ति जसले अरूलाई सहयोग गर्छ।" उनी साइप्रस देशका एकजना लेवी* थिए।^{३७} यूसुफको आफ्नै खेत थियो। त्यो उनले बेची दिए अनि उसले बिक्रीबाट पाएको पैसा प्रेरितहरूलाई दिए।

हननिया र सफीरा

पहननिया नाँउ भएको एक मानिस थिए। उसकी स्वास्नीको नाउँ सफीरा थियो। हननियाले केही सम्पति बेचे।^२ तर उनले बेचेर पाएको पैसाको केही अंश मात्र प्रेरितहरूलाई दिए। उसले बचेको पैसाको केही अंश आफ्नो लागि राख्यो। उनकी स्वास्नीलाई त्यो कुरा थाहा थियो तर उ पनि सहमत थिई।^३ पत्रुसले भने, "हननिया, तिमीले किन आफ्नो हृदय शैतानलाई नियन्त्रण गर्नु दियो? तिमीले पवित्र आत्मालाई धोका दिने प्रयास गर्छौ। तिमीले तिम्नो जमीन बेच्यौ, तर आफ्नै लागि तिमीले किन बेचेको पैसाबाट केही अंश राख्यौ? ^४ जमीन बेचन अगाडी, त्यो तिम्नो थियो। अनि त्यो बेची सकेपछि पनि, तिमी त्यो पैसा तिमीले चाहेको कुरामा चलाउन सक्थ्यौ। यस्तो नराम्रो काम गर्ने विचार तिम्नो मनमा किन आयो? तिमीले परमेश्वरलाई ढाँड्यौ हामी मान्छेलाई होइन।"^५ जब हननियाले त्यस्तो सुने, उ लड्यो र मरिहाल्यो। केही युवाहरू आए अनि उसको शरीर ढाकिदिए। त्यसपछि त्यसलाई बाहिर निकालेर गाडिदिए। अनि प्रत्येक मानिसले त्यस्तो घटनाको विषयमा सुनेपछि भयभीत बने।

लेवी लेवीहरू लेवी समूहका मानिसहरू थिए जसले यहूदी पूजाहारीलाई मन्दिरमा सघाउँथे।

प्रयः तीन घण्टा पछि तिनकी स्वास्नी सफीरा भित्र आई। उसलाई आफ्नो लोग्ने प्रति त्यस्तो घटना घटन गएको थाहा थिएन। पत्रुसले उसलाई भन्यो, “जमीन बेचेर तिमीले कति पैसा पायौ, मलाई भन। यति पैसामै तिमीले जमीन बेच्यौ?”

सफीराले उत्तर दिइ, “हो, हामीले जमीन बेचेर पाएको पैसा त्यति नै हो।” पत्रुसले भन्यो, “किन तिमी र तिमी लोग्ने प्रभुको आत्मा जाँचन सहमत भयौ? सुन! तिमीले ती पदचापहरू सुन्यौ? यी ती मानिसहरूका हुन जो भर्खर तिमी लोग्नेलाई दफन गरेर दैलोमा आइपुगेका छन्! तिनीहरूले तिमीलाई पनि त्यसै गरी बोकेर बाहिर लानेछन्।” त्यति नै बेला सफीरा उसको खुट्टामा लड्छी र प्राण त्यागि। ती युवाहरू आए अनि उसलाई मरिसकेको भेट्टाए। तिनीहरूले उसलाई त्यसरी नै बाहिर लगे अनि उसलाई उसको लोग्नेकै छेउमा गाडिदिए। जम्मै विश्वासीहरू र अन्य मानिसहरूले ती घटनाहरू सुनेपछि सबै भयप्रस्त भए।

प्रभुका प्रमाणहरू

प्रेरितहरूले मानिसहरू माभ अनेक चमत्कारहरू अनि आश्चर्यमय कार्यहरू गरे। प्रेरितहरू एकैसाथ सुलेमानको दलानमा थिए। तिनीहरू सबैको एउटै उद्देश्य थियो। कसैले पनि प्रेरितहरूसँग सामेल हुने आँट गरेनन् तर सबै मानिसहरूले प्रेरितहरूको विषयमा राम्रै कुरा गरे। अनि धेरै मानिसहरू, दुवै पुरुषहरू र नारीहरूले प्रभुमा विश्वास गरे अनि विश्वासीहरूको टोलीमा सामेल गरिए। अतः तिनीहरूले बिमारी मानिसहरूलाई गल्लीहरूमा ल्याए। पत्रुस आईरहेकाछन् भन्ने मानिसहरूले सुनेका थिए। यसैले तिनीहरूले बिमारीहरूलाई ओछ्यान अनि चट्टाइहरूमा राखे। किनभने तिनीहरूले सोचे यदि पत्रुसको छाया सम्म पनि बिमारीहरूमा पर्खो भने ती बिमारीहरूलाई निको हुन यथेष्ट हुनेछ। मानिसहरू यरूशलेम वरिपरि को शहरहरूबाट आएका थिए। तिनीहरूले बिमारीहरू र साथै तिनीहरूलाई पनि ल्याए जसलाई दुष्ट आत्माहरूले सताएको थियो। तिनीहरू सबै निको भए।

यहूदीहरूले प्रेरितहरूलाई रोक्ने प्रयास

प्रधान पूजाहारी र उनका साथीहरू (त्यस टोलीलाई सदुकीहरू भनिन्थ्यो) इष्याले भरिए। तिनीहरूले

प्रेरितहरूलाई पत्रे अनि जेलमा थुने। तर राती प्रभुको दूतले जेलको दैलोहरू खोलिदिए अनि तिनीहरूलाई बाहिर ल्याए अनि भने, “जाऊ र मन्दिरमा उभिनू अनि मानिसहरूलाई यो नयाँ जीवनको विषयमा प्रत्येक कुरा वर्णन गर।” जब प्रेरितहरूले यो सुने, तिनीहरू मन्दिरमा विहानै गए अनि सिकाउन शुरू गरे।

प्रमुख पूजाहारी र उनका साथीहरू आई पुगे। तिनीहरूले यहूदी मानिसका समस्त अगुवाहरू सहित सभाघरको सभा डाके। तिनीहरूले प्रेरितहरूलाई कैदखानाबाट ल्याउन भनी केही मानिसहरू पठाए। जब तिनीहरू जेल गए तिनीहरूले प्रेरितहरूलाई पाउन सकेनन्। तब तिनीहरू फर्केर आए अनि यस विषयमा यहूदी अगुवाहरूलाई बताए। तिनीहरूले भने, “जेल बन्द र सुरक्षित रूपले ताल्चा मारेको थियो। प्रहरीहरू दैलोमा उभिरहेका थिए। तर जब हामीले दैलो खोल्थौं, जेल खाली थियो।” मन्दिरका प्रहरीका कप्तान र मुख्य पूजाहारीहरूले त्यो सुने। तिनीहरू अन्यायमा परे। तिनीहरू यसबारेमा अश्चर्यचकित भए अनि भने, “यसको परिणाम अब के हुने हो?” तब अर्को मान्छे आयो र तिनीहरूलाई भन्यो, “ध्यान दिनुहोस! जसलाई तपाईंहरूले जेलमा हाल्नुभएको थियो तिनीहरू मन्दिरको प्राङ्गणमा उभिरहेका छन्। तिनीहरूले मानिसहरूलाई शिक्षा दिइरहेका छन्।” त्यसपछि कप्तान र उनका मान्छेहरू बाहिर निस्के अनि प्रेरितहरूलाई पत्रे अनि तिनीहरूलाई ल्याए। तर सिपाहीहरूले तिनीहरूलाई बलजपती गरेनन्, किनभने तिनीहरू जनतासँग डराउँथे। सिपाहीहरू डराए किनभने मानिसहरू क्रोधित हुनेछन् अनि तिनीहरूलाई ढुङ्गा हान्ने छन्।

सिपाहीहरूले प्रेरितहरूलाई यहूदी सभामा ल्याए अनि यहूदी अगुवाहरू समक्ष उभ्याए। प्रधान पूजाहारीले सोध खोज गरे। उनले भने, “यस मानिसको विषयमा मानिसहरूलाई कहिले पनि केही नसिकाउनु भनी हामीले तिमीहरूलाई कडा आदेश दिएका थियौं। तर हेर, तिमीहरूले के गरेका छौं! तिमीहरूले यरूशलेम नै तिमीहरूको शिक्षाले भरिदियो। तिमीहरूले यस मानिसको मृत्युको जिम्मेवार हामीलाई ठहर्‍याउने कोशिश गरिरहेछौं।”

पत्रुस र अन्य प्रेरितहरूले जवाब दिए, “हामीले मानिसहरूलाई भन्दा परमेश्वरलाई मान्नु पर्छ। तिमीहरूले येशूलाई मार्छौं। तिमीहरूले उहाँलाई क्रूसमा झुण्ड्यायौं।

तर परमेश्वरले जो हाम्रा पुर्खाहरूका परमेश्वर हुन उहाँलाई मृत्युबाट बौराउनु भयो। ^३येशूलाई परमेश्वरले अगुवा अनि मुक्ति दाताको रूपमा आपना दाहिने तर्फ उठाउनु भयो। परमेश्वरले यसो गर्नुभयो ताकि सबै यहूदीहरूले आपना हृदय र जीवन परिवर्तन गर्न सकुन अनि पापहरूका निम्ति उहाँबाट क्षमा प्राप्त गर्न सकुन। ^३हामी यी कुराका साक्षी छौं। अनि पवित्र आत्मा पनि जो परमेश्वरले तिनीहरूलाई दिनुभएको थियो जसले उहाँको आज्ञा पालन गरे, यी कुराहरूको लागि साक्षी छन्।”

^३यहूदी नेताहरू यी कुरा सुनेपछि रीसले चुर भए। तिनीहरूले प्रेरितहरूलाई मार्न चाहन्थे। ^३फरिसीहरू* मध्ये एकजना त्यस सभामा जुद्ध उठे, उसको नाउँ गमलिले थियो। उनी शास्त्री थिए र सबै जनताले उनलाई इज्जत गर्थे। तिनले मानिसहरूलाई केही क्षणको लागि प्रेरितहरूलाई सभागृहबाट बाहिर लैजान भने। ^३त्यसपछि उनले तिनीहरूलाई भने, “इस्राएलका मानिसहरू हो, यी मानिसहरू प्रति तपाईंहरूले जे गर्ने योजना गर्नु हुँदछ त्यसमा सावधान हुनु होस। ^३यद्यपि गर केही समय अघि के भएको थियो जब थ्यूदास प्रकट भयो? तिनले आफू मुख्य मानिस भएको दावी गरे। भण्डै चार सय मानिसहरूले उनलाई साथ दिए। तर उसलाई मारियो। उसको अनुयायीहरू छरपष्ट भए अनि आन्दोलन त्यसै शेष भयो। ^३त्यसपछि गालीलवासी यहूदा नाउँ भएको एकजना मानिस आए। यो जनगणनाको समय थियो। उसले केही मानिसहरूलाई आफूपछि लाग्न पनि लगाए र अगुवाई गर्‍यो। उ पनि मारियो। अनि तिनका पछि लाग्नेहरू छरपष्ट भए। ^३यसर्थ अब म तिमीहरूलाई भनिरहेछु: ती मानिसहरूबाट टाढा रहौं। तिनीहरूलाई एकलै छाडीदेऊ। यदि तिनीहरूको योजना मानिसहरूबाट अथवा जे तिनीहरूले गरिरहेका छन् त्यो मानिसहरूबाट हो भने यो असफल हुनेछ। ^३तर यदि यो परमेश्वरबाट भएको हो भने, तब तिमीहरूले तिनीहरूलाई रोक्नु सक्ने छैनौं। तिमीहरूको लडाईं परमेश्वर स्वयंको विरुद्ध को लडाईं भएर समाप्त होला।”

गमलिले भनेको कुरामा यहूदी अगुवाहरू सहमत भए। ^४तिनीहरूले प्रेरितहरूलाई फेरि बोलाए। तिनीहरूले

फरिसीहरू फरिसीको अर्थ “अलग गरिएको व्यक्ति”। फरिसीहरू यहूदीहरूको एक दल थियो। ख्रीष्टको समयमा यहूदीहरूमा तिनीहरूको शक्ति र प्रभाव ठूलो थियो।

तिनीहरूलाई कुट-पिट गरे अनि येशूको विषयमा मानिसहरूलाई केही अभि रू नबताउनु भने। त्यसपछि तिनीहरूले तिनीहरूलाई छाडी दिए। ^४प्रेरितहरू त्यो सभा छाडेर गए। येशूको नाउँमा यसरी अपमानित पाइनु योग्य भएकोमा उनीहरू खुशी भए। ^४तिनीहरूले मानिसहरूलाई शिक्षा दिन छाडेनन् अनि येशू नै ख्रीष्ट हुनु हुन्छ भन्ने सुसमाचार मानिसहरूलाई भन्न छाडेनन्। तिनीहरूले प्रत्येक दिन मन्दिरमा, घर-घरमा त्यसरी नै प्रचार गरे।

विशेष कामको लागि सातजना चुनिए

६ धेरै भन्दा धेरै मानिसहरू येशूका चेला हुन थाले। तर त्यही अवधिमा, ग्रीक-भाषी चेलाहरूले यहूदी भाषी चेलाहरूको विरुद्ध नालिस गरे। तिनीहरूले दावी गरे कि तिनीहरूका विधवाहरूलाई दैनिक वितरणमा ठीक भाग पाइरहेका छैनन्। ^२यसर्थ बाहजना प्रेरितहरूले ती सबै समूहका चेलाहरूलाई एक साथ बोलाए र तिनीहरूलाई भने, “हामीले आहार वितरणमा सहायता गर्नका निम्ति परमेश्वरको वचन सिकाउने काम लत्याएका छौं तर यो हाम्रो निम्ति उचित होइन। ^३यसैले दाजु-भाइहरू हो, तिमीहरूबाटै सात जना मानिसहरू चुन। तिनीहरू सबै पुरुष जाति हुनपर्छ जसको बारेमा मानिसहरूले ती असल छन् भनोस। तिनीहरू जो चुनिन्छन् ज्ञान अनि पवित्र-आत्माको परिपूर्ण भएको हुनपर्छ। हामी तिनीहरूलाई यो काम गर्न नियुक्त गर्ने छौं। ^४यसप्रकारले हामी हाम्रो समय प्रार्थना गर्नमा र परमेश्वरको वचन प्रचार गर्नमा लगाउन समर्थ हुनेछौं।”

^५चेलाहरूका जम्मै टोलीले त्यस्तो विचार मन पराए। तब तिनीहरूले यी सातजना मानिसहरू छाने: स्तिफनस (विश्वासपूर्ण र पवित्र आत्माको परिपूर्ण भएको मानिस) फिलिप, प्रखुरस, निकनोर, तीमोन, पर्मिनास र निकोलस एन्टिओकको, जो पहिले यहूदी भएका थिए। ^६त्यसपछि तिनीहरूले यिनीहरूलाई लगे अनि प्रेरितहरूकहाँ उपस्थित गराए। तिनीहरूले प्रार्थना गरे अनि आपना हातहरू ती मानिसहरूमाथि राखे।

^७परमेश्वरको वचन धेरै मानिसहरूकहाँ पुग्यो। यरूशलेममा चेलाहरूको संख्या बढ्दै गइरहेको थियो। धेरै यहूदी पूजाहारीहरू पनि यस विश्वासका चेला बने।

स्तिफनसको विरुद्ध यहूदीहरू

स्तिफनस एक अनुग्रही अनि शक्तिशाली व्यक्तिले मानिसहरू माफ आश्चर्यमय कुराहरू अनि चमत्कार गरे।^१ तर कतिपय यहूदीहरू आए अनि स्तिफनससँग तर्क गरे। यी यहूदीहरू स्वाधीन सभाघरबाट आएका थिए। यी यहूदीहरू साइरिनीबाट आएका थिए। अलेक्जेड्रिया अनि सिलिसिया अनि एशियाका थिए। तिनीहरूले स्तिफनससँग बहस गरे।^२ तर आत्माले स्तिफनलाई बुद्धिमानीसँग बोल्न सघाइरहेको थियो। यसर्थ यहूदीहरूले तिनी सित बहस गर्न सकेनन्।^३ तब उनीहरूले केही मानिसहरूलाई घुस दिएर बोल्न लगाए, "हामीले मोशा र परमेश्वरका विषयमा स्तिफनसले धर्म निन्दा गरेको सुनेका छौं।"^४ यसो गरेर तिनीहरूले मानिसहरू, अग्रज यहूदी अगुवाहरू र शास्त्रीहरूलाई उक्साए (चम्काए)। तिनीहरू क्रुद्ध भए अनि तिनीहरू आए अनि स्तिफनसलाई समाते अनि तिनीहरूले उनलाई यहूदी सभाघरमा यहूदीहरूका सभामा उपस्थित गराए।^५ तिनीहरूले केही भूटा साक्षीहरू पनि ल्याए। ती भूटा साक्षीहरूले भने, "यस मान्छेले सदैव यो पवित्र स्थान अनि मोशाको नियम विरुद्ध बोल्छ।"^६ नासरतका येशूले यो ठाउँ ध्वंस पार्नेछ अनि मोशाले हामीलाई दिनुभएको दस्तुरहरू बदल्नेछ भनी यो मानिसले भनेको सुनेका छौं।"^७ सभामा बसीरहेका सबै मानिसहरूले स्तिफनसलाई आँखा गाडेर हेरे। उनको अनुहार स्वर्गदूतको जस्तो देखिन्थ्यो, हेरेकले त्यो देख्यो।

स्तिफनसको भाषण

७ प्रधान पूजाहारीले स्तिफनसलाई भने, "के यी कुराहरू सत्य हुन्?"^१ स्तिफनसले उत्तर दिए, "मेरा यहूदी पिताहरू र दाजु-भाइहरू, मलाई ध्यानसित सुन। हाम्रा पुर्खा अब्राहाम समक्ष महिमामय परमेश्वर प्रकट हुनुभयो। अब्राहाम त्यसबेला मेसोपोटामियामा थिए। यो उहाँ हारानमा रहनु भन्दा पहिलेको कुरा हो।^२ परमेश्वरले अब्राहामलाई भन्नुभयो, 'तिम्रो देश र त्यहाँका तिम्रा मानिसहरूलाई छोड अनि त्यो देशमा जाऊ, म तिमीलाई देखाउने छु।'^३ यसैले अब्राहामले क्यालिडिया छाडे अनि हारानमा बस्न गए। अब्राहामको पिताको मृत्युपछि उनलाई परमेश्वरले यो ठाउँमा पठाउनु भयो, जहाँ

अहिले तिमी बस्छौ।^४ तर उहाँले अब्राहामलाई त्यो जमीनको कुनै टुक्रा आफ्नो बनाउनु दिनुभएन, खाली यसको एक फुट मात्र पनि दिनुभएन। तर तिनले प्रतिज्ञा गरे कि भविष्यमा त्यो जमीन उसको अनि उसको उत्तराधिकारीको हुनेछ। यद्यपि त्यस बेला अब्राहामको कुनै सन्तान थिएन।^५ परमेश्वरले उनलाई भन्नुभयो, 'तिम्रो सन्तानहरूले यो ठाउँ छोड्नु पर्नेछ अनि परदेशीको रूपमा अर्को ठाउँमा बस्नु पर्नेछ। त्यहाँका मानिसहरूले तिनीहरूलाई दास बनाउने छन् र चार सय वर्षसम्म कुव्यवहार गरेर राख्नेछन्।^६ तर म त्यो राष्ट्रलाई दण्ड दिनेछु जुन राष्ट्रले तिनीहरूलाई दास बनाउनेछन्।'^७ परमेश्वरले पनि भन्नुभयो, 'तब तिम्रा मानिसहरू त्यस देशबाट निस्की आउनेछन् अनि तिनीहरूले यस ठाउँमा मलाई आराधना गर्नेछन्।'^८ परमेश्वरले अब्राहामसँग एक करार बाँध्नुभयो; यस करारको संकेत खतना थियो। यसर्थ जब अब्राहामको छोरो भयो, उनले त्यो आठ दिनको पुदा खतना गरिदिए। उनको छोरोको नाउँ इसहाक थियो। पछि उसले आफ्नो छोरो याकूबको पनि खतना गरे। पछि याकूबले आफ्ना छोराहरूलाई त्यसै गरे। ती छोराहरू पछि बाहजना पिताहरू भए।

^९ "त्यसपछि ती पिताहरू योसेफसँग डाह गर्ने भए। योसेफलाई मिश्रदेशमा दास बनाउन बेचे। तर योसेफसँग परमेश्वर हुनुहुन्थ्यो।^{१०} योसेफले धेरै दुःख-कष्टहरू सामना गर्नु पर्‍यो, तर परमेश्वरले उनलाई ती सबै दुःख-कष्टहरूबाट बचाउनु भयो। फिरऊन मिश्रदेशका राजा थिए। उहाँले योसेफलाई मन पराउनु भयो अनि आदर पनि गर्नु भयो किनभने योसेफमा परमेश्वरबाट पाएको ज्ञान थियो। उसले युसुफलाई मिश्र देशका राज्यपाल बनाए अनि तिनलाई उहाँको घरका सम्पूर्ण मानिसहरू माथि शासन गर्ने अधिकार दिए।^{११} तर सम्पूर्ण मिश्रदेश र कनानमा अनिकाल लागेको थियो। यसले मानिसहरूलाई अत्यन्त यातना भोगायो। हाम्रा पिताहरूले खाने-कुरा केही पाउन सकेनन्।^{१२} तर याकूबले त्यहाँ मिश्रदेशको गोदामहरूमा अन्नको राश छ भनेर थाहा पाए। अतः उनले हाम्रा पिताहरूलाई त्यहाँ पठाए। तिनीहरूको त्यो प्रथम मिश्रदेश यात्रा थियो।^{१३} पछिबाट तिनीहरू त्यहाँ दोस्रोपल्ट गए। त्यसबेला योसेफले आफ्ना

'तिम्रो ... बनाउनेछन्' उत्पत्ति १५:१३-१४।

'तब तिम्रा ... गर्नेछन्' उत्पत्ति १५:१४; प्रस्थान ३:१२।

भाइहरूलाई ऊ को हो बतायो। अनि फिरऊनले योसेफको परिवारको विषयमा जान्न पायो। ^{१४}तब योसेफले उनका पिता याकूबलाई मिश्रदेशमा निमन्त्रण गर्न केही मानिसहरू पठाए। उनले जम्मै आफन्तहरू पनि निम्त्याए (जम्मा पचहत्तर जना मानिसहरू)। ^{१५}अतः याकूब मिश्रदेश आए। याकूब र हाम्रा पिताहरू नमरूजेल सम्म त्यहाँ बसे। ^{१६}त्यसपछि तिनीहरूका शरीरहरू शक्रेममा पठाइयो अनि तिनीहरूलाई चिहानमा राखियो। यो त्यही चिहान हो जुन अब्राहामले शक्रेममा हमोरका छोराहरूबाट चाँदी दिएर किनेको थियो।

^{१७}मिश्रदेशमा यहूदीहरूका संख्या बढेर गयो। त्यहाँ अधिक भन्दा अधिक हाम्रा मान्छेहरू उपस्थित थिए। परमेश्वरले अब्राहामलाई दिनु भएको वचन पूरा हुने समय नजिक आइरहेको थियो। ^{१८}त्यसपछि एक अर्को राजाले मिश्रदेशमा शासन गर्न थाल्यो। उसले यूसुफको विषयमा केही पनि जानेन। ^{१९}त्यस राजाले हाम्रो मानिसहरूलाई हानी पुर्याउन धूर्त तरिकाहरू प्रयोग गःयो। उसले तिनीहरूको भर्खर जन्मेका नानीहरू मरोस भनी बाहिर राख्न वाध्य गरायो। ^{२०}यो त्यसबेलाको कुरा हो जब बालक मोशा जन्मेको थियो। त्यो एउटा खुबै सुन्दर अनि परमेश्वरलाई खुशी पार्ने बालक थियो। उसलाई तीन महीनासम्म आफ्नो पिताको घरमा पाले। ^{२१}जब तिनीहरूले मोशालाई बाहिर निकाले, फिरऊनकी छोरीले तिनलाई आफ्नै छोरो सरह स्याहार सुसार गरिन। ^{२२}मिश्रदेशवासीहरूले तिनलाई तिनीहरूले जानेको प्रत्येक विषयको प्रशिक्षण दिए। तिनी वचन अनि कर्ममा दृढ भए।

^{२३}जब मोशा चालीस वर्षका भए, उनको आफ्ना यहूदी दाजु-भाइहरूलाई भेट्ने निर्णय लिए। ^{२४}मोशाले एक यहूदीलाई मिश्रदेशवासीले नराम्रो व्यवहार गरेको देखे। यसर्थ तिनी त्यो यहूदीको रक्षा गर्न गए अनि त्यो मिश्रदेशीलाई मारे जसले यहूदीमाथि कुव्यवहार गरिरहेको थियो। ^{२५}परमेश्वरले उनलाई उनीहरूकै बचाउको लागि प्रयोग गरिरहनु भएको तिनको यहूदी भाइहरूले बुझलान भन्ने मोशाले सोचे। तर तिनीहरूले त्यो बुझेनन्। ^{२६}अर्को दिन मोशाले दुइ यहूदीहरूलाई आपसमा भगडा गरेको देखे। उनले तिनीहरूलाई शान्त गराउन खोजे। उनले भने, 'ए मानिस हो! तिमीहरू दाजु-भाइहरू हो! किन तिमीहरू एकाअर्का प्रति नराम्रो व्यवहार गरिरहेछौ?' ^{२७}जुन मान्छेले अर्को मान्छेसित कुव्यवहार गर्दथ्यो

त्यसले मोशालाई घचेट्यो अनि भन्यो, 'कसले तिमीलाई हाम्रो शासक अनि न्यायधिश बनायो?' ^{२८}जसरी तिमीले हिजो मिश्रदेशवासीलाई मास्नै त्यसरी नै मलाई माछौं?*' ^{२९}जब मोशाले त्यस्तो सुने तिनले मिश्रदेश छोडे। उनी मिदयानको देशमा नौला व्यक्ति जस्तै बस्न थाले अनि त्यहीं उनका दुइ छोराहरू भए।

^{३०}चालीस वर्षपछि मोशा सानै पर्वतको मरूभूमिमा थिए। बलिरहेको पोथ्राको ज्वालामा एकजना स्वर्गदूत तिनको अघाडि देखापरे। ^{३१}जब मोशाले यस्तो देखे, उनी अचम्भित भए। जब उनी नियालेर हेर्न नजिक गए, मोशाले प्रभुको आवाजले भन्दै गरेको सुने। ^{३२}प्रभुले उनलाई भन्नुभयो, 'म तिम्रा पिताहरूको परमेश्वर, अब्राहामका परमेश्वर, इसहाकका परमेश्वर, याकूबका परमेश्वर हुँ।*' मोशा डरले काम्न थाले। उसलाई त्यस बन्दै गरेको पोथ्रामा हेर्न साहस भएन। ^{३३}प्रभुले उनलाई भन्नुभयो, 'तिम्रा जुताहरू खोल, किनभने जुन ठाउँमा तिमी उभिरहेकाछौ त्यो पवित्र भूँई हो।' ^{३४}मैले मेरा मानिसहरूलाई मिश्रदेशमा अत्यन्तै कष्ट पाइरहेको देखें। मैले तिनीहरूको विलाप सुने। म तिनीहरूलाई बचाउन तल भरे। अब आऊ, म तिमीलाई मिश्रदेश पठाउँछु।*

^{३५}यो मोशा त्यही व्यक्ति थियो जसलाई यहूदीहरूले चाँहिदैँन भनेका थिए। तिनीहरूले उनलाई भनेका थिए, 'कसले तिमीलाई हाम्रो शासक र न्यायधिश बनायो?*' त्यही मानिसलाई परमेश्वरले शासक र उद्धारकको रूपमा पठाउनु भएको थियो। परमेश्वरले मोशालाई स्वर्गदूतको माध्यम पठाउनु भएको थियो जो जल्दै गरेको पोथ्रामा उनी अघि देखापरेको थियो। ^{३६}तब मोशाले मानिसहरूका अगुवाई गरे। उनले आश्चर्यमय कुराहरू अनि चमत्कारहरू मिश्रदेशमा लाल सागरमा अनि मरूभूमिमा चालीस वर्ष सम्म गरे। ^{३७}उनी त्यही मोशा थिए जसले यहूदीहरूलाई भनेका थिए, 'परमेश्वरले तिमीहरूको लागि तिमीहरूकै माफबाट एक अगमवक्ता पठाउनु हुनेछ। उनी म जस्तै नै हुनेछन्।*' ^{३८}उनी त्यही

'कसले ... मलाई माछौं?' प्रस्थान २:१४।

'म तिम्रा ... हुँ' प्रस्थान ३:६।

'तिम्रा जुताहरू ... पठाउँछु' प्रस्थान ३:५-१०।

'कसले ... बनायो?' प्रस्थान २:१४।

'परमेश्वरले ... हुनेछन्' व्यवस्था १८:१५।

मोशा हुन जो यहूदीहरूकै जमघटमा एकत्रित भएर मरूभूमिमा सँगै थिए। तिनी त्यो स्वर्गदूतसँग जो सनी पर्वतमा तिनीसित बोले अनि हाम्रा पिताहरूसँग थिए। मोशाले परमेश्वरबाट समाचारहरू प्राप्त गरे जेले जीवन दिन्छ। मोशाले हामीलाई ती समाचारहरू दिए।

३६“तर हाम्रा पिताहरूले मोशाका आज्ञा पालन गर्न चाहनेन्। तिनलाई स्वीकार गरेनन्। अनि तिनीहरूले मिश्रदेश फर्की जाने इच्छा गरे। ४०हाम्रा पिताहरूले हारून्लाई भने, ‘मोशाले हामीलाई मिश्रदेश बाहिरा निकालेर ल्याए। तर उसलाई के भयो हामी जान्दैनौ। हाम्रो निम्ति केही देवताहरू सृष्टि गरिदेऊ जो हाम्रो अधि जानेछन् अनि हामीलाई अगुवाइ गर्नेछन्।’* ४१धसकारणले मानिसहरूले बाछो जस्तो देखिने एउटा मूर्ति बनाए। त्यसपछि तिनीहरूले त्यसलाई बलिहरू चढाए। मानिसहरू आफ्नै हातले त्यस्तो चीज बनाए भनेर अत्यन्त खुशी थिए। ४२तर परमेश्वर तिनीहरूबाट टाडा जानुभयो अनि तिनीहरूलाई आकाशको भूटो देवताहरूको पूजा गर्न छाडिदिनु भयो। अगमवक्ताहरूका पुस्तकमा लेखिए जस्तै यो घट्यो:

‘तिमी यहूदीहरूले चालीस वर्षसम्म यो मरूभूमिमा मेरा निम्ति पशु-बलि अनि भेटीहरू अर्पण गरेनौ ४३ तिमीहरूले तिमीहरू सित मोलेकको तम्बू अनि तिम्रो देवता रिफमका तारा ल्यायौ। तिनीहरू मूर्तिहरू थिए जो तिमीहरूले पुज्जलाई बनायौ। ती मूर्तिहरू थिए जसलाई आराधनाको निम्ति बनाइएको थियो। यसैकारण म तिमीहरूलाई बेबिलोन देखि निकै टाडा पठाउने छु।’

अमोस ५:२५-२७

४४“हाम्रा पिताहरूसँग मरूभूमिमा “पवित्र मण्डप” थियो। कसरी तम्बू बनाउन मोशालाई परमेश्वरले बताउनु भयो। तिनले परमेश्वरले देखाउनु भएको योजना अनुसार बनाए। ४५तब यहोशूले हाम्रा पिताहरूलाई अरू राष्ट्रहरूको जमीन हत्याउनुमा अगुवाइ गरे। हाम्रा मानिस जमीन भित्र पसे अनि परमेश्वरले अन्य राष्ट्रहरूलाई बाहिर खेदनु भयो। जब हाम्रा मानिसहरू त्यस नयाँ जमीनमा

गए, तिनीहरूले आफूसित त्यही मण्डप लगेर गए। हाम्रा मानिसहरूले त्यो मण्डप आफ्ना पिताहरूबाट प्राप्त गरेका थिए, अनि तिनीहरूले त्यसलाई दाऊदको समय सम्म जोगाएर राखे। ४६परमेश्वर दाऊदसँग अत्यन्त खुशी हुनुभयो। दाऊदले परमेश्वरलाई याकूवको परमेश्वरको निम्ति भवन निर्माण गर्न दिनुहोस भनी परमेश्वरलाई आग्रह गरे। ४७तर सुलेमान जसले उहाँको लागि भवन निर्माण गरे।

४८“तर मानिसको हातले बनाएको भवनहरूमा सर्वश्रेष्ठ परमेश्वर बस्नु हुन्। जस्तो अगमवक्ताले भन्छन्:

‘प्रभुले भन्नु हुन्छ स्वर्ग मेरो सिंहासन हो।

४९ पृथ्वी त्यो ठाउँ हो जहाँ मेरा खुट्टाहरू आराम गर्दछ। कस्तो प्रकारको घर तिमी मेरो लागि बनाउन सक्छौ? मैले आराम गर्न सक्ने स्थान त्यहाँ कहाँ छ?

५० के मेरा हातहरूले यी सबै कुराहरू बनाएको होइन?”

यशैया ६६:१-२

५१तब स्तफनसले भने, “तिमी अट्टेरी यहूदी अगुवाहरू! तिमीहरूले आफ्ना हृदय परमेश्वरलाई दिएका छैनौ! तिमीहरूले उहाँलाई कहिल्यै सुनेनौ! पवित्र-आत्माले तिमीहरूलाई जे भन्छ, त्यो तिमीहरूले सधैं विरोध गर्छौ। तिम्रा पुर्खाहरूले त्यसै गरे अनि तिमीहरू उनीहरू जस्तै छौ। ५२तिमीहरूका पुर्खाहरूले नसताएका कुनै अगमवक्ता होलान? ती अगमवक्ताहरूले एक धार्मिक आउनु हुनेछ भनेर पहिल्यै भनिसकेका थिए। तर तिमीहरूका पुर्खाहरूले तिनीहरूलाई मारे। अनि अहिले तिमीहरूले एक धार्मिक व्यक्ति प्रति विश्वासघात गर्छौ अनि उहाँलाई माछौ। ५३तिमीहरू त्यही मानिसहरू हौं जसले स्वर्गका दूतहरूले दिएको मोशाको नियमलाई ग्रहण गर्छौ तर तिमीहरूले पालन गरेनौ।”

स्तफनस मारियो

५४जब यहूदी नेताहरूले यी कुरा सुने तिनीहरू रीसले चूर भए अनि उनको विरुद्ध दाहा किटन थाले। ५५तर स्तफनस पवित्र-आत्माले परिपूर्ण थिए। स्तफनसले उँभो आकाश तिर हेरे। उनले परमेश्वरको महिमा देखे। उनले येशूलाई परमेश्वरको दाहिने तर्फ उभिरहेको

देख्यो। ^{५६}स्तिफनसले भने, “हेर! मैले स्वर्ग खुल्ला अनि मानिसको पुत्र परमेश्वरको दाहिने तर्फ उभिरहेको देख्छु!”

^{५७}तुरुन्तै समस्त यहूदी अगुवाहरू एकसाथ ठूलो स्वरमा चिच्याए। तिनीहरूले आफ्ना हातले कान बन्द गरे। तिनीहरू सबै एकसाथ स्तिफनस तिर दौड़े। ^{५८}तिनीहरूले उनलाई शहर बाहिर पर्योकि अनि ढुंगा हान्न थाले। ती मानिसहरू जजसले स्तिफनसको विरुद्ध भूटो कुरा गरेकाथिए तिनीहरूले आफ्ना पोशाक खोलेर शाऊल नाउँको एक युवकलाई दिए। ^{५९}अनि त्यसपछि तिनीहरूले स्तिफनस माथि ढुंगा हान्न शुरू गरे। तर स्तिफनस प्रार्थना गरिरहेका थिए। उनले भने, “प्रभु येशू मेरो आत्मा ग्रहण गर्नुहोस!” ^{६०}तब उनी घुँडा टेके अनि जोडले चिच्याए, “प्रभु, यिनीहरूलाई यो पापको निमित्त दोष नदिनुहोस! यति भनिसके पछि स्तिफनसले देह त्याग गरे।

८ शाऊलले स्तिफनसलाई मार्न आफ्नो सहमती दिए।

विश्वासीहरूलाई सतावट

^२केही भक्त जनहरूले स्तिफनसलाई गाडे। तिनीहरूले उनको निमित्त शोक गरे। त्यही दिन देखि यहूदीहरूले यरूशलेममा विश्वासीहरूलाई खुबै यातना दिन थाले। शावलले पनि मण्डली ध्वंश गर्ने प्रयास गरिरहेका थिए। उ तिनीहरूको घरमा गए। उसले पुरुष र स्त्रीहरूलाई समाते, तान्दै बाहिर निकाले अनि जेलमा थुने। सम्पूर्ण विश्वासीहरूले यरूशलेम छोडेर गए। त्यहाँ प्रेरितहरू मात्र बसे। विश्वासीहरू यहूदीया र सामरिया भरि फैलिएका थिए। ^४विश्वासीहरू जो चारैतिर छरिएका थिए, जहाँ तिनीहरू गए, परमेश्वरको सुसमाचार मानिसहरूलाई सुनाए।

फिलिपले सामरियामा प्रचार गर्छ

^५फिलिप सामरिया शहरमा गए अनि ख्रीष्टको विषयमा प्रचार गरे। ^६मानिसहरूले त्यहाँ फिलिपले चमत्कारहरू गरेका सुने अनि देखे। फिलिपले भनेको कुराहरू मानिसहरूको भीडले एक मनले ध्यान लगाएर सुने। ^७धेरै जसो मानिसहरू दुष्ट आत्माहरूले भेट्टाएका थिए। तर दुष्ट आत्माहरू जोडले चिच्याएर मानिसहरूबाट बाहिर निस्के। पक्षाघात लागेको र लड्गडो मानिसहरू

निको भए। ^८त्यही कारणले गर्दा त्यस शहरमा मानिसहरू अत्यन्त आनन्दित थिए।

^९तर त्यस शहरमा शिमोन नाउँ गरेको एकजना मानिस थिए। फिलिप त्यहाँ आउन भन्दा अघि तिनी जादू गर्दै थिए अनि सामरियाका मानिसहरूलाई चकित पारेका थिए। शिमोनले घमण्ड साथ आफूलाई महान-व्यक्ति दावी गर्थे। ^{१०}निम्नस्तरका देखि अति प्रमुख व्यक्तिहरूले शिमोन प्रति खूबै ध्यान दिए। तिनीहरूले भने, “यस मानिसकोमा ईश्वरीय शक्ति छ त्यसैलाई ‘महान शक्ति’ भनिन्छ!” ^{११}शिमोनले आफ्ना जादू-कलाद्वारा मानिसहरूलाई धेरै समयदेखि प्रभावित पारेका थिए अनि तिनीहरू उनका भक्त भएका थिए। ^{१२}तर फिलिपले मानिसहरूलाई परमेश्वरको राज्यको विषयमा सुसमाचार एवं येशू ख्रीष्टको नाउँको विषयमा बताइदिए। पुरुष-स्त्रीहरू जसले विश्वास गरे तिनीहरूले बपतिस्मा लिए। ^{१३}शिमोन स्वयंले विश्वास गरे अनि बपतिस्मा लियो। फिलिप एकदम नजिकमा बसे। उनले फिलिपले गरेका चमत्कारहरू अनि महान कार्यहरू देखे। शिमोन छक्क परे।

^{१४}प्रेरितहरू अभिसम्म यरूशलेमा नै थिए। तिनीहरूले सामरियाका मानिसहरूले परमेश्वरको वचनलाई स्वीकार गरे भन्ने बारेमा सुने। यसैकारणले तिनीहरूले पत्रुस र यूहन्नालाई सामरिया पठाए। ^{१५}जब तिनीहरू सामरिया पुगे, तिनीहरूले सामरियाका विश्वासीहरूले पवित्र-आत्मा पाओस् भनेर प्रार्थना गरे। ^{१६}ती मानिसहरू प्रभुयेशूको नाउँमा बपतिस्मा भएका थिए, तर पवित्र-आत्मा तिनीहरू कसैमाथि पनि आईपुगेको थिएन। यही कारणले गर्दा पत्रुस र यूहन्नाले प्रार्थना गरे। ^{१७}तब ती प्रचारकहरूले तिनीहरूका हात मानिसहरूमा राखी दिए अनि तब तिनीहरूले पवित्र-आत्मा प्राप्त गरे।

^{१८}प्रेरितहरूले तिनीहरूमाथि हात राखिदिँदा मानिसहरूलाई पवित्र आत्मा दिइएको शिमोनले देखे। अतः शिमोनले प्रेरितहरूलाई पैसा दिँदै। ^{१९}शिमोनले भने, “यो शक्ति मलाई पनि दिनुहोस ताकि जब मैले कसै माथि हात राख्दा उसले पवित्र आत्मा प्राप्त गरोस।”

^{२०}पत्रुसले तिनलाई भने, “तिमी र तिमी पैसा दुवै नष्ट भई जाओस! किनभने तिमीले सोच्यौ कि तिमीले प्रभुको उपहार पैसाले किन्न सक्छौ। ^{२१}यस काममा हामीसँग अंश ग्रहण गर्न सक्तौनौ। किनभने तिमी हृदय परमेश्वर समक्ष सही छैन। ^{२२}तिमी हृदय बदल अनि यी

कुकामहरू देखि टाडा भई हाल। प्रभुलाई प्रार्थना गर। हुनसक्छ तिम्रो यस्तो सोंचाइलाई उहाँले क्षमा गरिदनु हुन्छ।^{२३} किनभने तिमी कटु इर्ष्या अनि पापको अधीनमा भएको म देख्दछु।”

^{२४} शिमोनले जवाब दिए, “तिमीहरूले मेरो लागि प्रभुलाई प्रार्थना गरिदिऊ। प्रार्थना गरिदिऊ कि तिमीहरूले भनेका कुनै पनि कुरा म माथि नघटोस्।”

^{२५} त्यसपछि, ती दुइ प्रेरितहरूले आफ्नो साक्षी दिए अनि परमप्रभुको सन्देश सुनाए। अनि त्यसपछि तिनीहरू यरूशलेम फर्के। तिनीहरू जाँदा हुँदा सामरीयाका धेरै शहरहरू भएर गए अनि जता-जता पस्दै गए त्यतातिर मानिसहरूलाई सुसमाचार प्रचार गरे।

एथियोपियावासीलाई फिलिपले शिक्षा दिए

^{२६} परमेश्वरको एक दूतले फिलिपलाई भन्यो, “भट्ट तयार हो र दक्षिणतर्फ जाऊ। यरूशलेम देखि गाजातर्फ जाने बाटो जाऊ- त्यो बाटो मरूभूमि भएर जान्छ।”

^{२७} अतः फिलिप तयार भए अनि गए। बाटोमा उनले एकजना एथियोपियावासी मान्छेलाई देखे जो नपुंसक थिए। उनी एथियोपिया देशकी रानी कन्दकीको ठूलो अधिकारी थिए। उनी रानीका जम्मै पैसा-रूपियाँका जिम्मेवार थिए। त्यो मानिस आराधना गर्न यरूशलेम गएका थिए।^{२८} अहिले उ आफ्नो रथमा बसेर घर तर्फ गईरहेका थिए। तिनी अगमवक्ता यशैयाको पुस्तक पढिरहेका थिए।^{२९} आत्माले फिलिपलाई भने, “त्यस रथमा जाऊ र त्यसको छेउमा बस।”^{३०} तब फिलिप रथको छेउमा दगुरे अनि त्यो मान्छेले पढी रहेको सुने। उसले यशैया अगमवक्ताको पुस्तक पढीरहेको थियो। फिलिपले उसलाई भने, “के तिमीले पढेको कुरा बुझ्दैछौ?”

^{३१} त्यस मानिसले भन्यो, “म कसरी बुझ्न सक्छु? मलाई त्यस्तो मान्छेको खोंचो छ जसले व्याख्या मलाई गरिदिन सक्छ।” त्यसपछि उसले फिलिपलाई चढेर उसको छेउमा आएर बस्नु निमन्त्रण गर्‍यो।^{३२} उसले पढ्दै गरेको धर्म शास्त्रको अंश यस्तो थियो:

“जसरी भेडा काटिन लगिन्छ भेडाको पाठा कत्रनेको चुपचाप सामु उभिन्छ, त्यसरी नै उनी रहे।

^{३३} उनको उपहास गरियो अनि उनका अधिकारहरू खोसिए। पृथ्वीमा उनको जीवन समाप्त भयो

अनि उनको संन्तानहरूको विषयमा भन्नु को समर्थ हुनेछ?”

यशैया ५३:७-८

^{३४} त्यस अधिकारीले फिलिपलाई भने, “दया गरेर मलाई भन्नुहोस अगमवक्ताले कसको विषयमा भनेका हुन्? उनले आफ्नै विषयमा कि अन्य कसैको विषयमा भनेका हुन्?”^{३५} फिलिपले बताउन थाले। उनले त्यही धर्मशास्त्रको अंशबाट शुरु गरे अनि येशूको विषयमा सुसमाचार उसलाई भने।

^{३६} उनीहरू बाटोमा गइरहेको बेला तिनीहरू पानी भएको ठाउँमा पुगे। अधिकारीले भन्यो, “हेर! यहाँ पानी छ! कसले मलाई बप्तिस्मा हुन देखि रोक्न सक्छ?”^{३७} * ^{३८} त्यसपछि अफिसरले रथ थाम भनेर आदेश गर्‍यो। दुवै फिलिप र अधिकारी पानी भए तिर ओह्रालिए अनि फिलिपले तिनलाई बप्तिस्मा गरिदिए।

^{३९} जब तिनीहरू पानी बाहिर आए प्रभुको आत्मा फिलिपबाट खोसियो अधिकारीले उनलाई फेरि कहिल्यै पनि देखेन्। अधिकारी आफ्नो घरको बाटो लागे। उनी खुशी थिए।^{४०} तर फिलिप अश्वोदको शहरमा देखा परे। उनी सिजरियाको शहर तिर गईरहेका थिए। अश्वोद देखि सिजरिया जाँदा बाटोमा पर्ने प्रत्येक शहरमा उनले सुसमाचार प्रचार गरे।

शावलको जीवन परिवर्तन

६ त्यसैबेला शावलले यरूशलेममा परमप्रभुका अनुयायीहरूलाई अभै उर देखाउँदै अनि तिनीहरूलाई मार्ने प्रयास गरिरहेको थियो। यसैले तिनी प्रधान पूजाहारी कहाँ गए।^२ शावलले प्रधान पूजाहारीलाई दमीशकमा सभाघरहरूलाई खीष्टका मार्ग पहिल्याउनेहरू खोजीनिकाल्ने उनलाई अधिकार दिँदै चिट्टीहरू लेखी दिनुहोस भने। उसले यदि कुनै पुरुष वा स्त्री विश्वासीहरू भेट्टाए भने तिनीहरूलाई पत्रेर यरूशलेम फर्काई ल्याउनेछ।

^३ तब शावल दमीशक गए। जब उ शहरको नजीक पुग्यो, अचानक आकाशबाट प्रज्वलित ज्योति उनको

पद ३७ प्रकाशको केही पछिल्लो प्रतिनिपिहरूमा पद ३७ थपिन्छ: “फिलिपले उत्तर दिए, ‘यदि तिमी तिम्रो सम्पूर्ण हृदयले विश्वास गर्छौ भने, तिमी गर्न सक्छौ।’ अधिकारीले भने, ‘म विश्वास गर्छु कि येशू खीष्ट परमेश्वरकै पुत्र हुनु हुन्छ।’”

चारैतिर चम्कियो। ^१शावल भूङ्गमा लडे। उसले एउटा आवाज उसैसँग बोलीरहेको सुने, “शावल, शावल! तिमी मलाई किन सताईरहेछौ?”

^२शावलले भन्यो, “तपाईं को हुनुहुन्छ प्रभु?”

त्यो आवाजले जवाब दियो, “म येशू हुँ। जसलाई तिमी दुःख दिइरहेछौ। ^३उठ अनि शहर तर्फ जाऊ। त्यहाँ कसैले तिमीलाई के गर्नु पर्ने बताई दिने छ।”

^४शावलसँग यात्रा गरीरहेका मानिसहरू त्यहाँ ठिङ्गै उभिए। ती मानिसहरूले आवाज सुने तर कतै पनि कोही पनि देखेनन्। ^५शावल भूङ्गबाट उठे। उसको आँखा खोलियो तर केही देख्न सकेन। अतः शावलसँग आएका मानिसहरूले उनको हात पत्रेर तिनलाई दमीशकसम्म लगे। ^६तीनदिन सम्म शाऊलले नदेख्न सक्थ्यो, न खायो न पियो।

^७दमीशकमा येशूका एक चेला थिए। उनको नाउँ हननिया थियो। प्रभुले हननियासँग सपनामा भन्नुभयो, “हननिया!”

हननियाले उत्तर दियो, “म यहाँ छु, प्रभु।”

^१प्रभुले हननियालाई भन्नुभयो, “उठ अनि ‘सोभो गल्ली’ भन्ने गल्लीतिर जाऊ। यहूदाको घर पत्ता लगाऊ। टार्सस भन्ने ठाउँका शावल नाउँ भएको मान्छेलाई खोज। उ अहिले त्यहाँ प्रार्थना गरिरहेछ। ^२शावलले दर्शन देख्यो। आफ्नो सपनामा उसले हननिया भन्ने मान्छे आफू भएतिर आयो र तिनका हातहरू आफू माथि राखिदियो। जसद्वारा उसले फेरि देख्न सकून्।”

^३तर हननियाले उत्तर दियो, “प्रभु धेरै जनाले मलाई यस मानिसको विषयमा भनिसकेको छ। तिनीहरूले भने यस मानिसले यरूशलेममा तपाईंका पवित्र मानिसहरूलाई कतिको सताएको छ। ^४अहिले ऊ दमीशकमा आइपुगेको छ। मुख्य पूजाहारीहरूले तँपाईंमा विश्वास गर्ने मानिसहरू सबैलाई पक्रनु भनेर उसलाई अधिकार दिएको छ।”

^५तर प्रभुले हननियालाई भन्नुभयो, “जाऊ! मैले शावललाई मेरो विषयमा राजाहरूलाई, यहूदीहरूलाई र अन्य जातिहरूलाई बताउनुको निमित्त एक पात्रको रूपमा चुनेको छु। ^६म उसलाई सबै कुरा देखाउनेछु जसले गर्दा मेरो नाउँको लागि उसले कष्ट भोग्नु पर्छ।”

^७अतः हननिया त्यहाँबाट यहूदाका घरतर्फ लाग्यो। उसले आफ्नो हात शावलमा राखे अनि भने, “शावल, मेरो भाइ, प्रभु येशू जो तिमी आउँदा बाटोमा देखापर्नु

भयो उहाँले मलाई तिम्रोमा पठाउनु भएको छ तकि तिमिले फेरि देख्न सक र पवित्र आत्माद्वारा तिमी भरिपूर्ण होऊ।” ^८तुरुन्तै, माछाको कल्लाहरू जस्तो केही उसको आँखाबाट खस्यो। शावल फेरि देख्न सक्ने भयो! उ उठे र बपतिस्मा लिए। ^९त्यसपछि उसले अलिकति भोजन गरे र शरीरमा पुन शक्ति प्राप्त गरे।

शावलले दमीशकमा प्रचार गर्छन्

शावल केही दिनसम्म येशूका चेलाहरूसँग दमीशकमा बसे। ^२चाँडै उसले यहूदीहरूका सभाघरहरूमा येशूको विषयमा प्रचार गर्न थाले। उनले मानिसहरूलाई भने, “येशू परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ।”

^३सबै मानिसहरू शावलको त्यस्तो कुरा सुनेर छक्क परे। तिनीहरूले भने, “यो त्यही मान्छे होइन जो यरूशलेममा थियो अनि यही नाउँमा विश्वास गर्ने मानिसहरूलाई नष्ट गर्ने प्रयास गर्दै थियो? के उ यहाँ येशूका अनुयायीहरूलाई पक्रन अनि तिनीहरूलाई यरूशलेममा मुख्य पूजाहारीहरूको लान आएको होइन?”

^४तर शावल भन भन प्रभावशाली भए अनि येशू नै ख्रीष्ट हुनुहुन्छ भनी सिद्ध गर्दै दमीशकमा बस्ने यहूदीहरूलाई अल्मल्ल पारिदिए।

शावल यहूदीहरूबाट बाँचे

^१धेरै दिन पछि यहूदीहरूले शावललाई मार्न योजनाहरू बनाए। ^२यी यहूदीहरूले रात-दिन शहरको ढोकामा शावललाई ढुकिरहेका थिए। तिनीहरू उनलाई मार्न चाहन्थे। तर शावलले तिनीहरूका योजना जानि सकेका थिए। ^३एक रात उनका केही विश्वासीहरूले त्यस शहरबाट भाग्न उनलाई मद्दत गरे। तिनीहरूले शावललाई एउटा टोकरी भित्र हाले अनि नगर पर्खालको एउटा प्वालबाट छिराएर तल भारे।

शावल यरूशलेममा

^१त्यसपछि शाऊल यरूशलेमतिर गए। उनले विश्वासीहरूको भुण्डमा सम्मिलित हुन कोशिश गरे तर तिनीहरू उनीबाट डराए। किनभने शावल साँच्चि नै येशूका चेला हुन भनेर विश्वास गरेनन्। ^२तर बर्णाबसले उनलाई स्वीकार गरे अनि प्रेरितहरू कहाँ ल्याए अनि कसरी शावलले दमीशकको बाटोमा प्रभुलाई देखेका थिए अनि कसरी प्रभु उनीसित बोल्नु भयो सो

तिनीहरूलाई वर्णन गरे। अनि उसले शाऊलले कुनै डरबिना येशूको विषयमा दमीशकमा कसरी प्रचार गरे सो पनि भने।

^{२८}अनि त्यसकारण शाऊल विश्वासीहरूसँगै बसे। उनी जतातै निर्भय भएर यरूशलेममा प्रभुको प्रचार गर्दै हिंडे। ^{२९}शावल प्रायः ती यहूदीहरूसँग वार्तालाप गर्थे जसले ग्रीक भाषा जान्दथे। तिनीहरूसँग उनले तर्क-वितर्क पनि गरे। तर उनीहरूले शाऊललाई मार्ने प्रयास गरे। ^{३०}जब चेलाहरूले त्यो कुरा थाहा पाए कि तिनीहरूले शाऊललाई सिजरिया भन्ने शहरमा लगे। त्यहाँ देखि तिनीहरूले उनलाई टार्सस शहरमा पठाए।

^{३१}त्यसरी चारैतिर यहूदीया, गालील र सामरियाका मण्डलीहरूमा शान्ति छायो। विश्वासीहरूको समुदाय पराक्रमी भए किनकि तिनीहरू प्रभुको डरमा बसेका थिए अनि पवित्र आत्माले उत्साहित तुल्याएका थिए। त्यसैले गर्दा विश्वासीहरूको संख्यामा वृद्धि हुन थाल्यो।

पत्रुस लिड्डामा र जोप्यामा

^{३२}पत्रुसले यरूशलेम वरिपरिका सम्पूर्ण शहरहरू यात्रा गरे। तिनले ती विश्वासीहरूलाई भेटघाट गरे जो लिड्डामा बस्थे। ^{३३}लिड्डामा तिनको एकजना आठ वर्ष देखि पक्षघात बिमारले ग्रस्त भएको एनियास भन्ने मान्छेसँग भेट भयो। एनियास आफ्नो विच्छाैनाबाट चल्न सक्तैन थियो। ^{३४}पत्रुसले तिनलाई भने, "एनियास, येशू ख्रीष्टले तिमीलाई निको पार्नु हुन्छ, उठ अनि तिम्रो विच्छाैना मिलाऊ।" एनियास तत्काल जुरूक उठ्यो। ^{३५}लिड्डा अनि शारोनमा सबै मानिसहरूले उसलाई देखे अनि प्रभु येशू तर्फ फर्किए।"

^{३६}जोप्या भन्ने शहरमा येशूका एकजना चेला थिए। उनको नाउँ तबिता थियो। उनको ग्रीक नाउँ डोरकस् थियो जसको अर्थ हो "हरिणी"। तिनले मानिसहरूका लागि सदैव असल कामहरू गरेकी थिईन अनि खाँचो परेकाहरूलाई सधैं पैसा दिन्थिन। ^{३७}पत्रुस लिड्डामा भएको बेला तबिता बिमार भई अनि मरी। तिनीहरूले उनको शरीर धोई-पखालेर माथिल्लो तल्लामा राखीदिए। ^{३८}जोप्यामा भएका चेलाहरूले पत्रुस लिड्डामा थियो भन्ने सुने। लिड्डा जोप्याको छेउमा थियो। यसर्थ तिनीहरूले पत्रुस कहाँ दुइजना मान्छेहरू पठाए। तिनीहरूले उनलाई बिन्ती गरे, "दया गरेर हामी भएको ठाउँमा छिटो आउनुहोस!" ^{३९}पत्रुस तयार भए अनि तिनीहरूसँग

लागे। जब तिनी आइपुगे तिनीहरूले तिनलाई माथिल्लो कोठामा लगे। सबै विधवाहरू पत्रुसका वरिपरि रूँदै उभिए। तिनीहरू रोई-कराई अनि विलाप गरिरहेका थिए। तबिता जीउँदो हुँदाखेरी बनाएकी कोठहरू साथै अन्य पोषाकहरू तिनीहरूले देखाए। ^{४०}पत्रुसले ती सबैजनालाई बाहिर जान भनेर पठाए। उनले थुँडा टेके अनि प्रार्थना गरे। त्यसपछि तिनी तबीताको मृतशरीरपट्टि फर्किए र भने, "तबीता जुरूक उठ!" उनले आँखाहरू खोल्नु। जब तिनले पत्रुसलाई देखिन तिनी थपक ठाडो बसिन्। ^{४१}पत्रुसले तिनलाई हातको साहरा दिएर उठाए। त्यसपछि उनले विश्वासीहरूलाई डाके, विधुवीहरूलाई कोठाभित्र बोलाए। तिनले तबिता जीउँदो भएकी तिनीहरूलाई देखाए। ^{४२}जोप्याका चारैतिरका मानिसहरूले त्यो घटनाको विषयमा सुने। धेरैजना प्रभु पट्टि लागे। ^{४३}पत्रुस जोप्यामा धेरै दिनसम्म बसे। उनी शिमोन नाउँको छालाको काम गर्ने कर्मसँग बसे।

पत्रुस र कर्नीलियस

१० सिजरिया भन्ने शहरमा कर्नीलियस नाउँ भएको एकजना मानिस थिए। उनी रोमन एकाईका पल्टनका एक जना कप्तान थिए जसलाई "इटालियन" भनिन्थ्यो। ^२कर्नीलियस एक धार्मिक मानिस थिए। उनी र अन्य मानिसहरू जो उनकै घरमा बस्थे सत्य साँचो परमेश्वरलाई आराधना गर्थे। उनले गरीबहरूलाई यथाशक्य पैसा-रूपिया दिन्थे। कर्नीलियसले नित्य परमेश्वरको प्रार्थना गर्थे। ^३एक पल्ट अपरान्ह तीन बजेतिर, कर्नीलियसले स्पष्ट एक दर्शन देखे। त्यहाँतिनले एक स्वर्गदूत आफूतिरै "कर्नीलियस!" भन्दै आइरहेको देखे।

^४कर्नीलियसले स्वर्गदूतलाई डराएर हेरे अनि भने, "तपाईं के चाहनु हुन्छ, प्रभु?"

स्वर्गदूतले भने, "परमेश्वरले तिम्रो प्रार्थना सुन्नु भयो अनि गरीब, दुःखीहरूप्रति गरेको दान देख्नु भयो। परमेश्वरले तिम्रो सम्भन्ना गर्नु हुँदछ।" ^५केही मानिसहरू जोप्या शहरमा पठाऊ। शिमोनलाई फर्काई ल्याउन तिम्रा केही मानिसहरू पठाऊ जसलाई पत्रुस पनि भनिन्छ। ^६शिमोन जुन मान्छेकोमा बस्दैछ उसको नाउँ पनि शिमोन नै हो। उ छालाको काम गर्ने हो। उसको घर समुद्रको नजिकमा थियो।" ^७कर्नीलियससँग बोल्ने स्वर्गदूत गयो। कर्नीलियसले आफ्ना दुइजना नोकरहरू र एकजना सिपाहीलाई बोलाए। त्यो सिपाही धार्मिक प्रवृत्तिका

व्यक्ति थिए। तिनी कर्नीलियसको व्यक्तिगत सहयोगी थियो। ^८कर्नीलियसले ती तीनैजनालाई राम्ररी गरेर कुरा सम्भायो। त्यसपछि तिनीहरूलाई जोप्पा पठाईदिए।

^९अर्को दिन ती तीनैजना यात्रा गरिरहे अनि जोप्पा शहर नजीक आईपुगे। त्यसबेला पत्रुस छत माथि प्रार्थना गर्न भनी गए। त्यो मध्याह्नको बेला थियो। ^{१०}पत्रुस भोको थिए। तिनी खान चाहन्थे। तिनीहरूले भोजन तयार गरीरहेको बेला दर्शन देखे। ^{११}उनले आकाश खुल्ला देखे अनि ठूलो लुगाको टुक्रा जस्तो केही तल खसीरहेथ्यो। त्यो ठूलो लुगा त्यसका चार कुना द्वारा अडिएको थियो अनि भूडूँमा भरिएको थियो। ^{१२}प्रत्येक किसिमका प्राणी त्यहाँ थिए- हिँड्ने प्राणीहरू, धस्रिने प्राणीहरू, अनि हावामा उड्ने चरा-चुरूङ्गीहरू। ^{१३}त्यसपछि एक आवाजले पत्रुसलाई भन्यो, “उठ पत्रुस, कुनैपनि एउटा सजीव प्राणी मारेर खाऊ।”

^{१४}तर पत्रुसले भने, “म त्यस्तो कहिल्यै गर्नु छैन, प्रभु! मैले त्यस्तो कुनै पनि अशुद्ध र अपवित्र खाना खाएको छैन।”

^{१५}तर आवाजले उसलाई दोस्रो पल्ट भन्यो, “परमेश्वरले ती सबै कुराहरू शुद्ध भएको घोषणा गर्नु भएको छ। यसर्थ तिमी त्यसलाई ‘अपवित्र’ नसोच!” ^{१६}यस्तो घटना तीनपल्ट भयो। त्यसपछि सबै चीजहरू आकाशतिरै फर्काएर लाग्यो।

^{१७}यस्तो दर्शनको मतलव के होला भनेर पत्रुस छक्क परिरहे।

यसबेला कर्नीलियसले पठाएका मान्छेहरूले शिमोनको घर पत्ता लगाए। तिनीहरू दैलोमा उभिरहेका थिए। ^{१८}तिनीहरूले जोडले बोलाए अनि सोधे, “के शिमोन पत्रुस यहाँ बस्दछ?”

^{१९}पत्रुस त्यही दर्शनको विषयमा सोचिरहेका थिए। तर आत्माले उनलाई भन्नुभयो, “हेर! तीन जना मान्छेहरूले तिमीलाई खोजिरहेछ।” ^{२०}उठ अनि तल्लो तल्लामा जाऊ। ती मानिसहरूसँग अष्टेरो नमानी जाऊ। मैले तिनीहरूलाई तिमी कहाँ पठाएको हुँ।” ^{२१}तब पत्रुस ती मानिसहरू भएकहाँ तल्लो तल्लामा ओर्ले। उनले भने, “तिमीहरूले खोजीरहेको मानिस म हुँ। तिमीहरू किन यहाँ आयौं?”

^{२२}ती मानिसहरूले भने, “कर्नीलियस एक सैनिक अफिसर हुन्। उनी धार्मिक प्रवृत्तिका मानिस हुन्; उनी परमेश्वरको आराधना गर्दछन्। सम्पूर्ण यहूदीहरूले उहाँलाई

सम्मान गर्दछन्। एक पवित्र स्वर्गदूतले उहाँको घरमा तपाईंलाई निमन्त्रणा गर्नु भन्नु भएथ्यो ताकि उहाँले तपाईंबाट केही सन्देशहरू सुन्न सक्नुन।” ^{२३}पत्रुसले तिनीहरूलाई भित्र आउने र आज राती केवल त्यही बस्ने आग्रह गरे।

अर्कोदिन पत्रुस तयार भएर ती तीनजना मानिसहरूसँग गए। केही जोप्पाका चेलाहरू पनि पत्रुस सँग गए। ^{२४}अर्कोदिन तिनीहरू सिजरिया भन्ने शहरमा आईपुगे। कर्नीलियसले तिनीहरूलाई पर्खीरहेका थिए। उनले पहिल्यैबाट आफ्ना सन्तानहरू र आफ्नो साथीहरूलाई घरमा भेला गरिसकेका थिए। ^{२५}जब पत्रुस घर भित्र पसे, कर्नीलियसले उनीसँग भेट गरे अनि पत्रुसको पाउमा निहुरिएर श्रद्धा गरे। ^{२६}तर पत्रुसले उनलाई उदने आग्रह गरे। पत्रुसले भने, “उठ! म केवल तिमी जस्तै मान्छे हुँ।” ^{२७}पत्रुस कर्नीलियससँग वार्तालाप गर्दै भित्र पसे अनि त्यहाँ बढी मात्रमा मानिसहरू भेला भएका देखे। ^{२८}उनले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरूले जान्दछौं कि यहूदी भएर अरु वंशका मानिसहरूसँग यसरी संगत गर्नु अथवा मानिसहरूकोमा जानु यहूदीहरूको व्यवस्थाको विरुद्ध हो। तर परमेश्वरले मलाई देखाई सक्नु भएको छ कि मैले कसैलाई ‘अपवित्र’ अथवा ‘अशुद्ध’ भनेर भन्नु हुँदैन। ^{२९}त्यसैकारणले म यहाँ कुनै आक्षेप विनै आएँ। अब मलाई भन्नु के कारणले मलाई यसरी बोलाएको हो।”

^{३०}कर्नीलियसले भने, “चार दिन अघि, त्यसबेला म घरमा प्रार्थना गरीरहेको थिए। त्यो अपरान्ह तीन बजेको थियो। त्यही समयमा भएको हो। अचानक एकजना स्वर्गदूत चम्किलो लुगा लगाएर मेरो सामुने उभिए। ^{३१}तिनले भने, “कर्नीलियस! परमेश्वरले तिम्रो प्रार्थना सुन्नु भयो अनि गरीब-दु:खीहरूलाई तिमीले दान दिएको देख्नु भयो। परमेश्वरले तिमीलाई याद गर्नु हुन्छ। ^{३२}त्यसैले शहर जोप्पामा मान्छेहरू पठाऊ र शिमोनलाई यहाँ आउने निवेदन गर जसलाई पत्रुस पनि भनिन्छ। पत्रुसलाई आउने आग्रह गर। उनी शिमोन छालाको कर्मीको घरमा बसेका छन्। उसको घर समुद्रको छेउमा छ।” ^{३३}यसकारण मैले तँपाईंलाई तुरन्त लिएर आउन भनि मान्छे पठाए। तपाईं आईदिनु नै हाम्रो लागि राम्रो भयो। यहाँ हामी अब परमेश्वर समक्ष छौं ती सबै कुराहरू सुन्नलाई जो प्रभुले भन्नु भनी तँपाईंलाई आदेश दिनु भएको छ।”

कर्नीलियसको घरमा पत्रुसको भाषण

^३पत्रुसले बोल्न शुरू गरे, “अब मैले सौँचै बुझ्छु कि परमेश्वरको निम्ति सबै मानिसहरू एक समान हुन्। ^{३५}अनि हरेक राष्ट्रमा परमेश्वरले त्यसलाई स्वीकार गर्नुहुन्छ, जसले उहाँको आराधना गर्छ अनि जे सही छ त्यो गर्छ। ^{३६}परमेश्वर यहूदीहरूसँग बोल्नु भएको छ। परमेश्वरले येशू ख्रीष्टको जो सबै मानिसका परमप्रभु हुनुहुन्छ जसको माध्यमद्वारा शान्तिको सुसमाचार उनीहरूका लागि पठाउनु भयो। ^{३७}यहूदीया भरि के भयो भन्ने कुरा तिमीहरूलाई थाहा होला। यो गालीलमा यहून्नाले बप्टिसमाको बारेमा मानिसहरूलाई प्रचार गरे पछि शुरू भएको हो। ^{३८}तिमी नासरतका येशूको विषयमा जान्दछौ। परमेश्वरले उहाँलाई पवित्र-आत्मा र शक्ति प्रदान गरेर ख्रीष्ट बनाउनु भयो। येशू चारैतिर मानिसहरूका लागि राम्रो काम गर्दै जानुभयो अनि प्रेतात्मा वा दुष्टात्मा लागेका मानिसहरूलाई उहाँले निको पार्नुभयो। यसले परमेश्वर येशूको साथमा भएको प्रमाण दिँदछ। ^{३९}हामीले उहाँले यहूदीया र यरूशलेममा गर्नु भएका सम्पूर्ण कार्यहरू देख्यौं। हामी त्यो देखिरहेका छौं। त्यसको साक्षी बनिरहेछौं। तर तिनीहरूले उहाँलाई काठले बनाएको क्रूसमा भुण्ड्याएर मारे। ^{४०}तर, उहाँको मृत्यु भएको तीन दिन पछि परमेश्वरले उहाँलाई बौराउनु भयो अनि मानिसहरूलाई छर्लक येशूलाई देखाइदिनु भयो। ^{४१}तर येशूलाई सबै मानिसहरूले देख्न सकेनन्। जजसलाई परमेश्वरले साक्षीको रूपमा छान्नु भएको थियो तिनीहरूले मात्र येशूको दर्शन पाए। हामी ती साक्षीहरू हौं उहाँ मृत्युबाट बौरै पछि हामीले येशूसँगै खानापिना गर्छौं। ^{४२}येशूले हामीलाई प्रचार गर्नु अनि मानिसहरूलाई भन्नुभयो कि उहाँलाई मात्र परमेश्वरले जीउँदो मानिसहरू अनि मृतहरूको पनि न्याय गर्नका निम्ति छान्नु भएको हो। ^{४३}प्रत्येक मानिस जसले येशू माथि विश्वास गर्दछ येशूको नाउँमा उसले पापहरू माफ पाउनेछ। सम्पूर्ण अगमवक्ताहरूले उनको सत्यता सावित गरे।”

अ-यहूदीहरूसँग पवित्र-आत्मा

^{४४}पत्रुस बोलिरहेको बेला सन्देश सुन्ने ती सबै मानिसहरूमा पवित्र आत्मा उत्रनु भयो। ^{४५}यहूदी विश्वासीहरू जो पत्रुससँग त्यहाँ आएका थिए तिनीहरू छक्क परे किनकी अ-यहूदीहरूमा पनि पवित्र-आत्माको उपहार बर्षिएको थियो। ^{४६}यहूदीहरूले ती अ-यहूदीहरूले

विभिन्न भाषाहरू बोलेका र परमेश्वरको स्तुति गरेको सुने। त्यसपछि पत्रुसले भने, ^{४७}“के कसैले पानीलाई रोक्न सक्छ जसद्वारा यी मानिसहरूलाई बप्टिसमा गर्नबाट रोक्न सकिन्छ? तिनीहरूले पनि हामीहरूले जस्तै पवित्र आत्मा प्राप्त गरेका छन्।” ^{४८}तब पत्रुसले कर्नीलियस, उनका सन्तानहरू अनि साथीहरूलाई येशू ख्रीष्टको नाउँमा बप्टिसमा दिने आज्ञा दिए। तब मानिसहरूले पत्रुसलाई केही दिनसम्म त्यही बसीदिने बिन्ती गरे।

पत्रुस यरूशलेम फर्कन्छन्

११ यहूदीयामा प्रेरितहरू र दाजु-भाइहरूले अ-यहूदीहरूले पनि परमेश्वरको शिक्षालाई स्वीकार गरेको थाहा पाए। तत्र जब पत्रुस यरूशलेम फर्किए कतिपय यहूदी विश्वासीहरूले उनीसँग त्यस विषयमा बहस गरे। ^१तिनीहरूले भने, “तपाईं ती अ-यहूदीहरूका घर जानुभयो। तपाईंले त्यस्ता मानिसहरूसँग बसेर भोजन सम्म गर्नुभयो।”

^२पत्रुसले तिनीहरूलाई सम्पूर्ण कथा विस्तार गरेर बताए। ^३उनले भने, “म जोप्पा शहरमा थिएँ। मैले प्रार्थना गरीरहेको बेला मैले एउटा दर्शन पाएँ। त्यस दर्शनमा मैले ठूलो लुगा जस्तो केही आकाशबाट तल ओर्लिरहेको देखें। त्यसलाई त्यसको सबै चारै कोणबाट समातिएको थियो। त्यो म भएकोमा आयो। ^४जब मैले भित्र हेर्ने मैले त्यहाँ चारखुट्टे स्थलचर पशुहरू जंगली जनावर, घस्त्रने सर्प जातिय प्राणि अनि आकाशका चराचुरुद्धीहरू देखे। ^५तब मैले एक आवाजले मलाई भनिरहेको सुने, “उठ पत्रुस! कुनै पनि जीवित प्राणी मार र खाऊ!” ^६तर मैले भने, ‘म कदापि त्यसो गर्ने छैन, प्रभु! मैले त्यस्तो कुनै चीज खाएको छैन जुन अपवित्र अथवा अशुद्ध हो।’ ^७तर आकाशबाट आएको आवाजले फेरि भन्यो, ‘परमेश्वरले घोषणा गर्नुभयो कि यी सबै चीजहरू शुद्ध छन्। यसर्थ तिमी तिनीहरूलाई अपवित्र नसोच!’ ^८यस्तो तीनपल्ट भयो। त्यसपछि सम्पूर्ण थोक आकाश तिरै लगियो। ^९त्यसै समयमा म बसिरहेको त्यस घरमा तीनजना मानिसहरू आए। ती तीनजना मान्छेहरूलाई सिजरिया शहरबाट मेरो निम्ति पठाइएका थिए। ^{१०}आत्माले मलाई नहिक्किचाइ कन जाऊ भन्नुभयो। यी छ: जना दाजु-भाइहरू पनि मसँग गए। हामी कर्नीलियसको घरमा गयौं। ^{११}कर्नीलियसले घरमा उभिरहेको स्वर्गदूतलाई देखेको कुरा गरे। स्वर्गदूतले उनलाई भने,

‘केही मानिसहरू जोप्पातिर पठाऊ अनि शिमोन पत्रुसलाई आउनु भन्ने निमन्त्रण गर।’^{१४} उनले तिमीहरूलाई ती कुरा भन्नेछन् जसले तिमीलाई अनि तिम्रा घरमा बस्ने सबै मानिसहरूलाई बचाउँने छन्।’^{१५} जब मैले भाषण शुरू गरें, पवित्र आत्मा तिनीहरूमा त्यसरीनै आउनु भयो जसरी प्रारम्भमा हामी कहाँ आउनुभएको थियो।^{१६} तब मलाई प्रभु येशूको वचनको सम्झना भयो। प्रभुले भन्नुभएको थियो, ‘यूहन्नाले मानिसहरूलाई पानीले बप्तिस्मा गरे, तर तिमी पवित्र आत्माद्वारा बप्तिस्मा हुनेछौ।’^{१७} प्रभुले ती मानिसहरूलाई त्यही उपहार दिनु भयो जुन हामीलाई दिनुभएको थियो जसले परमप्रभु येशू ख्रीष्ट माथि विश्वास गरे। तब म को हुँ परमेश्वरको काम बन्द गर्ने?”

^{१८} जब यहूदी विश्वासीहरूले यी कुराहरू सुने, तिनीहरूले तर्क गर्न छाडे। तिनीहरूले परमेश्वरको प्रशंसा गरे र भने, “तब परमेश्वरले अ-यहूदीहरूलाई पनि हृदय परिवर्तन गर्ने अनि हाम्रो जस्तै जीवन प्राप्त गर्ने अनुमति दिनु भयो।”

एन्टिओक तर्फ सुसमाचार

^{१९} स्तिफनस माथि ए पछि खेदो शुरू गरिएको कारणले विश्वासीहरू चारै तर्फ छरपष्ट भए। कतिपय विश्वासीहरू फोनिसिया, साइप्रस र एन्टिओक जस्ता टाढाटाढा ठाउँहरूमा गए। तर तिनीहरूले यहूदीहरूलाई मात्र सुसमाचार भने।^{२०} कतिपय ती विश्वासीहरू साइप्रस र साइरेनीका नागरिकहरू थिए। जब ती मानिसहरू एन्टिओक आईपुगे, तिनीहरू ग्रीकहरूसँग पनि बोल्न लागे अनि तिनीहरूलाई प्रभु येशूको विषयमा सुसमाचार भने।^{२१} प्रभुको शक्ति तिनीहरूसँग थियो। अनि ठूलो संख्यामा मानिसहरूले परमप्रभुलाई विश्वास गर्न अनि अनुसरण गर्न लागे।

^{२२} एन्टिओकमा नयाँ विश्वासीहरू भएका समाचारहरू यरूशलेमको मण्डलीमा पुग्यो। यसैले तिनीहरूले बर्णाबासलाई एन्टिओकमा पठाए।^{२३-२४} बर्णाबास एक असल व्यक्ति थिए। उ पवित्र-आत्मा र विश्वासले परिपूर्ण थियो। जब उनी त्यहाँ आइपुगे पछि बर्णाबासले एन्टिओकका मानिसहरूमा परमेश्वरले अत्यन्त अधिक आशीर्वाद दिएको देखे। यसले उनलाई अत्यन्त खुशी बनायो। उनले त्यहाँका सम्पूर्ण विश्वासीहरूलाई प्रोत्साहन दियो। उनले तिनीहरूलाई भने, “आपना विश्वासहरू कहिल्यै नहराऊ। सधैं परमप्रभुको आज्ञा भित्री हृदयले

पालन गर।” अधिक भन्दा अधिक मानिसहरू परम प्रभुका विश्वासीहरू भए।

^{२५} त्यसपछि, बर्णाबास टार्सस भन्ने शहरतर्फ लागे। उनी शावललाई खोजीरहेका थिए।^{२६} शावललाई जब उनले भेट्टाए, बर्णाबासले तिनलाई एन्टिओक लगे। शावल र बर्णाबास त्यहाँ पुरा एक वर्ष बसे। तिनीहरूले त्यहाँ मण्डलीका सभाहरूमा भाग लिए अनि धेरै मानिसहरूलाई शिक्षा दिए। प्रथमपल्ट एन्टिओकमा विश्वासीहरूलाई “ख्रीष्टियनहरू” भनिए।

^{२७} यस समयमा केही अगमवक्ताहरू यरूशलेमबाट एन्टिओक तिर गए।^{२८} तिनीहरू मध्ये एकजना अगाबस थियो। एन्टिओकमा अगाबस उभिए अनि पवित्र-आत्माको मार्फत अगमवाणी गरे, “सम्पूर्ण संसारभरि महा अनिकाल हुनेछ।” (यो सम्राट क्लौडियसको समयमा घट्यो)।^{२९} चेलाहरूले यहूदीयामा बस्ने आफ्ना दाजू-भाइ र दिदी-बहिनीहरूलाई सहायता पठाउने निर्णय गरे। प्रत्येकले आफूले जति सकिन्छ दिने निर्णय लिए।^{३०} तिनीहरूले पैसा बटुले र बर्णाबास र शावललाई दिए। तिनीहरूले ती पैसा यहूदीयाका अग्रजहरूलाई दिए।

हेरोद अग्रिपाले मण्डलीलाई सताए

१२

त्यति नै बेला (त्यही समयमै) राजा हेरोदले मण्डलीका कतिपय मानिसहरूलाई सताउन थाले। हेरोदले याकूबलाई तरवारले मारुन् भन्ने हुकुम गरे। याकूब यूहन्नाका भाइ थिए।^३ हेरोदले देखे कि यहूदीहरूले त्यो मन पराए। यसकारण उनी अघि गए अनि पत्रुसलाई पनि पक्रे। यो घटना यहूदीहरूको निस्तार चाइको* समयमा घटेको थियो।^४ हेरोदले पत्रुसलाई पक्रेर जेलमा थुनामा राखे। सोह-जना सिपाहीहरूले पत्रुसलाई कड़ा नजरमा राखे। हेरोदले पत्रुसलाई निस्तारचाइको पछि जनता समक्ष ल्याउने योजना गरे।^५ यसैले उनले पत्रुसलाई जेलमा राखे। तर मण्डलीले पत्रुसको लागि परमेश्वरलाई लगातर प्रार्थना गरीरहे।

पत्रुसले जेल छोड्छन्

^६ पत्रुस दुइजना सिपाहीहरूका माभ्रमा सुतीरहेका थिए। उनलाई दुइटा साइलाले बाँधिएको थियो। अरू

निस्तार चाइ यहूदीहरूको महत्वपूर्ण दिन। मोशाको समयमा परमेश्वरले तिनीहरूलाई मिश्रमा दासत्वबाट मुक्त गराउनु भएको सम्झनामा यो दिन प्रत्येक वर्ष विशेष खाना खान्छन्।

सिपाहीहरू कैदखानाको ढोकामा पहरा दिइरहेका थिए। यो रातको समय थियो। हेरोदले पत्रुसलाई भोलिपल्ट जनतासमक्ष ल्याउन सँचिरीहेथ्यो।^७ अचानक परमप्रभुको स्वर्गदूत त्यहाँ उभियो। कोठाभरि प्रकाश चम्कियो। स्वर्गदूतले पत्रुसलाई एकपट्टि स्पर्श गरेर उनलाई व्यूँझाए। दूतले भने, “चौँडो, उठ!” साङ्गलाहरू पत्रुसका हातहरूबाट सुल्किए।^८ स्वर्गदूतले पत्रुसलाई भने, “तयार हौं, तिम्रा जुत्ताहरू लगाऊ।” पत्रुसले त्यसै गरे। दूतले भन्यो, “तिम्रो वस्त्र लगाऊ र मेरो पछि लाग।”^९ तब स्वर्गदूत त्यहाँबाट निस्किए र पत्रुस पनि उनैको पछि लागे। पत्रुसले जानेन कि स्वर्गदूतले जे गरिरहेका थिए त्यो साँचो थियो। उसले सोच्यो कि उसले दर्शन देखिरहेछन्।^{१०} पत्रुस र स्वर्गदूत पहिलो त्यसपछि दोस्रो पहरै चौकीहरू भएर निस्किए। तब तिनीहरू फलामको द्वार भए तिर पुगे जसले तिनीहरूलाई शहरदेखि छुट्याएको थियो। त्यो प्रवेशद्वार तिनीहरूको निम्ति आफै खुलियो। त्यस द्वार भएर तिनीहरू बाहिर निस्के र एक खण्डको दूरी पार गरेर गए। त्यसपछि अचानक स्वर्गदूत अल्पियो।

^{११} तब पत्रुसले के भएको थियो भनेर थाहा पाए अनि आफैलाई भने, “अब मैले थाहा पाएँ कि यो वास्तवमा सत्य रहेछ। परमप्रभुले आफ्ना स्वर्गदूत पठाउनु भयो अनि मलाई हेरोदबाट बचाउनु भयो। यहूदीहरूले ममाथि केही अप्रिय घटना हुन्छ भनी सोचे होलान्। तर मलाई प्रभुले ती सबै कष्ट (विपत्त) हरूबाट मुक्त पार्नु भयो।”

^{१२} त्यसको विषयमा जाने पछि पत्रुस मरियमको घरतर्फ लागे। मरियम यहून्नाकी आमा थिइन्। यहून्नालाई मर्कूस पनि भनिन्थ्यो। धेरै मानिसहरू त्यहाँ जम्मा भएका थिए। तिनीहरू सबैले प्रार्थना गरीरहेका थिए।^{१३} पत्रुसले बाहिरबाट दैलो ढकढकाए। रोदा नाउँ गरेकी केटी ढोका खोल्न भनी गई।^{१४} रोदाले पत्रुसको आवाज चिनी र खुशी भई। खुशीले गर्दा उसले ढोका खोल्न सम्म भुली। उनी भित्र गई र जम्मा भएका भुण्डलाई भनी, “पत्रुस ढोकामा हुनुहुन्छ!”^{१५} तिनीहरूले रोदालाई भने, “तँ पागल होस!” तर उसले यो साँचो हो भनी रही। ती भुण्डले भने, “यो पत्रुसको स्वर्गदूत हुनुपर्छ।”

^{१६} तर पत्रुसले दैलो ढकढकाई रहे। जब चेलाहरूले ढोका उघारे तब उनीहरूले पत्रुसलाई देखे। तिनीहरू उनलाई देखेर छक्क परे।^{१७} पत्रुसले हातको ईशारा गरेर

तिनीहरूलाई चुपचाप बस्नु भने। उनले, कसरी परमप्रभुले उनलाई जेलबाट मुक्त गराईदियो भयो, वर्णन गरे। उनले भने, “याकूब र अन्य दाजु-भाइहरूलाई पनि बताई दिनु।” पछिबाट पत्रुस अर्को ठाँउ तर्फ लागे।

^{१८} अर्कोदिन सिपाहीहरू अत्तालिए। तिनीहरू छक्क पर्दै थिए पत्रुसलाई के भएको हुन सक्थ्यो? पत्रुस यसरी हराएकोमा तिनीहरू अन्योलमा परे।^{१९} राजा हेरोदले पत्रुसलाई चारैतिर खोज तलाश गरे तर उसलाई पाउन सकेनन्। तब हेरोदले सिपाहीहरूलाई सोधखोज गर्न थाले। पत्ता नलाग्दा सिपाहीहरूलाई नै मार्ने हुकुम दिए।

हेरोद अग्रिपाको मृत्यु

पछि हेरोद यहूदीयाबाट सिजरिया शहर तर्फ लागे र केही समयको लागि त्यही बसे।^{२०} हेरोद टायर र सायडनवासीहरूसँग अत्यन्त रिसाएका थिए। यसर्थ तिनीहरू एक समूहको रूपमा हेरोद कहाँ आए। तिनीहरूले हेरोदका निजी सेवक बलस्तको सहयोग प्राप्त गरे अनि हेरोदलाई शान्तिको लागि बिन्ती गरे। किनभने तिनीहरूले राजा हेरोदको देशबाट नै भोजन प्राप्त गर्दै थिए।

^{२१} हेरोदले तिनीहरूसँग एकदिन भेट्ने ठीक गरे। त्यस दिन हेरोदले सुन्दर शाही-पोषाक लगाएका थिए। उनी राजसिंहासनमा बसे अनि मानिसहरूलाई सम्बोधन गरे।^{२२} मानिसहरू चिच्याए, “यो त परमेश्वरको आवाज हो मान्छेको होइन!”^{२३} हेरोदले यस्तो प्रशंसा ग्रहण गरे अनि प्रभुको महिमालाई मान्यता दिएन। यसैले परमप्रभुका दूतले उनलाई रोगी तुल्याए। उसलाई भित्र भित्र करीराले खायो अनि मरे।

^{२४} परमेश्वरको सन्देश चारैतर्फ फिँजिरहेथ्यो अनि अधिक भन्दा अधिक मानिसहरूलाई पूर्ण प्रभाव पाइयो। विश्वासीहरूका भुण्डहरू धेरै गुणा बढेर जान लाग्यो।

^{२५} बर्णाबास र शावलले यरूशलेममा आफ्ना काम सिद्धाए पछि एन्टिओक फर्के। तिनीहरूका साथमा याकूब मर्कूस पनि थियो।

बर्णाबास र शावलले खास काम प्रदान गरे

१३ एन्टिओकको मण्डलीमा केही अगमवक्ताहरू र शिक्षकहरू थिए। तिनीहरू बर्णाबास, सिमिओन (उसलाई पनि भनिन्थ्यो) लुसियस (साइरिनीवासी) मनेन (हेरोद राजासँगै हुर्किएको थियो) र शावल थिए।^२ ती

मानिसहरू सवैले प्रभुको सेवा गरिरहेका थिए अनि उपवास लिएका थिए। पवित्र आत्माले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “खास कामको लागि मलाई बर्णाबास र शावल देऊ। मैले तिनीहरूलाई त्यो काम गर्नलाई छानेको छु।”

तब तिनीहरूले उपवास र प्रार्थना गरे, तिनीहरूले बर्णाबास र शावल माथि आफ्नो हात राखे अनि बाहिर पठाए।

साइप्रसमा बर्णाबास र शावल

बर्णाबास र शावललाई पवित्र आत्माले पठाउनु भएको थियो। तिनीहरू सिल्युसियामा शहरतर्फ गए। तिनीहरू सिल्युसियाबाट जलयाना गर्दै साइप्रस पुगे। जब तिनीहरू सलामिस भन्ने ठाउँमा पुगे, त्यहाँ यहुदीहरूका सभाघरहरूमा तिनीहरूले परमेश्वरको समाचारको प्रचार गरे। यूहन्ना मर्कूस पनि सहयोगीको रूपमा तिनीहरूसँगै थिए।

तिनीहरूले सम्पूर्ण टापु पार गरेर पाफोस भन्ने शहरमा आईपुगे। तिनीहरूले त्यहाँ एक यहुदी जादूवाला भेटे। उसको नाउँ बारयेशू थियो। उनी एक भूटो अगमवक्ता थिए। बारयेशू सँधै नै सर्गियस पौलस प्रशासक सित बस्दथ्यो। सर्गियस पौलस एक बुद्धिमानी व्यक्ति थिए। उनले बर्णाबास र शावललाई बोलाए। उनी परमेश्वरको सन्देश सुन्न चाहन्थे। तर जादूगर इलुमास बर्णाबास र शावलको विरोधमा थियो। ग्रीक भाषामा येशूलाई इलुमास भनिन्छ। इलुमासले प्रशासकलाई येशू माथि विश्वास गर्न देखी रोक्न चाहन्थे। तर शावल पवित्र आत्माले पूर्ण भएका थिए। पावल (शावलको अर्को नाउँ) ले इलुमासलाई हेरे। अनि भने, “तँ शैतानको छोरो! तँ सबै सही कुराको शत्रु होस्! तँमा शैतानी छक्कापञ्जा मात्र छ। के तैले सधैँ परमप्रभुको सत्यहरूलाई भूटहरूमा परिणत गर्न छोड्दैनस! अब प्रभुले तँलाई छुनु हुनेछ अनि तुरन्तै तँ अन्धा हुनेछस्। केही समय सम्मलाई तँ केही देख्न सक्ने छैनस् घामको किरणसम्म पनि।”

तुरन्तै इलुमास माथि धुम्म अनि अन्धकार भत्को। उ वरिपरि घुम्थो, अनि हात समातेर उसको मार्ग देखाउनलाई मानिसहरू खोज्यो। जब प्रशासक सर्गियस पावलले यो देखे, उनले विश्वास गरे। प्रभुको शिक्षाको विषयमा उनी आश्चर्य चकित भए।

पावल र बर्णाबासले साइप्रस छाडे

पावल र उनीसँग भएका मानिसहरू पाफोसबाट जहाजमा गए। तिनीहरू प्याम्फिलियाको एक शहर पर्गामा आई पुगे। तर यूहन्ना मर्कूसले तिनीहरूलाई छाडे, उनी यरूशलेममा फर्के। तिनीहरूले आफ्ना यात्रा जारी राखे अनि पर्गा देखि पिसिदिया शहरको एन्टिओकतिर गए। शबाथको समयमा, तिनीहरू यहुदीहरूका सभाघर भित्र गए र बसे। मोशाका नियमहरू र अगमवक्ताहरूको पुस्तकहरू पाठ गरिए। त्यसपछि सभाघरको कर्मचारीहरूले पावल र बर्णाबासलाई एक समाचार पठाए। यो समाचारमा भनिएको थियो: “बन्धुहरू, यदि तँपाईंहरू केही हुन्छ, जो मानिसहरूका निम्ति लाभदायक छ भने, कृपया भन्नुहोस।”

पावल उभिए। उनले आफ्नो हात उठाए र भने, “मेरा यहुदी दाजु-भाइहरू एवं अन्य जनसमूह जसले साँचो प्रभुलाई श्रद्धा गर्दछ, कृपया मेरो कुरालाई ध्यान सित सुनि देऊ। इस्त्राएलका परमेश्वरले हाम्रा पिताहरू छान्नु भयो। प्रभुले जब तिनीहरू मिश्रदेशमा परदेशी भएर बसेको बेला परमेश्वरले तिनीहरूलाई सफल हुनका निम्ति सहयोग गर्नुभएको थियो। परमेश्वरले तिनीहरूलाई मिश्रदेशबाट आफ्ना महान शक्तिद्वारा निकाली ल्याउनु भयो। अनि परमेश्वरले उनीहरूको व्यवहार त्यस मरुभूमिमा चालीस वर्ष सम्म सहनु भयो। परमेश्वरले कनान देशमा सातवटा राष्ट्रहरूलाई पूर्ण नष्ट पार्नु भयो। उहाँले ती जमीनहरू केवल उहाँका मानिसहरूलाई दिनुभयो। यी सम्पूर्ण दयाभाग लगभग ४५० वर्षको अवधि सम्म थियो।

त्यसपछि, परमेश्वरले अगमवक्ता शामूलको अवधिसम्म तिनीहरूलाई न्यायकर्ताहरू दिनुभयो। तब मानिसहरूले राजाको माग गरे। परमेश्वरले क्रूसका छोरो शावललाई दिनुभयो। शावल बिन्यामीन कुलका थिए। उनले उनी चालीस वर्षसम्म राजा भएर राज गरे। शावललाई हराउनु भएपछि परमेश्वरले दाऊदलाई तिनीहरूका राजा बनाउनु भयो। परमेश्वरले दाऊदको विषयमा यसो भन्नु भयो: ‘यस्सीको छोरा दाऊद एउटा व्यक्ति हो जसले मैले सोचे जस्तो सोच्छ। मैले चाहे अनुसार सबै कामहरू उसले गर्नेछ।’ परमेश्वरले आफ्नो वचन अनुसार दाऊदको एक सन्तानलाई एक मुक्तिदाताको रूपमा इस्त्राएलमा पठाउनु भयो। त्यो वंश येशू हुनुहुन्छ। येशू आउन अघि यूहन्नाले सबै

यहूदीहरूमा प्रचार गरे। यहून्नाले तिनीहरूलाई भने तिमीहरू स्वयं परिणत हुन चाहन्छौ भनी देखाउनका निम्ति बत्तिसमा लेऊ।^{२५} यहून्नाले आफ्नो काम सिध्याउने बेलामा भने, 'म को हुँ भनेर तिमीहरू ठान्छौ? म खीष्ट होइन। तर उहाँ म पछि आउनु हुनेछ। म उहाँको जुता फुकाल्ने सम्मको योग्यको छैन।'

^{२६}मेरा दाजु-भाइहरू, अब्राहाम परिवारका नानीहरू अनि तिमी धर्मभीरू अ-यहूदीहरू, ध्यान दिएर मेरो कुरा सुन। यो मुक्तिको समाचार हामी कहाँ पठाइसकेको छ।^{२७} यरूशलेमका निवासिहरू अनि तिनीहरूका अगुवाहरूले येशू स्वयं नै मुक्तिदाता हुन् भनेर जान्दै जानेनन्। अगमवक्ताहरूले येशूको विषयमा लेखेका शब्दहरू हरेक शबाथका दिनमा मानिसहरू प्रति पढिन्छ तर तिनीहरूले ती बुभेनन्। यहूदीहरूले येशूलाई निन्दा गरे। तर अगमवक्ताहरूले भनेको शब्दहरू पूर्ण भयो।^{२८} तिनीहरूले येशू किन मर्नु पर्छ भन्ने त्यस्तो कुनै खास कारण भेटाएनन्, तर तिनीहरूले उहाँलाई मार्न भनी पिलातस सित माग गरे।^{२९} यी यहूदीहरूले येशूको विषयमा के हुनेवाला थियो, धर्मशास्त्रमा लेखिएका सबै पुरा गरे। तब तिनीहरूले येशूलाई क्रूसबाट भारे अनि चिहानमा हाले।^{३०} तर परमेश्वरले उहाँलाई मृत्युबाट बौरी उठाउनु भयो!^{३१} यस घटनापछि, धेरै दिन, मानिसहरू जो-जो येशूसँग गालिलीदेखि यरूशलेमसम्म साथ गएका थिए उनीहरूले उनलाई देखे। अहिले ती मानिसहरूले उहाँको अरू मानिसहरूका निम्ति साक्षी हुन।^{३२} हाम्रा पूर्वजहरूलाई दिएको प्रतिज्ञाको बारेमा सुसमाचार हामी तिमीहरूलाई भन्छौ।^{३३} हामी तिनीहरूका बालकहरू हौं अनि परमेश्वरले यो प्रतिज्ञा हाम्रा निम्ति येशूलाई मृत्युबाट बौराइ उठाउनु भएर पूरा गर्नु भएको छ। हामीले भजनसंग्रहमा पनि यो कुरा पढ्छौं:

'तिमीहरू मेरा पुत्र हौं। आज म तिमीहरूका पिता भए'

भजनसंग्रह २:७

^{३४} परमेश्वरले येशूलाई मृत्युबाट बौराउनु भयो। येशू फेरि कहिल्यै पनि चिहानभित्र पस्नु हुनेछैन न त धुलो नै हुनुहुनेछ। तब परमेश्वरले भन्नुभयो:

'म तिमीहरूलाई पवित्र र सत्य प्रतिज्ञाहरू दिनेछु जुन मैले दाऊदलाई दिए।'

यशैया ५५:३

^{३५} तर अर्को ठाउँमा परमेश्वरले भन्नुहुन्छ:

'तिम्रो पवित्र एको शरीरलाई चिहानमा कुहुन दिइने छैन।'

भजनसंग्रह १६:१०

^{३६} दाऊदले आफ्नो अवधि भरि परमेश्वरको इच्छा अनुसार सेवा गरे। त्यसपछि दाऊदको मृत्यु भयो अनि उनका आफ्नै पिताहरूसँग दफन गरियो। अनि उसको शरीर चिहानमा सड्यो।^{३७} तर 'एक' जसलाई परमेश्वरले मृत्युबाट बौराउनु भयो उहाँको शरीर चिहानमा कुहेन।^{३८-३९} दाजु-भाइहरू तिमीहरूले यो बुझ्नुपर्छ: उहाँको मार्फत तिमीहरूलाई तिमीहरूको पापहरूको निम्ति क्षमा प्रदान गरिएको छ। अनि हरेक व्यक्ति जसले उहाँमा विश्वास गर्छ ती सबै कुराहरूबाट मुक्त गरिन्छ जसको निम्ति मोशाको व्यवस्थाले तिमीलाई मुक्त गर्न सकेन।^{४०} अगमवक्ताहरूले केही घटना घट्नेछ भनेर भने होशियार! सावधन! यस्तो घटनाहरू आफूमा घटन नदेऊ। अगमवक्ताले भने:

^{४१} 'जसले शंका गर्छन्, सुन! तिमीहरू छक्क पर्न सक्छौ, तर मेरो नजरदेखि टाढा हौं अनि तुरन्तै मर किनभने तिमीहरूको अवधिमा म केही गर्नेछु जुन तिमीहरू विश्वास गर्ने छैनौ। यदि कसैले तिमीलाई त्यसको वर्णन दिँदा पनि तिमीहरूले विश्वास गर्नेछैनौ!''

हबकूक १:५

^{४२} पावल र बर्णाबासले सभाघर छोडेर गईरहेको बेला मानिसहरूले फेरि अर्को विश्रामको दिनमा आउनुहोस् भने अनि यी कुराहरूबाट अभ अधिक भन्नुहोस भनी तिनीहरूलाई विन्ती गरे।^{४३} सभा सिद्धिए पछि धेरै यहूदीहरूले अनि धेरै मानिसहरू जो यहूदी धर्ममा परिणत भएका थिए अनि सत्य परमेश्वरको आराधना गर्दथिए, तिनीहरूको पछि गए। पावल अनि बर्णाबास तिनीहरूसित बोले अनि परमेश्वरको अनुग्रह पाइरहनु उत्साह दिए।

^{४४} अर्को विश्रामको दिनमा, शहरका प्रायः जम्मै मानिसहरू प्रभुको वचन सुन्नुलाई एकत्रित भए।^{४५} जव यहूदीहरूले ती मानिसहरूलाई त्यहाँ देखे तिनीहरूमा

खुबै डह उत्पन्न भयो। तिनीहरूले नराम्रा शब्दहरू भने अनि पावलसँग तर्क वितर्क गरे।^{४६} तर पावल र बर्णाबासले निडर भएर बोले। "परमेश्वरको सन्देश पहिला तिमी यहूदीहरूलाई भन्न आवश्यक थियो। तर तिमीहरूले सुन्न अस्वीकार गर्छौं। तिमीहरू आफैले आफूलाई अनन्त जीवनको निमित्त अयोग्य ठान्यौं अब हामी अन्य जातिहरू तर्फ फर्कने छौं।"^{४७} यही नै परमप्रभुले हामीलाई गर्नु भनी आदेश गर्नु भएको छ। परमप्रभुले भने:

‘मैले तिमीहरूलाई अन्य जातिको लागि ज्योति बनाएको छु, ताकि तिमीहरूले मुक्तिको मार्ग सारा संसारमा देखाउन सकौं।’

यशैया ४६:६

^{४८} जब अ-यहूदीहरूले पावलले त्यसो भनेको सुने तिनीहरू खुशी भए। तिनीहरूले प्रभुको सन्देशलाई सम्मान दिए। अनि कतिपय मानिसहरूले त्यो सन्देशमा विश्वास गरे। तिनीहरू त्यही मानिसहरू थिए जसलाई अनन्त जीवनको लागि छानिएका थिए।

^{४९} अनि प्रभुको सन्देशले सारा क्षेत्रभरि प्रचार पाइरहेथ्यो।^{५०} तर यहूदीहरूले शहरका कतिपय मुख्य नारीहरू जो सत्य परमेश्वरको आराधना गरिरहेका थिए, अनि मुख्य पुरुषहरूलाई पावल र बर्णाबासको विरुद्ध उस्काए। ती मानिसहरूले पावल र बर्णाबासलाई सताउने काम शुरू गरे अनि तिनीहरूलाई शहरबाट बाहिर निकाले।^{५१} यसै कारणले पावल र बर्णाबासले तिनीहरूको विरुद्ध आफ्ना खुट्टाका धुलाहरू टक्टाकाए। त्यसपछि तिनीहरू आइकोनियम भन्ने शहरतर्फ लागे।^{५२} तर एन्टिओकमा भएका चेलाहरू आनन्दित र पवित्र आत्माले परिपूर्ण थिए।

पावल र बर्णाबास आइकोनियममा

१४ पावल र बर्णाबास आइकोनियम शहरमा गए। तिनीहरू यहूदीहरूका सभाघर भित्र पसे (उनीहरूले प्रत्येक शहरमा गरे जस्तै) तिनीहरूले यस्तो प्रकारले बोले कि धेरै यहूदीहरू अनि अ-यहूदीहरूले उनीहरूले भनेका कुरामा विश्वास गरे।^१ तर केही यहूदीहरूले विश्वास गरेनन्। ती यहूदीहरूले अ-यहूदीहरूलाई उक्साए अनि विश्वासीहरूको विरुद्ध कुभावना सृष्टि गरे।^२ तब

पावल र बर्णाबास आइकोनियममा लामो समय सम्म बसे र प्रभुको विषयमा निडर भई प्रचार गरे। तिनीहरूले परमेश्वरको दयाको प्रचार गरे। अनि प्रभुले तिनीहरूलाई चमत्कारहरू र आश्चर्यमय कुराहरू गर्ने शक्ति दिनु भएर तिनीहरूका सन्देश प्रमाणित गर्नुभयो।^३ कतिपय मानिसहरू यहूदीहरूका पक्षमा थिए, जब अन्य मानिसहरू पावल र बर्णाबासको पक्षमा थिए। यसरी त्यो शहरका मानिसहरू दुइ भागमा बाँडिए।

^४ कतिपय अ-यहूदीहरू, कतिपय यहूदीहरू अनि यहूदीहरूका अगुवाहरूले पावल र बर्णाबासलाई हानि पुऱ्याउने प्रयास गरे। तिनीहरूले उनीहरूलाई ढुंगाले हिकोएर मार्न चाहन्थे।^५ जब पावल र बर्णाबासले त्यस्तो षडयन्त्रहरू थाहा पाए तब तिनीहरूले त्यो शहर छोडे अनि लाइकाओनियाका लिस्त्रा अनि डर्बी शहरहरू अनि त्यसका वरिपरिका क्षेत्रहरू तर्फ गए।^६ तिनीहरूले त्यहाँ पनि सुसमाचार प्रचार गरे।

पावल लिस्त्रा र डर्बीमा

^७ लिस्त्रामा एकजना लङ्गडो मानिस थियो। उ जन्मै देखि लङ्गडो थियो अनि कहिले पनि हिँडेको थिएन।^८ उसले पावलले भनेका कुराहरू सुन्यो। पावलले उसलाई सोभैं हेरे अनि यो थाहा पाए कि उसमा जाति हुन्छ भन्ने प्रशस्त विश्वास थियो।^९ यसर्थ पावल जोडले चिच्याए, "आफ्नो खुट्टामा उभो!" त्यो मान्छे उफ्रियो र वरिपरि हिँड्न थाल्यो।^{१०} जब पावलले जे गरे त्यो मानिसहरूले देखे तिनीहरू लाइकाओनिया भाषामा चिच्याए। तिनीहरूले भने, "देवताहरू मानिसहरू जस्तै भएका छन् अनि तिनीहरू हामी कहाँ आएका छन्!"^{११} मानिसहरूले बर्णाबासलाई "जिउस"* र पावललाई "हर्मस"* भन्न लागे किनभने उनी प्रमुख वक्ता थिए।^{१२} जिउसको मन्दिर शहरको नजिकमा थियो। त्यस मन्दिरका पूजाहारीले नगरका द्वारहरूमा केही सँढिहरू अनि फूलका मालाहरू ल्याए। त्यो पूजाहारी र त्यहाँका बस्ने मानिसहरूले पावल र बर्णाबास प्रति बलि अर्पण गर्न चहान्थे।

^{१३} तर जब ती प्रेरितहरू पावल र बर्णाबासले त्यस्तो कुरा थाहा पाए, तिनीहरूले तिनीहरूको आफ्नै लुगाहरू

जिउस ग्रीकका मुख्य देवता।

हर्मस अर्को देवता ग्रीकका। विश्वास छ अन्य देवताहरूका स्वर्गदूत।

च्याते)* मानिसहरू तिर दौडै अनि चिच्याए: ^{१५}हे मानिसहरू हो! तिमीहरूले किन यसो गरिरहेछौ? हामी देवताहरू होइनौ! हामी तिमीहरू जस्तै मानिसहरू मात्र हौं! हामी तिमीहरूलाई सुसमाचार भन्न आयौं ताकि तिमीहरू यस्ता बेकारका कुराहरूबाट हट्न सक्छौ अनि जीवित परमेश्वर तर्फ फर्कन्छौ। उहाँ नै 'एक' हुनुहुन्छ जसले आकाश, पृथ्वी, समुद्र अनि यिनीहरूमा भएका हरेक थोक बनाउनु भयो। ^{१६}बितेका दिनहरूमा उहाँले सबै जातिहरूलाई आफ्नो इच्छा अनुसार बाँच दिनुभयो। ^{१७}तर ईश्वरले गर्नु भएको कार्यले परमेश्वरको वास्तविकताको प्रमाण गःयो। उहाँले तिमीहरूका लागि असल कामहरू गर्नुभयो। उहाँले तिमीहरूलाई आकाशबाट वर्षा दिनुभयो। उहाँले ठीक समयमा नै तिमीहरूलाई फसल दिनु भयो। उहाँले तिमीहरूलाई प्रशस्त आहार दिनुभयो र साथै तिमीहरूका हृदय आनन्दले परिपूर्ण पारीदिनु भयो।" ^{१८}पावल र बर्णाबासले तिमीहरूलाई ती कुराहरू भने। तरै पनि तिमीहरूले ती भीडलाई तिनीहरू प्रति बलिहरू अर्पण गर्न नदिनुलाई निकै संघर्ष गर्नु पःयो।

^{१९}त्यसपछि एन्टिओक र आइकोनियमबाट केही यहूदीहरू आए। तिनीहरूले पावल र बर्णाबासको विरुद्ध मानिसहरूलाई भडकाए अनि त्यसैकारणले तिनीहरूले पावल माथि ढुंगा हिकाए र शहरदेखि बाहिर तानी निकाले। मानिसहरूले पावललाई मारियो भनी सोचे। ^{२०}येशूका चेलाहरू (विश्वासीहरू) पावलको वरिपरि जम्मा भए। अनि उनी उठे र शहरतिर फर्किए। अर्कोदिन उनी र बर्णाबासले त्यो शहर छाडे अनि डर्बी तिर लागे।

एन्टिओक तिर फर्काई

^{२१}पावल र बर्णाबासले डर्बीमा सुसमाचार प्रचार गरे। धेरै मानिसहरू येशूका चेला भए। पावल र बर्णाबास लिस्त्रा, आइकोनियम र एन्टिओक शहर तिर फर्किए। ^{२२}ती शहरहरूमा तिनीहरूले चेलाहरूलाई आत्मिकरूपले पराक्रमी तुल्याए। तिनीहरूले उनीहरूलाई विश्वासमा दृढ रहन सहायता गरे। तिनीहरूले भने, "हामी परमेश्वरको राज्यमा अनेक यातनाद्वारा प्रवेश गर्नु पर्छ।" ^{२३}तिनीहरूले हरेक मण्डलीको निमित्त अग्रजहरू नियुक्त गरे। तिनीहरूले

ती अग्रजहरूका निमित्त उपवास र प्रार्थना गरे। ती अग्रजहरूले प्रभुमा आफ्ना विश्वास सुम्पे अनि यसैकारणले पावल र बर्णाबासले तिनीहरूलाई उहाँको देखरेखमा छाडे।

^{२४}पावल र बर्णाबास पिसिदिया देश भएर गए। त्यसपछि तिनीहरू प्यामफिलिया भन्ने देशमा आए। ^{२५}तिनीहरूले सन्देश पर्गा शहरमा प्रचार गरे अनि अटालिया भन्ने शहर तर्फ गए। ^{२६}अनि त्यहाँबाट समुद्र यात्रा गरेर तिनीहरू सिरिया अन्तर्गत एन्टिओकतिर गए। यो त्यस्तो शहर थियो जहाँ विश्वासीहरूलाई परमेश्वरको अनुग्रहमा सुम्पिए अनि यो काम गर्न पठाइए। अब तिनीहरूले त्यो काम सिद्ध्याएका थिए।

^{२७}जब पावल र बर्णाबास त्यहाँ आईपुगे तिनीहरूले मण्डलीका सदस्यहरूको एक सभामा बोलाए। परमेश्वरले तिनीहरूसँग जे गर्नु भयो सो वृत्तान्त कुराहरू तिनीहरूले विश्वासीहरूलाई बताइदिए। तिनीहरूले भने, "परमेश्वरले ढोका उघारिदिनु भयो ताकि अन्य जातिहरूले पनि विश्वास गर्न सकून्!"

^{२८}पावल अनि बर्णाबास चेलाहरूसित धेरै लामो समय सम्म एण्टिओकमा बसे।

यरूशलेममा सभा

१५ त्यसपछि कतिपय मानिसहरू यहूदियाबाट एन्टिओकमा आए। तिनीहरूले अ-यहूदी दाजु-भाइहरूलाई शिक्षा दिन शुरु गरे: "मोशाको व्यवस्था अनुसार जबसम्म खतना हुदैनौ तबसम्म तिमीहरूको मुक्ति हुने छैन।" ^२पावल र बर्णाबास यस्तो शिक्षाको घोर विरोधी थिए अनि तिनीहरूले यस विषयमा ती मानिसहरूसँग वादविवाद गरे। तब मण्डलीले पावल, बर्णाबास र अन्य मानिसहरूलाई यरूशलेम पठाउने निर्णय लिए। ती मानिसहरू त्यस विषयमा प्रेरितहरू र अग्रजहरूसँग अझ वहस गर्न गए।

^३उनीहरूको यात्रालाई मण्डलीले सहयोग गःयो। तिनीहरू फोनिशिया र सामरिया भएर गए। ती देशहरूमा तिनीहरूले कसरी अ-यहूदी मानिसहरू सत्य परमेश्वरतर्फ मोडिए भनेर बताए। यो खबरले सबै दाजु-भाइहरूलाई खुबै आनन्द तुल्यायो। ^४पावल, बर्णाबास र अन्य मानिसहरू यरूशलेम आईपुगे। त्यहाँका प्रेरितहरू, अग्रजहरू र सम्पूर्ण विश्वासीहरूले तिनीहरूलाई स्वागत गरे।

पावल, बर्णाबास र अन्य मानिसहरूले परमेश्वरले उनीहरूबाट गर्नु भएको सबै कुराहरू भने।^५ यरूशलेममा कतिपय विश्वासीहरू जो फरिसीहरूको दलका थिए उठे अनि भने, “अ-यहूदी विश्वासीहरूले खतना गर्ने पछि। मोशाको व्यवस्था मान्ने पछि भनेर हामीले भन्नु पर्छ!”

^६तब प्रेरितहरू, अग्रजहरू यस समस्या माथि एकत्रित भएर अध्ययन गर्न थाले।^७ यस विषयमा त्यहाँ लामो तर्क सभा बस्यो। पत्रुस उभिए अनि भने, “मेरा दाजु-भाइहरू, प्रारम्भिक दिनहरूमा के भयो तपाईंहरू राम्रोसँग जान्नु हुन्छ। परमेश्वरले तपाईंहरू माफबाट नै उहाँको सुसमाचारको संदेश अ-यहूदीहरूलाई प्रचार गर्नलाई मलाई छान्नु भयो। तिनीहरूले मबाट सुसमाचार सुने र विश्वास गरे।^८ परमेश्वरले प्रत्येकको हृदय जान्नु हुन्छ अनि उहाँले यी अ-यहूदीहरूलाई स्वीकार गर्नभो। परमेश्वरले हामीलाई उहाँले दिए जस्तै तिनीहरूलाई पवित्र आत्मा दिएर हामीलाई यो देखाउनु भएको छ।^९ परमेश्वरको लागि ती मानिसहरू कुनै पनि खण्डमा हामी भन्दा भिन्न छैनन्। विश्वासद्वारा परमेश्वरले उनीहरूका हृदय शुद्ध पारीदिनु भयो।^{१०} तिमीहरू किन अ-यहूदी दाजु-भाइहरूको धिद्रोमा जुवा बाँधिविनु चाहन्छौ? के तिमीहरू परमेश्वरलाई क्रोधित बनाउन प्रयास गरीरहेका छौ? हामी र हाम्रा पिताहरू त्यो जुवा बोक्न असमर्थ थिए।^{११} होइन, हामी विश्वास गछौ कि दुवै हामी र यी मानिसहरू प्रभु येशू को दयाबाट बचाइने छौ।”

^{१२}त्यसपछि सम्पूर्ण दल नै शान्त भए। तिनीहरूले पावल र बर्णाबासको कुराहरू ध्यान दिएर सुने। पावल र बर्णाबासले तिनीहरूका माध्यम अ-यहूदीहरू माफ परमेश्वरले गर्नु भएका जम्मै चमत्कारहरू र आश्चर्यजनक कामहरू बारे वृत्तान्त सुने।^{१३} तिनीहरूले भनी सकेपछि याकूबले भने, “मेरा दाजु-भाइहरू, ध्यान लगाएर मलाई सुन।^{१४} शिमोनले तिमीहरूलाई कसरी परमेश्वरले अ-यहूदीहरूलाई आफ्नो प्रेम प्रकट गर्नु भयो सोही कुरा बताए। प्रथमपल्ट परमेश्वरले अ-यहूदीहरूलाई ग्रहण गर्नुभो अनि तिनीहरूलाई आफ्नो मानिस बनाउनु भो।^{१५} अगमवक्ताहरूको वचनहरू यो सँग सहमत छ:

^{१६} ‘म त्यसपछि फर्की आउने छु। म दाऊदको घर फेरि बनाउने छु, जुन ढलेको छ। उसको घरको भागहरू फेरि बनाइदिने छु। जुन ध्वंश

भएको छ। अनि म उसको घर नयाँ बनाउनेछु।^{१७} ताकि अन्य सबै मानिसहरूले प्रभुलाई खोज्नेछन् अन्य सबै अ-यहूदीहरू पनि मेरा आफ्ना मानिसहरू हुन्। प्रभुले त्यसै भन्नु भयो। अनि उहाँ मात्र एक हुनुहुन्छ जसले सबै यी चीजहरू गर्नुहुन्छ।

अमोस ६:११-१२

^{१८} ती चीजहरू प्रारम्भको कालदेखि नै जानिएको हो।’

^{१९}यसैले हामीले अ-यहूदीहरूलाई बोध दिनुहुँदैन जो परमेश्वरप्रति फर्केकाछन्।^{२०} बरू हामीले तिनीहरूलाई यी कुराहरूमा बताउँदै एउटा चिट्ठी लेख्नु पर्छ:

मूर्तिलाई चढाएको चीजहरू नखाऊ। यसले खाद्य अशुद्ध पार्छ। कुनै यौन पापहरू नगर। रात नखाऊ। निमोठेर मारिएका पशुहरू नखाऊ।

^{२१}तिनीहरूले त्यसो गर्नु हुँदैन किनभने त्यहाँ अभै त्यस्ता मानिसहरू छन् जसले मोशाको व्यवस्था सिकाउदछन्। मोशाको वचनहरू धेरै वर्ष देखि प्रत्येक शबाथको दिनमा सभाघरमा पढिँदैछ।”

अ-यहूदी विश्वासीहरूलाई चिट्ठी

^{२२}तब प्रेरितहरू, अग्रजहरू र समस्त मण्डलीले निर्णय लिए कि पावल र बर्णाबासको साथमा आफ्नै केही मानिसहरू एन्टिओकमा पठाउने। तिनीहरूले यहूदा जसलाई बर्णाबास पनि भनिन्छ र सिलासलाई छाने। ती मानिसहरूलाई यरूशलेमका दाजु भाइहरूले खुबै सम्मान गर्थे।^{२३} मण्डलीले तिनीहरूका हातमा यो चिट्ठी पठाए।

एन्टिओक नगर औ सिलिसिया र सिरिया देशका अयहूदी दाजु भाइहरूलाई तिमीहरूका दाजु भाइ प्रेरितहरू, अग्रजहरूबाट अभिवादन: प्रिय दाजु-भाइहरू,

^{२४}हामीले सुनेका छौ कि कतिपय हाम्रा मण्डलीका मानिसहरू तिमीहरू कहाँ आए अनि तिनीहरूले भनेका कुराहरूले तिमीहरूलाई दु:खी र खिन्न पार्यो। तर हामीले तिनीहरूलाई त्यसो भन

भनेर भनेनौ! ^{२५}तिमीहरूकोमा केही चुनिएका मानिसहरू पठाउन एकमत भएका छौं। तिनीहरू हाम्रा प्रिय मित्र बर्णाबास र पावल सँग आउनेछन्। ^{२६}तिनीहरूले प्रभु येशू ख्रीष्टको सेवामा आफ्नो जीवन समर्पण गरेका छन्। ^{२७}त्यसैले हामीले उनीहरूसँग यहूदा र सिलासलाई पनि पठाउँदै छौं। तिनीहरूले त्यही चिट्ठीमा भएका कुराहरू मुखले भन्न गइरहेका छन्। ^{२८}पवित्र आत्माले सोच्यो कि हामीहरूले तिमीहरूलाई अधिक जिम्मेवारी दिनु हुँदैन। अनि त्यसमा हामी सहमत छौं। तिमीहरूले यति मात्र गर्नु आवश्यक छ:

^{२९} मूर्तिहरूलाई अर्पण गरिएको खाद्य नखाऊ। रात नखानु निमोठेर मारिएको पशुहरू नखानु कुनै प्रकारको पनि यौन पापहरू नगर्नु। यदि तिमीहरू उपर्युक्त कुराहरूबाट टाढा रहन्छौ भने, तिमीहरूले राम्रो गर्नेछौ। अब हामी बिदा भन्छौ।”

^{३०}यसर्थ पावल, बर्णाबास, यहूदा र सिलासले यरूशलेम छाडेर एन्टिओक गए। त्यहाँ तिनीहरूले विश्वासीहरूको समूह भेला पारे अनि तिनीहरूलाई चिट्ठी दिए। ^{३१}विश्वासीहरूले त्यो चिट्ठी पढिसके पछि त्यसले उत्साहित पारेकोमा तिनीहरू आनन्दित भए। ^{३२}यहूदा र सिलास पनि अगमवक्ताहरू थिए। तिनीहरूलाई उत्साह दिनु र दृढ़ बनाउनु तिनीहरूले पनि निकै कुराहरू गरे। ^{३३}त्यहाँ केही समय बसे पछि यहूदा र सिलास फर्के। तिनीहरूले विश्वासीहरूबाट शान्तिको आशीर्वाद पाए पछि यरूशलेमका दाजु भाइहरू जसले तिनीहरूलाई त्यस काममा पठाएका थिए तिनीहरूकहाँ फर्के। ^{३४*}

^{३५}तर पावल र बर्णाबास एन्टिओकमा नै बसे। तिनीहरू र अन्य मानिसहरूले त्यहाँ सुसमाचार प्रचार गरे अनि र प्रभुको संदेश सिकाए।

पावल र बर्णाबास छुट्टिए

^{३६}केही दिन पछि, पावलले बर्णाबासलाई भने, “हामीले धेरै शहरहरूमा प्रभुको सन्देश भन्यौं। हामी ती

शहरहरूमा हाम्रा दाजुभाइ विदी-बहिनीहरू के गर्दै होलान भनेर हेर्नलाई एकपल्ट भेट्न जानु पर्छ।” ^{३७}बर्णाबासले यूहन्ना मर्कूसलाई पनि सँगै लैजान चाहन्थे। ^{३८}तर तिनीहरूको प्रथम यात्रामा नै तिनीहरूलाई यूहन्ना मर्कूसले छाडेका थिए। प्याम्फिलियामा; उनले तिनीहरूसँग एक साथ काम गरेनन्। यसैले पावलले उनलाई साथमा नलिन जोड गरे। ^{३९}पावल र बर्णाबास माफ्रमा यस विषयमा गहन चर्चा भयो। तिनीहरू छुट्टिए अनि भिन्दा भिन्दै बाटोहरू लागे। बर्णाबास मर्कूसलाई लिएर समुद्रयात्रा गर्दै साइप्रसतिर लागे। ^{४०}पावलले सिलासलाई चुने अनि गए। एन्टिओकका दाजु-भाइहरूले पावललाई प्रभुको रेखदेखमा राखे अनि बाहिर पठाइदिए। ^{४१}मण्डलीहरू अफ्र बलियो बनाउँदै पावल र सिलास सिरिया र सिलिसिया देशहरू हुँदै गए।

तिमोथी पावल र सिलाससँग गए

१६ पावल डर्बी र लिस्त्रा नगरहरूमा पुगे। ख्रीष्टका एकजना चेला तिमोथी त्यहाँ थिए। तिमोथीकी आमा यहूदी थिइन तर येशूमा विश्वास गर्थिन। उसको बाबु ग्रीक थिए। ^२लिस्त्रा र आइकोनियमवासी विश्वासीहरूले तिमोथीलाई सम्मान गर्दथे। तिनीहरूले उनको विषयमा राम्रो कुरा गर्थे। ^३पावलले आफ्नो यात्रामा तिमोथीलाई साथ लान चाहन्थे। तर त्यस इलाकामा बस्ने यहूदीहरूलाई उनको बाबु यहूदी होइन ग्रीक हुन भनेर थाहा थियो। यसैले पावलले यहूदीहरूलाई खुशी पार्नका लागि तिमोथीलाई खतना गरे। ^४तिनीहरू नगरहरू हुँदै यात्रा गरे अनि यरूशलेमका प्रेरितहरू र अग्रजहरूले दिएको निर्णयहरू र नियमहरू विश्वासीहरूलाई बताए अनि तिनीहरूलाई यी नियमहरू पालन गर्न भने। ^५यसकारण मण्डलीहरू विश्वासमा बलियो बनिदै अनि दिन प्रति दिन संख्यामा बढ्दै थियो।

पावललाई एशियाबाट बोलाइयो

^६पावल र तिनीसँग अन्य मानिसहरू फ्रिगिया र गलतिया भन्ने देश हुँदै गए। पवित्र आत्माले तिनीहरूलाई एशिया देशमा सुसमाचार प्रचार गर्ने अनुमति दिनुभएन। ^७पावल र तिमोथी माइसिया देश तिर लागे। तिनीहरू बिथनियामा देश जान चाहन्थे। तर येशूको आत्माले त्यतातिर जाने अनुमति दिनुभएन। ^८यसर्थ तिनीहरू

माडिसिया देश भएर त्रोआस शहर गए। ^६त्यस रात पावलले एउटा दर्शन देखे। उनको दर्शनमा एकजना मानिस म्यासिडोनियाबाट उनकोमा आयो। त्यस मानिस त्यहाँ उभियो र विन्ती गर्खो, “म्यासिडोनिया पार गर्नु होस अनि हामीलाई सहयोग गर्नुहोस्!” ^७पावलले त्यस्तो सपना देखे पछि। हामी तुरन्त म्यासिडोनिया जान तयार भयौं। हामीले बुझ्यौं कि परमेश्वरले हामीलाई ती मानिसहरूलाई सुसमाचार भन्न बोलाउनु भएको हो।

लिडियाको परिवर्तन

^१एउटा जहाजमा त्रोआस छाडी हामी समुद्रयात्रा गर्दै सोमोथ्रेसको टापूतिर गयौं। अर्कोदिन हामी समुद्रयात्रा गरेर नियापोलिस नगर आई पुग्यौं। ^२त्यसपछि हामी फिलिप्पी गयौं। यो म्यासिडोनिया अञ्चलको मुख्य नगर हो अनि यो रोमीहरूको नगर हो। हामीहरू यहाँ केही दिन बस्थ्यौं।

^३शबाथको दिनमा हामी नगरको मुख्य फाटकबाट निस्क्यौं अनि नदी तिर गयौं। हामीले सोच्यौं कि त्यहाँ प्रार्थना गर्ने एउटा ठाउँ हुन सक्थ्यो। केही स्वास्नी मानिसहरू त्यहाँ भेला भएका थिए। यसकारण हामी बस्थ्यौं अनि तिनीहरूसँग बात गर्न लाग्यौं। ^४त्यहाँ थाइआटीरा भन्ने नगरबाट लिडिया नाउँकी एक स्वास्नी मानिस पनि थिई। उसको पेशा बैगुनी लुगा बेच्ने थियो। तिनले साँचो परमेश्वरको आराधना गर्थी। लिडियाले पावल बोलेको सुनिरहेकी थिई अनि प्रभुले पावलले भनेको कुरा विश्वास गराउन उसको हृदय उगारीदिनु भयो। ^५तिनी र उनका घरमा बस्ने सबैलाई बपतिस्मा गरियो। त्यसपछि लिडियाले आफ्नो घरमा हामीलाई निम्तो गरिन्। तिनले भनिन्, “यदि तपाईंहरूले मलाई प्रभु येशूको साँचो विश्वासी मान्नु हुन्छ भने, मेरो घरमा आउनु होस अनि बस्नु होस।” तिनले आफ्ना घरमा हामीलाई बस्न भनी जोड गरिन्।

पावल र सिलास जेलमा

^६एक समय जब हामी प्रार्थना स्थलमा गईरहेको बेला यो घटना घट्यो। एउटी नोकर्नी केटीले हामीलाई भेटी। उभित्र एउटा खास आत्मा* थियो। त्यस आत्माले उसलाई भविष्यमा के हुन सक्छ भन्ने कुरा बताउने

शक्ति दियो। त्यसो गरेर त्यस नोकर्नीले आफ्नो मालिकहरूको निम्ति धेरै पैसा कमाउने गर्थी। ^७त्यस केटीले पावल र हामीलाई फर्खाई। त्यो चिच्याई अनि भनी, “यी मानिसहरू एकदमै सर्वोच्च परमेश्वरको सेवक हुन्! तिनीहरूले मुक्तिको बाटो तिमीहरूलाई बताइरहेछन्।” ^८उसले यस्तो धेरै दिनसम्म गरी। यसले पावललाई दिक्क लाग्यो अनि यसैले उ फर्क्यो अनि त्यो आत्मालाई भन्यो, “येशू ख्रीष्टको शक्तिले म तँलाई आज्ञा गर्छु, त्यस केटीबाट बाहिर निस्कौ!” त्यो आत्मा लगत्तै बाहिर निस्क्यो।

^९त्यस केटीका मालिकहरूले त्यो देखे अनि तिनीहरूलाई थाहा भयो अनि तिनीहरूले बुभे कि अब त्यस केटीलाई पैसा कमाउन लाउन सक्तैनन्। यसैले तिनीहरूले पावल र सिलासलाई पक्रे अनि मुख्य ठाउँमा पुर्खाए जहाँ नगर अधिकारीहरू थिए। ^{१०}पावल र सिलासलाई पक्रेर ल्याए अनि हाकिमहरूलाई भने, “यी मानिसहरू यहुदी हुन्। यिनीहरूले हाम्रो शहरमा गडबडी गराइरहेछन्।” ^{११}यिनीहरूले दस्तुरहरू निकाल्दैछन् जो हामीलाई ग्रहण गर्न अनुमति छैन। हामी रोमन नागरीकहरू हौ र ती कुराहरू गर्न सक्तैनौं।” ^{१२}भीडले मानिसहरूलाई पावल र सिलासमाथि आक्रमण गर्न साथ दियो। त्यहाँका हाकिमहरूले पावल र सिलासको लुगाहरू च्याती दिए र मानिसहरूलाई कुट्ने आदेश दिए। ^{१३}तिनीहरूले पावल र सिलासलाई धेरैपल्ट कुटपिट गरे अनि तिनीहरूलाई जेलमा थुने। जेलका अधिकारीलाई तिनीहरूले भने, “यिनीहरूलाई खुबै होशियारी साथ पहरा दिनु!” ^{१४}जेलको अधिकारीले त्यस्तो विशेष आदेश सुनेपछि पावल र सिलासलाई निक्कै भित्र पुग्ने जेलमा थुने। उनले तिनीहरूका खुट्टा ठिङ्गरामा कसे।

^{१५}मध्यरात तिर पावल र सिलासले प्रार्थना र प्रभुको भजनहरू गाइरहेका थिए। अन्य कैदीहरूले तिनीहरूलाई सुने। ^{१६}अचानक त्यहाँ ठूलो भूईँचालो आयो जसले जेलको जग पनि हल्लियो। त्यसपछि तुरुन्तै जेलको सबै ढोकाहरू खोलिए। सबै कैदीहरू बाँधिएका साङ्गलाहरूबाट मुक्त भए। ^{१७}जेल अधिकारी जागे। उसले जेलका सबै ढोकाहरू खोलिएका देखे। कैदीहरू अघि नै भागी सकेको कुरा उसले साँचो। अतः तरवार निकालेर जेल अधिकारी आफैलाई मार्न तयार भएको थियो। ^{१८}तर पावल चिच्यायो, “आफैलाई घात नगर। हामी सबै जना यहाँ छौं।”

खास आत्मा भूतवाट भएको एक आत्मा जसले खास बुद्धि दियो।

^{२६}जेल अधिकारीले बत्ती ल्याउन आदेश गरे। त्यसपछि उ डरले काम्दै भित्र दौड्यो उ पावल र सिलासको सामु लड्यो। ^{२७}त्यसपछि तिनीहरूलाई बाहिर निकाल्यो अनि भन्यो, “महोदयहरू! मुक्ति पाउनलाई मैले के गर्नु पर्ला?”

^३तिनीहरूले उसलाई भने, “प्रभु येशूमा विश्वास गर तब तिमी र तिम्नो घरका मानिसहरूले मुक्ति पाउनेछन्।” ^३अर्थ पावल र सिलासले प्रभुको सन्देश जेल अधिकारी र उसको घरमा भएका सबैलाई भने। ^३तिनै रात छिप्सिकेको थियो, त्यसकारण जेल अधिकारीले पावल र सिलासलाई लिएर तिनीहरूका घाउहरू धोइदिए। तुरन्तै जेल अधिकारी र उसको जम्मा कुटुम्बलाई बत्तिसमा दिइयो। ^३तब जेल अधिकारीले पावल र सिलासलाई आफ्नो घर लगे अनि केही भोजन गराए। उ र उसको कुटुम्बका सबै मानिसहरू अत्यन्तै खुशीभए किनभने तिनीहरूले परमेश्वरलाई विश्वास गरेका थिए।

^३अर्को बिहान हाकीमहरूले केही सिपाहीहरूलाई जेल अधिकारीकहाँ खबर दिएर पठाए; “ती मानिसहरूलाई छोडीदिनु!”

^३जेल अधिकारीले पावललाई भन्यो, “हाकीमहरूले यी सिपाहीहरू तिमीहरूलाई छोड्न लाउन पठाएका हुन। तपाईंहरू अब शान्तिले जान सक्नु हुन्छ।”

^३तर पावलले सिपाहीहरूलाई भने, “तिम्नो हाकीमहरूले हामीले गल्ती गरेको कारण प्रमाण गर्न सकेनन्। तर तिनीहरूले हामीलाई मानिसहरूका अगाडि कुट-पिट गरे अनि जेलमा थुने। हामी रोमी नागरिक हौं, यसैले हाम्रो अधिकार छ। अहिले तिनीहरूले हामीलाई गुप्ती रूपमा पठाउन चहान्छन्? होइन! तिनीहरू स्वयं आउनु पर्छ अनि हामीलाई बाहिर निकाल्नु पर्छ।”

^३सिपाहीहरूले जे पावलले भने ती हाकीमहरूलाई सुनाई दिए। जब हाकीमहरूले पावल र सिलास रोमी नागरिक भनेर जाने, तिनीहरू भयग्रस्त भए। ^३अतः तिनीहरू पावल र सिलासकहाँ आएर आफ्नो भूल प्रति क्षमा-याचना गरे। तिनीहरूले पावल र सिलासलाई जेलबाट निकालेर शहर छाडी जाऊ भने। ^४तर तिनीहरू जेलबाट निस्के पछि सिधै लिडियाको घरतिर लागे। तिनीहरूले त्यहाँ कतिपय दाजु-भाइहरूलाई देखे र तिनीहरूलाई उत्साह दिए। त्यसपछि पावल र सिलास आफ्नो बाटो लागे।

थिस्सलोनिकामा पावल र सिलास

१७

पावल र सिलास अम्फिपोलिस र अपोल्लोनिया भएर आफ्नो यात्रातिर लागे। तिनीहरू थिस्सलोनिका भन्ने शहरमा आई पुगे। जहाँ यहूदीहरूको एउटा सभाघर थियो। ^२पावल त्यस सभाघरमा यहूदीहरूलाई हेर्न सधैं भैँ गए। ती विश्राम दिनहरूमा धर्मशास्त्रको विषयमा पावलले उनीहरूसँग चर्चापरिचर्चा गरे। ^३पावलले यहूदीहरूसित धर्मशास्त्रको व्याख्या गरिरहे अनि उनले ख्रीष्ट मर्ने पछि र मृत्युबाट जाग्न पर्छ भन्ने यथार्थ बताए। पावलले भने, “यी मानिस येशू जसको विषयमा म तिमीहरूलाई घोषणा गरी रहेछु उहाँ ख्रीष्ट हुनुहुन्छ।” ^४कतिपय यहूदीहरूले उनको कुरा विश्वास गरे अनि पावल र सिलाससँग सम्मिलित हुने निर्णय गरे। त्यहाँ अनेकौं धर्मभक्त ग्रीक पुरुषहरू र अनेक विशिष्ट नारीहरू जो थिए तिनीहरू पनि पावल र सिलाससँग सामेल भए।

^५तर जुन यहूदीहरूले विश्वास गरेनन्, डाह गरे। तिनीहरूले केही दुष्ट मानिसहरू जो बजारमा घुमिदिइथे भाडामा ल्याए। ती दुष्ट मानिसहरूले त्यहाँ थुपेर शहरमा खैलाबैला मच्चाउन थाले। तिनीहरू पावल र सिलासलाई खोज्न जेसनको घर गए। तिनीहरू पावल र सिलासलाई जनसमक्ष ल्याउन चाहन्थे। ^६तर ती मानिसहरूले पावल र सिलासलाई भेटेनन्। यसैले जेसन र अन्य विश्वासीहरूलाई तान्दै घचेट्दै नगरका अधिकारीहरू समक्ष ल्याए। तिनीहरू कराए, “यी मानिसहरूले संसारको प्रत्येक ठाँउमा नै समस्या खडा गरेका छन्। अहिले तिनीहरू यहाँसम्म पनि आईपुगे! ^७जेसनले आफ्ना घरमा तिनीहरूलाई बास दिए। तिनीहरू सबैले सिजरको नियमहरू विरुद्ध काम गरिरहेछन्। तिनीहरू भन्छन्, येशू नाउँको अर्कै एक जना राजा छन्।”

^८नगर अधिकारीहरू र अन्य मानिसहरूले ती आरोपहरू सुने अनि तिनीहरू एकदम खिन्न भए। ^९तिनीहरूले जेसन र अन्य विश्वासीहरूलाई जरिमाना तिर्न लगाए अनि तिनीहरूलाई छाडी दिए।

पावल र सिलास बिरिया तिर जान्छन्

^{१०}त्यही रात विश्वासीहरूले पावल र सिलासलाई बिरिया भन्ने नगर तर्फ पठाए। बिरियामा तिनीहरू यहूदीहरूका सभाघरमा गए। ^{११}यी यहूदीहरू थिस्सलोनिकामा भन्दा असल थिए। तिनीहरूले खुबै

चासो लिएर पावल र सिलासले भनेको संदेश सुनिरहेथे। यहूदीहरूले प्रत्येक दिन धर्मशास्त्र पढ्ने गर्थे। तिनीहरू कुरा सत्य नै हो की भनेर जान्न चाहन्थे।^{१२} तिनीहरू धेरैले विश्वास गरे औ धेरै प्रमुख ग्रीक पुरुष र नारीहरूले पनि ती कुराहरू विश्वास गरे।^{१३} तर जब यहूदीहरूले बिरियामा पनि पावल र सिलासले परमेश्वरको वचनको विषयमा प्रचार गरिरहेको थिस्सलोनियामा थाहा पाए, तिनीहरू बिरियामा पनि आए। अनि तिनीहरूले आएर बिरियाका मान्छेहरूलाई भड्काए अनि आन्दोलित पार्न शुरू गरे।^{१४} यसैले विश्वासीहरूले पावललाई समुद्रतटमा भट्टै पठाए। तर सिलास र तिमोथी त्यही बिरियामा बसे।^{१५} विश्वासीहरू जो पावलसँग गए तिनीहरूले पावललाई एथेन्स सम्म पुऱ्याए। तब तिनीहरू तिमोथी र सिलासलाई पावलको खबर लिएर गए। खबरमा थियो: “जतिसवदो चाँडो मकहाँ आईहाल।”

एथेन्समा पावल

^{१६} पावलले तिमोथी र सिलासलाई एथेन्समा पखिरेका थिए। पुरा नगर नै मूर्तिहरूले भरिएको देखेर पावलको हृदय विचलित थियो।^{१७} सभाघरमा पावल यहूदीहरू र धर्मभक्त ग्रीकहरूसँग बात गरे। पावलले बजारमा डुली हिड्ने मानिसहरूसँग पनि बात गरे।^{१८} त्यहाँ कतिपय इपिक्युरीया र स्तोइक दार्शनिकहरूसँग निकै विचार-विमर्ष भयो।

तिनीहरू मध्ये कतिले भने, “यो कथा वाचकले के भन्न खोजिरहेको छ?” जब पावलले येशू अनि उहाँको मृत्युबाट बौरी उठेको वर्णन गरिरहेथे। केही अरूले भने, “उसले अन्य कोही देवताहरूका विषयमा कुरा गरेको जस्तो लाग्छ।”^{१९} तिनीहरूले पावललाई अरैयापागस महासभामा लगे। तिनीहरूले भने, “जुन नयाँ शिक्षा तपाईं प्रचार गर्नु हुदैं हामीलाई यो विषयमा केही बताउनु सक्नु हुन्छ? ^{२०} यस्तो प्रकारको कुरा हामीले अधि कहिल्यै सुनेका थिएनौं।” हामी तैपाईंको शिक्षाको अर्थ बुझ्न चाहन्छौं।”^{२१} एथेन्सका सम्पूर्ण मानिसहरू र अन्य देशहरूबाट आएका मानिसहरू जो एथेन्समा थिए तिनीहरू अत्यन्तै नयाँ विचारको विषयमा कुरा गरेर र सुनेर आफ्नो सबै समय बिताइरहन्थे।

^{२२} त्यसपछि पावल अरैयापागस महासभा अगाडि उभिए र भने, “एथेन्सका मानिसहरू, म तपाईंहरूलाई प्रत्येक तरिकामा अति धार्मिक पाउँछु। ^{२३} म तपाईंहरूको

नगर भित्र गएँ अनि तपाईंहरूले पुज्ने कुराहरू पनि देखे। मैले त्यहाँ एउटा वेदी पनि पाए जहाँ लेखिएको रहेछ: ‘अनजान देवतालाई।’ तपाईं त्यस देवतालाई पूज्नु हुँदो रहेछ जसलाई जान्नुहुन्न। म उही परमेश्वरको विषयमा भनीरहेछु! ^{२४} उहाँ त्यही परमेश्वर हुनुहुन्छ जसले सारा संसार बनाए र संसारका सबै थोक बनाए। उहाँ धरती र स्वर्गका परमप्रभु हुनुहुन्छ। उहाँ मानिसहरूले बनाएका मन्दिरहरूमा बस्नु हुन्न। ^{२५} उहाँनै जीवन, प्राण र प्रत्येक चीज मानिसहरूलाई दिनुहुन्छ। उहाँलाई मानिसहरूको कुनै सहयोगको खाँचो छैन। उहाँलाई चाहेका सबै कुराहरू उहाँसँग छन्। ^{२६} परमेश्वरले प्रारम्भमा एकजना पुरुष बनाउनु भयो अनि त्यही मानिसबाट विभिन्न मानव जाति बनाउनु भयो। परमेश्वरले तिनीहरूलाई संसारको प्रत्येक ठाउँमा पनि बस्न दिनुभयो। परमेश्वरले तिनीहरूलाई कति समय सम्म र कुन अञ्चलमा बस्ने पक्का गरिदिनु भयो। ^{२७} परमेश्वरले उहाँलाई मानिसहरूले खोजेको चाहनु हुन्थ्यो। हुन सक्छ तिनीहरूले वरिपरि उहाँलाई अध्यारोमा खोज्नु अनि पाउलान। तर वास्तवमा उहाँ हामी प्रत्येकबाट टाढो हुनुहुन्न।

^{२८} ‘हामी उहाँसँगै बाँच्छौं। हामी उहाँसँगै हिड्छौं। हामी उहाँसँगै छौं।’

जस्तो तपाईंहरूका कविहरूले पनि भने:

‘हामी उहाँकै बालकहरू मात्र हौं।’

^{२९} हामी परमेश्वरका बालकहरू हौं। यसैले, हामीले यस्तो सोच्नु पर्दैन कि परमेश्वर सुन, चाँदी अथवा ढुङ्गाका मूर्ति जस्ता हुनुहुन्छ। उहाँ मानव कल्पनाले बनिएका कुनै कला जस्तो हुनुहुन्न। ^{३०} बितेका दिनहरूमा मानिसहरूले परमेश्वरलाई बुझ्ने, तर उहाँले ध्यान दिनु भएन। तर अब, परमेश्वरले सबै मानिसहरूलाई प्रत्येक ठाउँमा आफ्नो हृदय र जीवन परिवर्तन गर्न आदेश दिनु हुन्छ। ^{३१} परमेश्वरले संसारका सारा मानिसहरूलाई ठीक सँग जाँच एक दिन निर्णय गरी सक्नु भएको छ। यो गर्नुको लागि उहाँले एकजना मानिसलाई उपयोग गर्नुहुन्छ। परमेश्वरले पहिल्यै एक व्यक्ति चुन्नु भएको थियो अनि परमेश्वरले मृत्युबाट बौराएर यो प्रत्येकलाई प्रमाण दिनुभयो!”

^३जब तिनीहरूले येशू मृत्युबाट बौरी उठेको विषयमा सुने कतिपयले गिल्ला गरे। तर अरूले भने, “कोही अर्को समयमा यस विषयमा तिमिले हामीलाई अभिमानेछौं।” ^३पावल तिनीहरूबाट गए। ^३तर कतिपय मानिसहरूले पावलसँग सम्मिलित भए अनि विश्वासी बने। ती विश्वास गर्नेहरूमा एकजना डियुसियस थिए। उनी अरियोपेगस महासभाका एक सदस्य थिए। अर्को विश्वास गर्ने व्यक्ति एक डामारिस नाउँ भएकी स्त्री थिई र केही अरूहरूले पनि विश्वास गरे।

कोरिन्थमा पावल

१८ पछि, पावलले एथेन्स छोडे अनि कोरिन्थ गए। ^१तिनले त्यहाँ अक्वीला नाउँ भएको एकजना यहूदी भेटे। अक्वीला पोन्टस भन्ने प्रदेशमा जन्मिएका थिए। तर उनी र उनकी पत्नी प्रिस्किला भर्खरै इटालीबाट कोरिन्थ आईपुगेका थिए किनभने क्लौडियसले* सबै यहूदीहरूले रोम छोड्नु पर्छ भन्ने आदेश गरेका थिए। पावल तिनीहरूलाई भेट्न गए। ^२तिनीहरूको काम पावलले जस्तै तम्बू बनाउने गर्थे। पावल तिनीहरू सँगै बसे र तिनीहरूसँग तम्बू बनाउने काम गरे। ^३प्रत्येक शबाथको दिन पावल सभाघरमा यहूदीहरू र ग्रीकहरूसँग कुरा गर्थे। तिनले येशूमा विश्वास पार्न लगातार तिनीहरूलाई प्रयत्न गरिरहे।

^४सिलास र तिमोथी म्यासिडोनियाबाट पावललाई भेट्न कोरिन्थमा आए। त्यसपछि आफ्ना समय मानिसहरूलाई सुसमाचार भन्नुमा बिताए। उनले यहूदीहरूलाई येशू नै ख्रीष्ट हुन भनेर देखाए। ^५तर यहूदीहरूले पावलको शिक्षाहरू ग्रहण गरेनन्। यहूदीहरूले एकदमै निम्दनीय वचनहरू लगाए। अतः पावलले आफ्नो लुगाहरूबाट धुला भारे। उनले यहूदीहरूलाई भने, “यदि तिमीहरू मुक्ति चाँहदैनौं भने, त्यो तिमीहरूकै गल्ती हुनेछ! मैले आफूले सक्दो गरेँ। अब म अयहूदीहरू कहार्ँ जानेछु।” ^६पावल सभाघरबाट बिदा लिए अनि टाइटस जुसटस नाउँ भएको मानिसको घरमा गए। त्यस मानिस सत्य परमेश्वरको पूजाहारी थियो। उसको घर सभाघरकै अर्कोपट्टि थियो। ^७क्रिस्पस सभाघरको प्रमुख थिए। क्रिस्पस र अन्य सबै मानिसहरू जो उनको घरमा बस्दथे उनीहरूले प्रभुमा विश्वास गरे। कोरिन्थका धेरै

मानिसहरूले पनि पावलको समाचार ध्यान लगाएर सुने अनि विश्वास गरे अनि बपतिस्मा लिए।

^८राती पावलले दर्शन पाए। यो दर्शनमा प्रभुले तिनलाई भने, “नडराऊ! लगातार मानिसहरूसँग बोलीरहौं! नरोक! ^९म तिमीसँग छु। तिमीलाई नोकसान पार्न कुनै प्रयत्न सफल हुदैन। मेरा धेरै मानिसहरू यस नगरमा छन्।” ^{१०}पावल त्यहाँ डेढ वर्षसम्म बसे, अनि तिनीहरू माफ परमेश्वरको वचनको शिक्षा दिए।

पावललाई गल्लियो सामु ल्याइयो

^१गल्लियो अखैयाका अञ्चलका राज्यपाल भए। कोही यहूदीहरूले उनीसित मिलेर पावलको विरोध गरे। तिनीहरूले पावललाई न्यायलयमा लगे। ^२यहूदीहरूले गल्लियोलाई भने, “यस मानिसले हाम्रो कानुनको विरुद्ध ईश्वर पूज्नु भनेर मानिसहरूलाई फकाउने चेष्टा गर्दछ!”

^३पावलले केही भन्न लागेका थिए तर गल्लियोले यहूदीहरूलाई भने, “म तिमीहरूका कुरा सुने थिएँ, यदि यी कुराहरू गल्ती अथवा अपराधपूर्ण कामका भए। ^४तर यी शब्दहरू, नाउँहरू र तिमीहरूकै व्यवस्था विषयको हो। यसर्थ यी समस्याहरू तिमीहरू आफैँ मिलाऊ। म त्यस्ता प्रकारका कुराहरूमा न्यायकर्ता हुन चाहन्नु।” ^५तब तिनीहरूलाई गल्लियोले न्यायलयबाट विदा दिए।

^६तब तिनीहरूले सभाघरका अध्यक्ष सोस्थेनिजलाई पक्रे अनि न्यायलय सामुने तिनलाई कुटे। तर गल्लियोले यसमा केही चासो देखाएन।

पावल एन्टओक फर्के

^१पावल दाजुभाइहरू सँग धेरै दिन बसे। त्यसपछि विदा लिएर जलपथबाट सिरिया गए। प्रिस्किला र अक्वीला पनि तिनीसँगै थिए। क्रिक्रियामा परमेश्वरसँग आफ्नो प्रतिज्ञा पुरा गर्न पावलले आफ्नो केश कटाए। ^२त्यसपछि तिनीहरू एफिससमा गए। त्यहाँ तिनले प्रिस्किला र अक्वीलालाई छाडी राखे। तिनी एफिससमा हुँदा सभाघरमा गए अनि यहूदीहरूसँग बात गरे। ^३तिनीहरूले पावललाई अभैँ केही दिनसम्म बस्ने आग्रह गरे तर तिनले मानेनन्। ^४पावलले विदा लिएर हिँड्ने बेलामा भने, “यदि परमेश्वरको इच्छा भयो भने म तपाईंहरूकोमा आउनेछु।” अनि तिनी एफिससबाट जलयात्रा गरेर गए।

^२पावल सिजरिया नगरमा गए। तब मण्डलीलाई अभिवादन गर्न उनी यरूशलेम सम्म गए अनि तब एन्टिओक भरे। ^३त्यहाँ तिनी केही समय बसे। त्यसपछि त्यहाँबाट तिनी गलातिया र फ्रिगिया प्रदेशहरूमा गए। अनि चेलाहरूको उत्साह बढाए।

अपोल्लस एफिसस र अखैयामा

^२अपोल्लस नाउँ भएको एकजना यहूदी एफिससमा आए। उनी अलेक्जेन्ड्रिया भन्ने नगरमा जन्मिएका थिए। उनी एक विद्वान व्यक्ति थिए। उनलाई धर्मशास्त्रमाथि राम्रो ज्ञान थियो। ^२उनले प्रभुको मार्गको विषयमा राम्ररी सिकेका थिए अनि पुरा उत्साहित थिए। येशूका विषयमा उनले जे जति कुरा गरे सबै सही थियो। तर उनले यूहन्नाले बताएको बपतिस्माको विषयमा मात्र जान्दथे। ^२उनी सभाघरमा निर्धक्क बोल्न थाले। प्रिस्किला र अक्वीलाले उनले भनेको सुने। तिनीहरूले उनलाई आफ्नो घरमा लगे अनि परमेश्वरको बाटोको विषयमा उनलाई अभि स्पष्ट पारेर बुझाई दिए। ^२अपोल्लस अखैया देशमा जान इच्छुक थिए। यसैले एफिससका दाजुभाईहरूले उनलाई सहयोग गरे। अखैयामा भएका येशूका चेलाहरूलाई तिनीहरूले त्यहाँ अपोल्लसलाई लिनु पनि चिठ्ठी लेखे। अखैयामा प्रभुको अनुग्रहले गर्दा येशू प्रति यी चेलाहरूका विश्वास थियो अनि अपोल्लस तिनीहरूको ठूलो सहायक भने। ^२उनले सबै मानिसहरूका समक्ष यहूदीहरूको विरोधमा वहस गरे। अपोल्लसले प्रत्यक्ष यहूदीहरू गलत भएको प्रमाण गरे। उनले धर्मशास्त्रको आधारमा येशू नै ख्रीष्ट हुन भन्ने प्रमाण दिए।

पावल एफिससमा

१९ अपोल्लस कोरिन्थ नगरमा भएको बेला, पावल एफिससको बाटो भएर धेरै ठाउँहरू भ्रमण गरिरहेका थिए। एफिससमा पावलले कतिपय चेलाहरू भेटे। ^३पावलले उनीहरूलाई सोधे, “के तिमीहरूले विश्वास गर्दा पवित्र आत्मा पायो?”

तिनीहरूले भने, “हामीले कहिल्यै पनि पवित्र-आत्मा छ भन्ने सुनेका छैनौं।”

^३तब पावलले सोधे, “कस्तो प्रकारको बपतिस्मा तिमीहरूले लियो?” तिनीहरूले भने, “यूहन्नाले बताएको अनुसार बपतिस्मा हामी लिएका छौं।”

^४पावलले भने, “यूहन्नाले मानिसहरूलाई आफ्नो जीवन परिवर्तन गर्ने चाहनेलाई बपतिस्मा दिन्थे। यूहन्नाले भन्थे एकैजनालाई मात्र विश्वास गर जो उ पछि आईरहेछन्। तिनी येशू हुन्।”

^५जब तिनीहरूले यो सुने, तिनीहरूले प्रभु येशूको नाउँमा बपतिस्मा लिए। ^६त्यसपछि पावलले तिनीहरूमाथि हातहरू राखीदिए अनि पवित्र आत्मा तिनीहरूमा आउनुभयो। तब तिनीहरूले विभिन्न भाषाहरू बोल्न थाले र अगमवाणीहरू गर्न थाले। ^७तिनीहरू यो हूलमा लगभग बाहजना थिए।

^८पावल सभाघरमा गए अनि सहाससँग बोले। तीन महिनासम्म पावलले त्यसै नै गरे। उनले यहूदीहरूसँग वहस गर्थे अनि तिनीहरूलाई परमेश्वरको राज्यको विषयमा प्रेरित गर्थे। ^९तर कतिपय यहूदीहरू कठोर थिए। तिनीहरूले विश्वास गरेनन्। तिनीहरूले परमेश्वरको बाटोको विषयमा धेरै निन्दनीय कुराहरू मानिसहरू समक्ष गरे। यसर्थ पावलले तिनीहरूलाई छाडे अनि चेलाहरूलाई साथमा लिएर हिँडे अनि हरेक दिन टिरान्सको पाठशालामा गएर वहस गर्नेगर्थे। ^{१०}पावलले यस्तो काम दुईवर्षसम्म गरे। यस्तो कार्यको कारणले गर्दा, प्रत्येक यहूदी र ग्रीकले एशिया देशमा प्रभुको वचन सुने।

स्केवाका छोराहरू

^{११}परमेश्वरले केही असाधारण चमत्कारहरू गर्नलाई पावललाई प्रयोग गर्नु भयो। ^{१२}पावलले चलाएका रूमालहरू र लुगाहरू लगेर तिनीहरूले विमारीहरूमाथि राखे। जब तिनीहरूले यसो गरे तिनीहरू निको हुन्थे अनि दुष्ट आत्माहरू तिनीहरूबाट बाहिर निस्कन्थे।

^{१३-१४}कतिपय यहूदीहरू ठाउँ ठाउँ डुल्दै दुष्ट आत्माहरू मानिसहरूबाट हटाइदिन्थे। स्केवाका सातजना छोराहरूले त्यस्तो गर्थे (स्केवा प्रमुख पूजाहारी थिए) तब यी यहूदीहरूले प्रभु येशूको नाउँ प्रयोग गरी मानिसहरूबाट दुष्ट आत्माहरू भगाउने चेष्टा गर्थे। तिनीहरू भन्थे, “म तँलाई त्यो येशूको नाउँमा जसको नाउँ पावलले प्रचार गर्छ, आदेश गर्छु, बाहिर आइज।”

^{१५}तर एक पल्ट एउटा दुष्ट आत्माले ती यहूदीहरूलाई भन्यो, “म येशूलाई चिन्दछु, अनि पावललाई चिन्दछु, तर तिमीहरू चाँहि को हो?”

^{१६}तब त्यस मान्छे जसमा दुष्ट आत्मा चढेको थियो त्यो उफ्रिएर ती यहूदीलाई भन्थ्यो। उ सबै भन्दा

वलियो थियो। उसले तिनीहरूलाई कुट्यो र तिनीहरूको लुगाहरू च्यातिदियो। ती यहूदीहरू त्यस घरबाट नाङ्गे र घाइते अवस्थामा भागे। ^{१९}एफिससका सम्पूर्ण मानिसहरू, यहूदीहरू र ग्रीकहरूले यी कुराहरू थाहा पाए अनि निकै डराए अनि तिनीहरू सबैले प्रभु येशूको नाउँमा धेरै भन्दा धेरै सम्मान गर्न थाले। ^{१८}धेरै मानिसहरू पनि जो विश्वासी भएका थिए, अघि आए अनि तिनीहरूको दुष्ट कार्यहरू सबैको सामु स्वीकारे। ^{१९}कतिपय विश्वासीहरूले टुनामुना प्रयोग गरेका थिए। तिनीहरूले आफ्नो टुनामुनाका पुस्तकहरू ल्याए अनि सबैको अघि ती पुस्तकहरू जलाए। ती पुस्तकहरूको मूल्य भण्डै पचास हजार चाँदीका सिक्काहरू जति अनुमान गरियो। ^{२०}यस्तो प्रकारले, प्रभुको वचन चारैतिर फैलिन थाल्यो अनि मानिसहरूमा जोडले प्रभाव पार्दै गयो।

पावलको यात्रा गर्ने योजना

^{२१}तब कुराहरू भइसकेपछि, पावलले म्यासिडोनिया र अख्रैया अनि यरूशलेम जाने योजना बनाए। पावलले सोचे, “यरूशलेम भ्रमण गरिसके पछि म रोम भ्रमण गर्छु।” ^{२२}तिमोथी र इरास्तस दुइजना पावलका सहकर्मीहरू थिए। पावलले तिनीहरूलाई म्यासिडोनिया अगाडि नै पठाए। पावल केही समयको लागि एशियामै बसे।

एफिससमा अशान्त

^{२३}तर त्यस समयमा एफिससमा ठूलो अशान्ति भएको थियो। यो अशान्ति परमेश्वरको मार्गको विषय लिएर भएको थियो। ^{२४}त्यहाँ डेमेट्रियस नाउँ भएको एकजना मानिस थिए। उनले चाँदीको काम गर्थे। उनले देवी आर्तेमिस मन्दिरको चाँदीको सानो नमुनाहरू बनाए। यसरी यस्तो शिल्पी कर्मीहरूलाई निकै काम दिएर पैसा दिए। ^{२५}डेमेट्रियसले यी सबै सुनारहरूलाई र यस्ता व्यवसायसित सम्पर्कित मानिसहरूलाई भेला गरे अनि तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरू राम्ररी जान्दछौ, यस कामबाट हामीले निकै पैसा कमाउँछौ।” ^{२६}तर हेर, यो पावल भन्ने मान्छेले के गरिरहेछ! सुन उसले के भनिरहेछ! पावलले धेरै जनालाई प्रभावित र परिवर्तन गरिसक्यो। उसले यहाँ एफिससमा र एशियाको सारा देशहरूमा यस्तो कार्यहरू गरिसकेको छ। पावलले भन्दछ कि मानिसहरूले बनाएको देवताहरू साँचो देवताहरू होइनन्। ^{२७}पावलले भनेका त्यस्ता कुराहरूले मानिसहरू हाम्रो

पेशा विरुद्ध हुने खतरा हुन्छ। तर त्यहाँ अर्को खतरा पनि छ: मानिसहरूले सोचन सक्लान कि महान देवी आर्तेमिसको मन्दिर कुनै महत्वपूर्ण कुरो होइन! त्यस अवस्थामा उनको महानता नष्ट हुनेछ। आर्तेमिस देवी सारा एशिया र संसारको प्रत्येक ठाउँमा नै पूजिन्छन्।”

^{२८}यस्तो कुरा सुनेपछि तिनीहरू क्रोधित भए। तिनीहरू चिच्चाउन थाले, “आर्तेमिस, एफिससका महान देवी हुन्।” ^{२९}नगरका सबै मानिसहरू अस्तव्यस्त भए। तिनीहरूले गायस र अरिस्तार्खसलाई समाते। (यी दुई मानिसहरू म्यासिडोनियावासी थिए र पावलसँग यात्रा गरीरहेका थिए) सबै मानिसहरू रङ्ग-भवन तिर दगुरे। ^{३०}पावल पनि त्यस भित्र जान चाहन्थे, अनि मानिसहरूको भीडलाई सम्बोधन गर्न चाहन्थे तर येशूका चेलाहरूले तिनलाई जान दिएनन्। ^{३१}त्यस देशका कतिपय नेताहरू पावलका मित्र थिए। तिनीहरूले उनलाई खबर पठाए। तिनीहरूले पावललाई तमाशा-घरभित्र नजानु भनेर भने। ^{३२}कतिपय मानिसहरू एउटा कुरामा चिच्याई रहेका थिए कतिपय अर्को कुरामा चिच्याई रहेका थिए। त्यो सभा अन्योलपूर्ण थियो। धेरै मानिसहरूले त्यहाँ आफू किन आएका थिए बुझ्दै बुझेका थिएनन्। ^{३३}यहूदीहरूले अलेकज्याण्डर नाउँ भएको एकजना मानिसलाई जनताको अगाडि उभ्याए। मानिसहरूले उनलाई के गर्नु अब भनेर भने। अलेकज्याण्डरले आफ्नो हात ती भीड भएतिर हल्लाए किनभने उसले तिनीहरूलाई व्याख्या गरेर बुझाउन चाहन्थे। ^{३४}तर जब मानिसहरूले चाल पाए कि अलेकज्याण्डर एक यहूदी थिए, तिनीहरू सबैबाट दुई घण्टा सम्म एउटै स्वर आयो, “एफिससवासीहरूको आर्तेमिस महान हुन्।”

यो आवाज दुई घण्टा सम्म चालिरह्यो।

^{३५}त्यसपछि नगरका हाकीमले तिनीहरूलाई शान्त पार्ने प्रयास गरे अनि भने, “एफिससका मानिसहरू हो! के संसारमा कोही मानिस छन् जसले एफिसस नगरको महा देवी आर्तेमिस मन्दिर छ अनि उनको मूर्ति जो स्वर्गबाट भरेको हो भन्ने जान्दैन? ^{३६}कुनै मानिसले पनि त्यो सत्य होइन भन्न सक्तैन। यसर्थ तिमीहरू शान्त हौ अनि केही गर्न भन्दा अगाडि सोच।” ^{३७}तिमीहरूले यी मानिसहरूलाई ल्यायौ, तर तिनीहरूले हाम्रो देवी विरुद्ध एक शब्द पनि निन्दा गरेका छैनन्। तिनीहरूले मन्दिरबाट केही पनि चोरेका छैनन्। ^{३८}हाम्रो न्यायालयहरू छन् अनि त्यहाँ निर्णायकहरू छन्। डेमेट्रियस र उनका

कारीगरहरूको कसैको विरोधमा केही छ भने तिनीहरू न्यायलयहरू जाऊन्। न्यायलयमा तिनीहरूले आपसमा दोषारोपन गरून्। ^{३६}अरु अभ्र केही चर्चा गर्न बाँकी रहे ती कुराहरू नगरवासीहरूको नियमित सभाले मिलाउने छ। ^{३७}किनभने आज यहाँ घटेको घटनाको कारणले अब दङ्गाको दोष आउने सम्भावना छ। किनभने आजको यस सभाको जब कुनै ठोस कारण छैन, यस समस्याको विषयमा वास्तवमा वयान दिन सकिँदैन।” ^{३८}शहरका हाकिमले यति भनेर सबैलाई घर-घर जान भन्नुभयो।

पावल म्यासिडोनिया र ग्रीस जाँदछ

२० जब गडबडी शान्त भयो, पावलले येशूका चेलाहरूलाई उनलाई भेट्न भनी बोलाए। उनले तिनीहरूलाई उत्साह दिए र विदा लिए। पावल तिनीहरूसँग विदा लिएर म्यासिडोनिया गए। ^२म्यासिडोनिया भएर जाँदा उनले येशूका चेलाहरूलाई उत्साह दिन धेरै कुरा गरे। तब उनी ग्रीस गए। ^३उनी त्यहाँ तीन महिना बसे। उनी समुद्रयात्राबाट सिरिया जान ठीकठाक पर्दथे, तर उनको विरुद्धमा कोही यहूदीहरूले षडयन्त्रहरू रचेका थिए। यसैले पावलले म्यासिडोनिया भएर सिरिया जाने निर्णय लिए। ^४कतिपय मानिसहरू उनीसँग थिए। तिनीहरू थिए: पाईरसको छोरो बिरियावासी सोपाटर, थिस्सलोनिकावासी, अरिस्तार्खस र सिकन्दस, डर्बी शहरका निवासी गायस, तिमोथी अनि एशियाबाट दुईजना जो टाडिकिकस र त्रोफिमस थिए। ^५तिनीहरू हामी भन्दा अघि गए अनि तिनीहरूले हामीलाई त्रोअसमा परिचय दिए। ^६अखमीरी रोटीको चाड पछि हामी समुद्रयात्रा गरेर फिलिपीतिर गयौं। हामीले ती मानिसहरूलाई पाँचदिनपछि त्रोआसमा भेट्यौं। हामी त्यहाँ सात दिन बस्यौं।

त्रोआसमा पावलको अन्तिम यात्रा

^७सप्ताहको पहिलो दिन, हामी सबै प्रभुको भोज खान एकत्रित भयौं। पावलले अर्को दिन विदा लिने सम्झी तिनीहरूसँग बात मारे। पावलले मध्यरातसम्म गफ जारी राखे। ^८हामी माथिल्लो तल्लामा जहाँ भेला भएका थियौं। त्यहाँ धेरै बत्तीहरू झिलिमिलि बलिरहेको थियो। ^९त्यहाँ एक युटाइकस नाउँको युवा थियो जो इयालमा बसिरहेको थियो। पावल गफमा मस्त थिए, अनि युटाइकसलाई निद्राले ग्रस्त पार्यो। अन्तमा, युटाइकस

त्यही निदायो अनि खिरकीबाट तेस्रो तल्लाबाट भूँड्या पछारियो। जब मानिसहरू उनलाई उठाउन भनी गए तब तिनी मरीसकेका थिए। ^{१०}पावल युटाइकस कहाँ ओर्लिए। उनले घुँडा टेकेर अड्कालो हाले। पावलले अन्य विश्वासीहरूलाई भने, “सुर्ता नगर, यिनी जिउँदै छन्।” ^{११}पावल फेरि माथिल्लो तल्लामा गए। उनले रोटी टुक्राए अनि खाए। पावल तिनीहरूसँग धेरै बेरसम्म कुरा गरिरहे। उनको गफ सकिन्दा मिर्मिरे बिहान भईसकेको थियो। त्यसपछि पावल गए। ^{१२}मानिसहरूले त्यस युवकलाई लिएर घर गए। उनी जिउँदै थिए अनि तिनीहरूलाई आराम भयो।

त्रोआस देखि मिलेटसको यात्रा

^{१३}हामी अस्सोस तिर समुद्रयात्रामा पावल भन्दा अघि गयौं। हामीले प्रथम पावललाई नै भेट्यौं। उनले हामीसँग अस्सोसमा भेट्ने र जहाजमा सामेल हुने योजना गरे। पावलको जमीनबाटै अस्सोस जाने इच्छाले गर्दा यस्तो कार्यक्रम बनाए। ^{१४}पछि पावललाई हामीले अस्सोसमा भेट्यौं। अनि उनी हामीसँग जहाजमा आए। हामी सबै मितिलेनेमा गयौं। ^{१५}हामी जाहजबाटै गयौं अनि अर्को दिन चिओस टापु पुग्यौं। अर्को दिन हामी समुद्रयात्रा गरेर सामोस भन्ने टापू गयौं। एकदिन पछि हामी मिलेटस पुग्यौं। ^{१६}पावलले पहिले नै एफिससमा नरोकिने भनेर निर्णय लिएका थिए। उनी एशियामा धेरै दिन बस्न पनि चाहैनन्। उनी हतारमा थिए किनभने उनी सम्भव भए पेन्तिकोस पर्वमा यरूशलेममा हुन चाहन्थे।

पावल एफिससवासी बुजुकहरूसँग बोल्दछ

^{१७}मिलेटसबाट पावलले एफिससमा खबर पठाएँ अनि त्यहाँ खबरमा पावलले एफिससका मण्डलीका अग्रजहरूलाई उनी कहाँ आई दिने निमन्त्रण गरे। ^{१८}जब अग्रजहरू आए, पावलले तिनीहरूलाई भने, “म एशियामा पहिलो पल्ट आएको दिनदेखि नै तिमीहरू जान्दछौं, तिमीहरूसँग जति समय बिताएँ, म कस्तो प्रकारले बसे। ^{१९}तर यहूदीहरूले मेरो विरुद्ध धेरै षडयन्त्रहरू गरे जसले गर्दा मैले धेरै दुःख पाँएँ। तर नम्रता र आँशुले मैले प्रभुकै सेवा गरे। ^{२०}मैले प्रत्येक दिन तिमीहरूकै भलाईको लागि जति पनि काम गरेँ। मैले येशूको विषयमा सुसमाचार तिमीहरूलाई भने अनि मैले मानिसहरूको अघि अनि तिमीहरूको प्रत्येक घरमा

सिकाँए। ^{२१}मैले सबै यहूदीहरू अनि ग्रीकहरूलाई हृदयहरू परिणत गर्न परमेश्वरमा आउनु भनें। मैले तिनीहरू सबैलाई हाम्रो प्रभु येशूमाथि विश्वास गर भनें। ^{२२}तर अब पवित्र आत्माको आदेश पालन गर्ने पर्छ। म यरूशलेम जानै पर्छ र म जान्दिन त्यहाँ मेरो के गति हुन्छ। ^{२३}म यति जान्दछु कि प्रत्येक नगरमा पवित्र आत्माले भन्छ कि बन्धन र कष्टहरूले यरूशलेममा मलाई परिवर्तित गरेको छ। ^{२४}म मेरो आफ्नै जीवनलाई ध्यान दिन्। मुख्य कुरो मैले मेरो कार्य गरी सक्नु पर्छ। म त्यो कार्य सिद्धाउन चाहन्छु जुन प्रभु येशूले सुम्पिनु भयो मानिसहरूलाई परमेश्वरको अनुग्रहको सुसमाचार भन्नु।

^{२५}अनि अब मलाई ध्यान दिएर सुन। म जान्दछु कि तिमीहरू कसैले पनि मलाई फेरि कहिल्यै देख्ने छैनौं। म तिमीहरूसँग सधैं थिए, मैले तिमीहरूलाई परमेश्वरको राज्यको विषयमा सुसमाचार भने। ^{२६}यसर्थ आज म भन्न लागीरहेछु कि म निःसन्देह छु -यदि तिमीहरू मध्ये कसैले मुक्ति पाएनौ भने परमेश्वरले मलाई दोष लगाउनु हुने छैन! ^{२७}म यो भन्न सक्छु किनभने म जान्दछु कि मैले तिमीहरूलाई सबै कुराहरू भने जुन तिमीहरूले जानोस् भन्ने परमेश्वर चाहनु हुन्थ्यो। ^{२८}तिमीहरू आफै र सबै बगालको निमित्त सावधान बस। पवित्र आत्माले तिमीहरूलाई त्यो बगालको हेरचाह गर्न अनि परमेश्वरको मण्डलीको गोठालो गर्न सुम्पिनु भएको छ, जुन परमेश्वरले मण्डलीलाई आफ्नै रगतले किन्नु भएको छ। ^{२९}म जान्दछु कि म गई सके पछि कतिपय पुरुषहरू तिमीहरूका दलमा आउनेछन्। तिनीहरू क्रुर ब्वाँसोहरू जस्ता हुन। तिनीहरूले यो बथानलाई ध्वंस पार्ने कोशिश गर्नेछन्। ^{३०}तिमीहरूका आफ्नै भ्रुण्डबाट पनि त्यस्ता मानिसहरू देखा पर्नेछन् जसले सत्य कुरोलाई बढ्याउने छन्। तिनीहरूले येशूका चेलाहरूलाई विभाजित गराउन चेष्टा गर्नेछन् अनि तिनीहरूलाई पछ्याउनु भन्नेछन्। ^{३१}यसैले सावधान रहौं! प्रत्येक दिन यो कुरा याद गर्नु: म तिमीहरूसँग तीन वर्षसम्म थिए। त्यस समय भरि मैले तिमीहरूलाई चेतावनी दिइरहें। मैले रात-दिन तिमीहरूलाई शिक्षा दिए। म प्रायः तिमीहरूको लागि रोएँ पनि।

^{३२}अब म तिमीहरूलाई परमेश्वरको जिम्मामा अनि उहाँको अनुग्रहको संदेशमा छाडेर जाँदछु जसले तिमीहरूलाई बलियो बनाउनेछ। त्यो सन्देशले तिमीहरूलाई आशीवाद दिनेछ जुन परमेश्वरले उनका सबै पवित्र मानिसहरूलाई

दिनुहुन्छ। ^{३३}मैले कहिल्यै पनि आफ्नो लागि कसैको पैसा र लुगाहरू चाहिनँ। ^{३४}तिमीहरू जान्दछौ मैले आफ्नो र जो मसँग थिए तिनीहरूको खाँचो पूर्ति आफै गर्। ^{३५}मैले तिमीहरूलाई सधैं म जस्तै खट भनेर देखाएँ अनि जो दुर्बल छन तिनीहरूलाई मद्दत गर भनें। मैले प्रभु येशूको वचन याद गर्न सिकाँए। येशूले भन्नुभयो, 'लिनु भन्दा पनि दिनुमा नै धेरै आनन्द छ।'

^{३६}जब पावलले ती कुराहरू भनिसके, उनी घुँडा टेकेर बसे र प्रत्येकले मिलेर प्रार्थना गरे। ^{३७-३८}तिनीहरू प्रत्येक नै रोए, धेरै रोए। तिनीहरू अत्यन्त उदास भए कारण पावलले भनेका थिए कि विशेष गरी अब तिनीहरूले उनलाई कहिल्यै देख्ने छैनन्। तिनीहरूले पावललाई अङ्गालो हाले र चुम्बन गरे। तिनीहरू उनलाई विदा दिन जहाज सम्म गए।

पावल यरूशलेम जाँदछ

२१ हामीले अग्रजहरू अलग पारे पछि जहाज चल्न शुरू भयो। हामी समुद्रयात्रा गरेर सोभ्रे कस टापू गयौं। अर्कोदिन रोडसको टापूमा आयौं। त्यहाँ देखि पटारा पुग्यौं। ^२पटारामा हामीले एक जहाज पायौं जो फोनिसिया पार गरेर गईरहेथ्यो। हामी जहाजमा समुद्रयात्रा गरेर गयौं। ^३हामी साइप्रस टापूको छेउमा पुग्यौं। हामी त्यसलाई उत्तरदिशा तर्फ हेर्न सक्दथ्यौ तर हामी रोकिएनौं। हामी सिरिया देशमा गयौं। हामी टायर नगरमा थामियौं किनभने जहाजले बोकेको माल वस्तु फार्नु थियो। ^४हामीले टायर नगरमा येशूका चेलाहरू भेट्यौं र उनीहरूसँगै सात दिन बस्यौं। तिनीहरूलाई पवित्र आत्माले दिएको खबरको आधारमा तिनीहरूले पावललाई यरूशलेम नजानु भनी चेतावनी दिए। ^५तर जब हामीले त्यहाँको भ्रमण शेष गर्छौं, विदा लियौं र यात्रा जारी नै राख्यौं। सबै येशूका चेलाहरू यहाँ सम्म कि स्वान्सीमानिसहरू र केटाकेटीहरूले पनि हामीलाई विदा दिन नगर बाहिरसम्म आए। हामी सबैले किनारमा घुँडा टेक्यौं अनि प्रार्थना गर्छौं। ^६त्यसपछि हामीले विदा लिएर जहाजमा चढ्यौं। चेलाहरू घरतिर फर्के।

^७हामी टायर देखि आफ्नो यात्रा जारी राख्दै टोलेमाइस नगरमा गयौं। हामीले चेलाहरूलाई स्वागत गर्छौ र उनीहरूसँग एकदिन बस्यौं। ^८अर्को दिन टोलेमाइस नगर छाड्यौं अनि सिजरिया नगरमा गयौं। हामी फिलिपको

घरमा गयो र बस्यौ। फिलिप सुसमाचार प्रचार गरेर परमेश्वरको सेवा गरिरहेका थिए। उनी सातजना विशेष सहयोगी मध्ये एकजना थिए।^६ उनका चारजना अविवाहित छोरीहरू थिए र तिनीहरूले अगमवाणी गर्ने प्रतिभा पाएका थिए।^७ त्यहाँ धेरै दिन बसेपछि, एकजना अगमवक्ता अगाबस यहूदीयाबाट आए।^८ तिनी हामी कहाँ आए र पावलको पेटी मागे। त्यसपछि अगाबसले त्यो पटीले हात र खुट्टा बाँधि अनि भने, "पवित्र आत्मा, भन्नुहुन्छ, 'यो पेटी जसको हो उसलाई यसरी यरूशलेमा यहूदीहरूले बाँध्नेछन्। त्यसपछि तिनीहरूले उसलाई अ-यहूदी मानिसहरू कहाँ सुम्पिन्छन्।'"

^९हामी सबैले ती शब्दहरू सुन्यौं। यसैले हामीहरू र येशूका अरू स्थानीय चेलाहरूले पावललाई यरूशलेम नजानु भनेर विन्ती गर्यौं।^{१०} तर पावलले भने, "तिमीहरू किन रोई रहेछौ? किन मलाई यति साह्यो खिन्न पारी रहेछौ? म यरूशलेममा बाँधिन् तयार छु। म प्रभु येशूको नाउँको निम्ति मर्न सम्म तयार छु!"

^{११}हामीले उनलाई यरूशलेमबाट टाढा राख्न सकेनौं। अतः हामीले उनलाई विन्ती गर्न छोडी दियौ र भन्यौ, "हामी प्रार्थना गर्छौ कि जे प्रभुले चाहनु हुन्छ त्यही हुनेछ।"

^{१२}त्यसपछि हामी यरूशलेमतिर जान तयार भयौं।^{१३}सिजरियावासी येशूका कतिपय चेलाहरू हामीसँग गए। ती चेलाहरूले हामीलाई साइप्रसका मानिस मनासोनको घरमा लगे। मनासोन येशूका एकजना एकदम पुरानो चेला थिए। तिनीहरूले हामीलाई उनको घरमा लगे र हामी त्यही बस्यौं।

पावल याकूबलाई भेट गर्न जाँदछ

^{१४}यरूशलेममा विश्वासीहरू हामीलाई देखेर अत्यन्त खुशी भए।^{१५} अर्कोदिन, याकूबलाई भेट्न पावल हामीसँग गए। सबै अग्रजहरू पनि त्यहाँ थिए।^{१६} पावलले प्रत्येकलाई अभिवादन गरे अनि परमेश्वरले अयहूदीहरूको बीचमा उनको सेवकहरूको माध्यमले सबै कामहरू गरे एक एक गरी वृत्तान्त सुनाए।^{१७} जब अग्रजहरूले यी कुराहरू सुने, तिनीहरूले परमेश्वरको प्रशंसा गरे। त्यसपछि तिनीहरूले पावललाई भने, "भाइ, तिमीहरूले देख्छौ कि कति हजारौ यहूदीहरू विश्वासीहरू भए। तर तिनीहरू सबैले सोच्छन् कि मोशाको व्यवस्था खुबै महत्वको हो।^{१८} अरू देशहरूमा अयहूदीहरू माभ्रमा

बस्ने यहूदीहरूलाई तिमीले मोशाको व्यवस्था पालन नगर्नु भनी शिक्षा दियो भन्ने तिनीहरूले सुनेका छन्। तिनीहरूले सुनेका छन् कि यहूदीहरूका छोरा-छोरीहरूलाई खतना गर्नु पर्दैन र हाम्रो रीतिरिवाज मान्नु पर्दैन भनी तिमीले शिक्षा दियो।^{१९} के गर्नु पर्ने? यहाँ यहूदी विश्वासीहरूले तिमी आएको निश्चय चाल पाउनेछन्।^{२०} यसर्थ के गर्नु पर्ने हो हामी बताउँछौ: हाम्रा चारजना मानिसहरूले परमेश्वरलाई वाचा गरेका छन्।^{२१} धिनीहरूलाई लिएर जाऊ र तिनीहरूसँगै आफू पनि चोखिए। तिमीले तिनीहरूको केश खोरेने पैसा देऊ। यसो गरे यो प्रमाण हुनेछ कि तिम्रो विषयमा तिनीहरूले जे सुने त्यो सत्य होइन। तिनीहरूले तिमीले मोशाको नियम तिम्रो आफ्नै जीवनमा पालन गरेको देखेछन्।^{२२} अ-यहूदी विश्वासीहरूको विषयमा हामीले तिनीहरूलाई चिटी यसो भन्दै पठाएका छौ:

'मूर्तीहरूमा चढाएको खाद्य नखानू रगत नखानू निमोठेर मारेको पशु नखानू कुनै प्रकारको यौन-पाप नगर्नु।'"

पावलको पत्राङ्क

^{२३}पावल ती चारजना मानिसहरू आफ्नो साथ लिएर गए र तिनीहरूका चोखिने उत्सवमा भाग लिए। त्यसपछि चोखिने दिनको समापन कहिले हुने अनि तिनीहरू प्रत्येकलाई भेटी दिइने त्यसको उद्घोषणा गर्न तिनी मन्दिर भित्र गए।

^{२४}जब सात दिन बित्न लागेको थियो कतिपय एशियाका यहूदीहरूले पावललाई मन्दिर प्राङ्गणमा देखे। तिनीहरूले सबै मानिसहरूलाई उत्तेजित बनाए अनि पावललाई पत्रे।^{२५} तिनीहरू जोडले चिच्याए, "यहूदीहरू हो, हामीलाई सघाऊ। यही मानिस हो जसले मोशाको व्यवस्थाको विरुद्ध, आफ्नै मानिसहरूका विरुद्ध, यी मन्दिरको विरुद्ध शिक्षा दिइरहेछ। यो मानिसले यी कुराहरू सबै मानिसहरूलाई चारैतिर सिकाइरहेछ। अनि उसले कतिपय अयहूदीहरूलाई मन्दिरको प्राङ्गणमा ल्याएको छ। उसले यस पवित्र ठाउँलाई अशुद्ध पारेको छ।"^{२६} यहूदीहरूले यसो भनेको कारण उनीहरूले एफिससका त्रोफिमसलाई पावलसँग यरूशलेमा देखेका थिए अनि सोचे कि उसलाई पावलले मन्दिर क्षेत्र भित्र ल्याएको छ।

पावल मानिसहरूसँग बोल्छ

^{३०}यरूशलेममा खलबल मच्चियो। मानिसहरू सबै तिरबाट दौडेर आए अनि पावललाई पक्रे अनि तानेर मन्दिरको क्षेत्रबाट बाहिर निकाले। मन्दिरको प्रवेशद्वारहरू तुरून्तै बन्द भए। ^{३१}जब मानिसहरूको भीडले पावललाई मार्न तरखर गर्दै थिए रोमन सेनापतिले सम्पूर्ण नगरमा गण्डागोल भइरहेको सूचना पाए। ^{३२}सेनापति तुरन्त त्यस ठाउँमा पुगे केही सेना अधिकारीहरू र सेनाहरू साथमा लिएर पुगे। मानिसहरूले सेनापति र सेनाहरू आएका देखे, तिनीहरूले पावललाई कुटपिट गर्न छोडे। ^{३३}तब सेनापति पावलको छेउमा गएर पक्राउ गरे। सेनापतिले आफ्ना सेनाहरूलाई उसलाई दुड्टा साङ्गलाहरूले बाँध्न भनी हुकूम दिए। त्यसपछि सेनापतिले सोधे, “यो मानिस को हो? उसले के गल्ती गरेको छ?” ^{३४}कतिपय मानिसहरूले एकथरीका कुराहरू गरिरहेका थिए अनि अन्य कतिपय मानिसहरूले अर्को थरीका कुराहरू गरिरहेका थिए। यस्तो अन्योलका कुराहरूले गर्दा सेनापतिले सत्य कुरा पत्ता लगाउन सकेनन। तसर्थ, सेनापतिले सेनाहरूलाई सेना भवनमा पावललाई लैजान भन्ने हुकूम गरे। ^{३५-३६}सम्पूर्ण जनसमूह तिनीहरूका पछि आए। जब सिपाहीहरू सिंढीका छेउमा आईपुगे, तब तिनीहरूले मानिसहरूको दङ्गाको कारणले पावललाई बोकेर लगे। मानिसहरू तिनीहरूलाई पछ्याउदै कराए, “त्यसलाई मार!”

^{३७}सेनाहरू पावललाई सैन्यभवनमा लैजान तयार थिए। तर पावल सेनापतिसँग बोले। उनले सोधे, “तपाईंलाई केही भन्न सक्छु?”

सेनापतिले भने, “अरे! तिमी ग्रीक भाषा बोल्छौ?” ^{३८}मैले सोचेको व्यक्ति तिमी होइन रहेछौ? मैले तिमीलाई मिश्रदेशवासी सम्भरहेको थिए जसले (सरकारको विरुद्ध) केही अधि विद्रोह गर्न थालेको थियो। र उ मरूद्यानमा चार हजार ज्यानमाराहरूका अगुवा भएका थिए।”

^{३९}पावलले भने, “म सिलिसियाका देशबाट आएको यहूदी हुँ म त्यहाँ प्रसिद्ध नगर टार्ससको नागरीक हुँ। दया गरेर, मलाई मानिसहरूसँग बोल्न दिनुहोस्।”

^{४०}सेनापतिले पावललाई मानिसहरूसँग बोल्नु अनुमति दिए। अतः उनी सिंढीमा उभिए अनि उनले हातको इशाराले मानिसहरू शान्त हुनु भने। जब मानिसहरू शान्त भए पावल तिनीहरूसँग बोले। उनले यहूदी भाषामा तिनीहरूसँग बोले।

२२ पावलले भने, “मेरा दाजु-भाइहरू, र पिताहरू मलाई ध्यान दिएर सुन! तिमीहरूका सामु म आफ्नो बचाउको पक्षमा कुरा गर्नेछु।” ^१पावलले यहूदी भाषामा बोलेको यहूदीहरूले सुने। जब पावलले यहूदी भाषा बोलेको यहूदीहरूले सुने तिनीहरू भन चुपचाप बसे। पावलले भने, ^२“म एक यहूदी हुँ। म सिलिसिया प्रदेशको टार्ससमा जन्मेको हुँ। तर म यही नगरमा हुर्किएको हुँ। म गमलीयलको* शिष्य थिए। उहाँले मलाई हाम्रा पिता पुर्खाहरूका नियम अनुसार कडासँग प्रशिक्षण गराउनु भयो। म परमेश्वरमा अत्यन्त उत्साही छु तिमीहरू जस्तै आज जो यहाँ छौ। ^३जसले येशूको मार्ग अपनाए तिनीहरूलाई मैले मृत्युको मुखसम्म खेदो गरे। मैले पुरुष र नारीहरूलाई पक्रे अनि जेलमा थुने। ^४प्रधान पूजाहारीहरू र सम्पूर्ण बूढा यहूदी अगुवाहरू यसका साक्षी छन्। दमीशकका यहूदी दाजु-भाइहरूको निम्ति तिनीहरूबाट मैले चिट्ठी लिएँ। म त्यहाँ पनि येशूका चेलाहरूलाई पक्राउन र तिनीहरूलाई दण्ड दिलाउनु यरूशलेम ल्याउन भनी गएको थिए।

पावलले आफ्नो परिवर्तन बारे भन्छ

^५“म दमीशकको बाटो जाँदै गर्दा अचानक एक घटना घट्यो। त्यति बेला मध्याह्न भएको थियो जब म दमीशक नजिक पुगेको थिएँ। अचानक आकाशबाट एक शक्तिशाली ज्योति मेरो वरिपरि चम्कियो। ^६म भूडँमा लडे। मलाई केही भनिरहेको एक आवाज सुनेँ, ‘शावल, शावल, तिमीले किन मलाई सताइरहेछौ?’ ^७मैले सोधेँ, ‘तपाईं को हुनुहुन्छ प्रभु?’ त्यस आवाजले भन्यो, ‘म नासरतको येशू हुँ, जसलाई तिमीले सताइरहेछौ।’ ^८मानिसहरू जो मसँग थिए तिनीहरूले ज्योति देखे, तर ती ‘एक’ मसँग जो बात गर्दै हुनुहुन्थ्यो, त्यो आवाज तिनीहरूले सुनेनन्। ^९मैले भने, ‘मैले के गर्नु पर्ला प्रभु?’ प्रभुले जवाब दिनु भयो, ‘उठ अनि दमीशक जाऊ। तिमीले गर्नु पर्ने मैले ठीक गरेको काम त्यहाँ तिमीलाई भनिने छ।’ ^{१०}मैले केही देख्न सकिन किनभने त्यो तीब्र उज्यालो ज्योतिले मलाई अन्धा बनायो। मसँग

भएका मानिसहरूले मलाई मेरो हात समातेर दमीशक लगे।

^{१२}“दमीशकमा एकजना हनानिया नाउँ भएको मानिस थिए। उनी मोशाको व्यवस्था पालन गर्ने श्रद्धालु भक्त थिए। त्यहाँ बस्ने यहूदीहरूले उनलाई सम्मान गर्थे। ^{१३}हनानिया मकहाँ आए अनि भने, ‘भाइ शावल! तिमी दृष्टि प्राप्त गर!’ अचानक मैले उनलाई देख्न सकेँ। ^{१४}हनानियाले भने, ‘हाम्रा पिता पुर्खाहरूका परमेश्वरले तिमीलाई उहाँको इच्छा जान्न, ती धार्मिकतालाई देख्न अनि उहाँको मुखबाट शब्दहरू सुन्न पहिल्यै चुनिसक्नु भएको थियो। ^{१५}सबै मानिसहरूको निम्ति तिमी उहाँको साक्षी बन्ने छौ। तिमीले उनीहरूलाई आफुले देखेका र सुनेका कुराहरू भन्ने छौ। ^{१६}अब तिमी बेसी नपर्ख। उठ, उहाँको नाउँमाथि विश्वास गरेर बप्टिस्मा लेज र तिमा पापहरू पखाल।’

^{१७}त्यसपछि, म यरूशलेम फर्केँ। जब म मन्दिरमा प्रार्थना गरिरहेको थिएँ मैले एक दर्शन पाँए। ^{१८}मैले येशूलाई देखे र उहाँले मलाई भन्नुभयो, ‘भक्तृ गर, यरूशलेम छोडी हाल तुरुन्तै किनभने मानिसहरूले मेरो विषयमा तिमीले दिएको साक्षी स्वीकार्ने छैनन।’ ^{१९}मैले भने, ‘तर प्रभु, मानिसहरूले जान्दछन् कि म नै एक हुँ जो तपाईंको विश्वासीहरूलाई सभाघरहरूभित्र पक्रन र कुट्न गर्छे।’ ^{२०}मानिसहरूले यो पनि जान्दछ कि तपाईंको साक्षी, स्तिफनसको जब रगत बग्यो, म त्यहाँ पनि त्यस काण्डमा सहयोग गर्दै उनलाई मार्नेहरूको लुगाहरू रूँगेर बसेको थिएँ!’ ^{२१}तर येशूले मलाई भन्नु भयो, ‘गर्द हाल तुरुन्तै अब म तिमीलाई टाढा अ-यहूदीहरू भएकोमा पठाउने छु।’

^२पावलले भनेको यो अन्तिम कुराहरूमा मानिसहरूले ध्यान दिनु। उनीहरूले उनको कुरा उनले त्यति भनुजेल सम्म सुने। तब प्रत्येक व्यक्ति चिच्याए, “उसलाई मार! उसलाई संसारदेखि हटाई देऊ। यो बाँचन योग्य छैन!” ^३तिनीहरूले कराउँदै उनीहरूका लुगाहरू फ्याँकी दिए। तिनीहरूले धूलोहरू हावामा उडाए। ^४तब सेनापतिले सिपाहीहरूलाई भने पावललाई सैन्य भवनमा लैजाऊ। उनले सिपाहीहरूलाई कुटपीट गरेर तिनलाई जाँच गर्न आदेश दिए। यसो गर्दा कतै मानिसहरू किन यसरी तिनको विरोधमा कराइरहेछन् जान्न सकिने तिनी आशा गर्दै थिए। ^५यसैले कुटपीट गर्न सिपाहीहरूले पावललाई बाँधे थिए। तर पावलले त्यहाँ उभिरहेको

सेना अधिकारीलाई भने, “के एक रोमी नागरिकलाई जो दोषी हो भन्ने प्रमाण नै भएन, तिमी कोर्ना लगाउने अधिकार छ?”

^६जब सेना अधिकारीले त्यस्तो सुने उ सेनापति कहौँ गएर ती कुरा भने। सेना अधिकारीले भन्यो, “तिमी जान्दछौ तिमीले के गरिरहेका छौ? यो व्यक्ति रोमी नागरिक हो।”

^७सेनापति पावलकहाँ आए र भने, “मलाई भन तिमी साँच्चै रोमी नागरिक हो?”

पावलले जवाब दिए, “हजुर।”

^८सेनापतिले भने, “मैले एक रोमी नागरिक हुनलाई धेरै पैसा खर्च गरेको र तिरको छु।”

तर पावलले भन्यो, “म रोमी नागरिक भएँ जन्मेको थिएँ।”

^९ती मानिसहरू जसले पावललाई प्रश्नहरू गर्न तयार भइरहेका थिए, पावललाई छोडेर गए। सेनापति डराई रहेका थिए किनभने उसले पावललाई अधिबाटै बाँधिसकेको थियो अनि पावल एक रोमी नागरिक थिए।

पावल यहूदी अगुवाहरूसँग बोल्दछ

^१सेनापतिले यहूदीहरू किन पावललाई दोष्याइरहेछन् बुझ्न चाहन्थे। यसर्थ अर्को दिन उनले मुख्य पूजाहारीहरू, यहूदीहरू अनि सारा महासभालाई भेला हुने आदेश दिए। सेनापतिले पावललाई बाँधिका साङ्गलाहरू खोलिदिए। त्यसपछि पावललाई ल्याए अनि तिनीहरूको सामुन्ने उभ्याए।

२३ पावलले यहूदी-महासभालाई हेरे अनि भने, “मेरा दानु-भाइहरू हो, मैले आज सम्म मेरो जीवन राम्रो विचारमानै बिताँए।” ^२हनानिया, प्रधान पूजाहारी पनि त्यहाँ थिए। हनानियाले पावलले भनेको सुने र मानिसहरूलाई आदेश दिए जो पावलकै मुखमा हिकाउनु जो छेउमा उभिएका थिए। ^३पावलले हनानियालाई भने, “परमेश्वरले पनि तिमीलाई हिकाउनु हुनेछ। तिमी एकमैला भिन्ना जस्तो छौ जुन सेतो रंगले पोतेको छ। मोशाको व्यवस्था अनुसार मेरो न्याय गर्न तिमी त्यहाँ बसिरहेका छौ यद्यपि तिमी मलाई हिकाउने आदेश दिएर कानुन अमान्य गरिरहेका छौ।”

^४पावलको छेउमा उभिरहेका मानिसहरूले भने, “तिमीले त्यसरी प्रभुको प्रधान पूजाहारीसँग बात गर्नु हुँदैन,

तिमीले उनलाई निन्दा गरीरहेछौ!" ^५पावलले भने, "दाजु-भाइहरू, मलाई थाहा थिएन कि उनी प्रधान पूजाहारी हुन। धर्मशास्त्रमा यस्तो लेखिएको छ, 'तिमीले तिम्रा मानिसहरूका अगुवाको विषयमा खराब कुराहरू गर्नु हुँदैन।'*"

^६सभामा कतिपय मानिसहरू सदुकीहरू थिए र अन्य फरिसीहरू थिए। यो सोचेर पावलले एउटा विचार निकाले। उनी महासभाप्रति चिच्याएँ, "मेरा दाजु-भाइहरू, म फरसीको फरसी छोरो हुँ। म यहाँ मुद्दामा छु किनभने म विश्वास गर्छु मानिसहरू मृत्युबाट बौरी उठने छ!"

^७जब पावलले त्यसो भने, त्यहाँ फरिसी र सदुकीहरू माफ गहन तर्कहरू शुरु हुन थाल्यो। ती सभा विभाजन भयो। ^८सदुकीहरूको विश्वास थियो मानिसहरू मरेपछि तिनीहरू फेरि जिउँदो हुँदैनन्, अनि स्वर्गदूत अथवा आत्मा हुँदैन। तर फरिसीहरू यी सबैमा विश्वास गर्छन्। ^९ती सबै जना यहूदीहरू जोड-जोडले चिच्याउन थाले। कतिपय शास्त्रीहरू, जो फरसीहरू थिए उभिए र तर्क गरे, "हामीले यस मानिसको विरुद्ध कुनै गल्ती पाएनौ। हुनसक्छ दमीशकको बाटोमा स्वर्गदूतले अथवा आत्माले उर्सेंग बोल्थो होला!"

^{१०}तर्क लडाईंमा बदलियो। यहूदीहरूले पावललाई टुक्रा टुक्रा पार्नेछन् भनेर सेनापति डराए। यसैले सेनापतिले सिपाहीहरूलाई तल गएर पावललाई यहूदीहरूबाट लिईकन सैन्य-भवनमा राख्न लगाए।

^{११}अर्को रात, प्रभु येशू आउनु भयो अनि पावलको छेउमा उभियो। "सहासी बन! जसरी तिमीले यरूशलेममा मेरो विषयमा भन्यौ, रोममा पनि गएर मेरो विषयमा बताउनु पर्छ।"

केही यहूदीहरूले पावललाई मार्न योजना

^{१२}अर्को बिहान कतिपय यहूदीहरूले पावललाई मार्न योजना बनाए। तिनीहरूले जब सम्म पावललाई मार्दैनौ न खाने नै छौ न पिउने नै छौ भन्ने प्रतिज्ञा गरे। ^{१३}चालीस जना भन्दा धेरै यहूदीहरू त्यस समूहमा थिए जसले यस षडयन्त्रमा भाग लिए। ^{१४}ती यहूदीहरू मुख्य पूजाहारीहरू र बूढा अगुवा पूजाहारीहरू भएकामा गए अनि भने, "हामी आफैले प्रतिज्ञा गरेको छौ कि हामी

पावललाई नमारुञ्जेल सम्म न केही पिउँछौ न केही खाने छौ।" ^{१५}अतः यसैले हामी तपाईंहरूलाई यस्तो गराउन चाहन्छौ: तँपाईंहरूसँग अनि यहूदी अगुवाले सेनापतिलाई पावल तँपाईंहरूसँग ल्याउनु भनी खबर पठाउनु होस। तिनलाई भन्नुहोस् कि पावलसँग तँपाईंले धेरै प्रश्नहरू गर्नु छ। पावल यहाँ आई पुग्न अघि नै हामी उसलाई मार्न तयारी भई बस्नेछौं।"

^{१६}तर पावलको भानिजले यो षडयन्त्र थाहा पाए। उनी सैन्य भवनमा गए र पावललाई सुनाइदिए। ^{१७}तब पावलले एकजना सेना अधिकारीलाई बोलाए अनि भने, "यस जवानलाई सेनापतिकहाँ लिएर जाऊ। उसकोमा उनको निमित्त खबर छ।" ^{१८}अतः सेना अधिकारीले त्यस जवान मानिसलाई सेनापतिकहाँ लगे। अधिकारीले भन्यो, "कैदी पावलले भन्यो कि यस जवान मानिसलाई तँपाईं कहाँ लैजाउनु, किनभने यसकोमा तपाईंको लागि खबर छ।"

^{१९}सेनापतिले त्यस जवान मानिसलाई एकांत ठाउँमा लगे, जहाँ उनीहरू खुलासँग बात मार्न सक्थे। सेनापतिले भने, "तिमीले मलाई केही भन्नु चहान्छौ?"

^{२०}त्यस जवान मानिसले भन्यो, "यहूदीहरूले पावललाई अभ्र धेरै प्रश्न गर्ने निहँमा तपाईंलाई भोलि महासभामा पावललाई ल्याई मान्ने निर्णय गरेका छन्।" ^{२१}तर तिनीहरूलाई विश्वास नगर्नुहोस। त्यहाँ चालीस जना भन्दा धेरै मानिसहरू छुकेर पावललाई मार्न बसेकाछन्। तिनीहरूले उनलाई नमारे सम्म न पिउने, न खाने कसम खाएका छन्! अहिले तिनीहरू तपाईंको सम्मतिको निमित्त पर्खिरहेका छन्।"

^{२२}सेनापतिले त्यस जवानमानिसलाई यसो भनेर पठाईदिए। "कसैलाई पनि तिमीले यसो भने भनेर नभनू!"

पावललाई सिजरिया पठाईयो

^{२३}त्यसपछि सेनापतिले दुइ सैन्य अधिकारीहरूलाई डाके। अनि भने, "सिजरिया जानको निमित्त २०० सिपाहीहरू ७० घोड सवार र २०० भालाधारी सिपाहीहरू तयार पार। तिनीहरू राती ६ बजे हिड्नु तयार हुनु पर्छ।" ^{२४}केही घोडाहरू पावलको लागि पनि ल्याऊ ताकि पावललाई राज्यपाल फेलिक्सकहाँ सुरक्षित पुर्‍याउन सकिन्छ।" ^{२५}सेनापतिले यस्तो एउटा चिट्ठी पनि उनलाई लेखे।

^{२६}क्लौडियस लायसिअसबाट महामहि राज्यपाल फेलिक्सलाई:
नमस्कार।

^{२७}यहूदीहरूले यो मानिसलाई पत्रेका थिए अनि मार्ने योजना गरिरहेका थिए। मैले चाल पाएँ कि उनी एक रोमी नागरीक रहेछन्। अतः म मेरा सिपाहीहरूसँग गएँ अनि उसलाई बचाएँ। ^{२८}म जान्नु चाहन्थे कि तिनीहरूले उनलाई किन दोष लगाईरहेका छन्। यसैले मैले तिनीहरूका महासभामा उनलाई पुर्खाएँ। ^{२९}मैले थाहा पाएँ कि तिनीहरूकै व्यवस्थाको प्रश्नहरूको सम्बन्धमा तिनलाई दोषी ठह्राइएको रहेछ। तर ती विषयहरूमा तिनलाई जेल पठाउनु तथा मृत्यु दण्ड दिनु कुनै पनि योग्य ठहरिदैन। ^{३०}मलाई सुनाइयो कि कतिपय यहूदीहरूले उनलाई मार्ने षडयन्त्र गरिरहेका थिए। यसैले मैले उनलाई तपाईंकहाँ तुरुन्तै पठाएँ। यहूदीहरू जसले तिनलाई दोष्याउँदैछन् तपाईं अघि उनको विषयमा यहूदीहरूसँग भएको दोष देखाउन पनि लगाएको छु।

^{३१}सिपाहीहरूले तिनीहरूलाई भनेका कुराहरू गरे। सिपाहीहरूले पावललाई लिएर एन्टियाट्रिस नगरमा राती नै लगे। ^{३२}अर्को दिन घोडसवार पावलसँग सिजरिया गए। तर अन्य सिपाहीहरू र भालाधारीहरू यरूशलेम सैन्य-भवन तिरै फर्केर आए। ^{३३}घोडसवार सिपाहीहरू सिजरियाभित्र पसे अनि राज्यपाललाई चिट्ठी दिए। त्यसपछि उनीकहाँ पावललाई सुम्पे। ^{३४}राज्यपालकले चिट्ठी पढेर पावललाई सोधे, “तिमी कुन देशका हौं?” राज्यपालकले पावल सिलिसियाका हुन भनेर जाने। ^{३५}राज्यपालकले भने, “तिमीलाई दोष्याउनेहरू यहाँ आउँदा म तिम्रो मुद्दा लिने छु।” अनि त्यसपछि उनले पावललाई हेरोदको राजमहलमा सुरक्षित राख्न आदेश दिए।

यहूदीहरूले पावललाई दोष लगाए

२४ पाँचदिन पछि हनानिया सिजरिया गए। उनी प्रधान पूजाहारी थिए। उनले कतिपय बूढा यहूदी अगुवाहरू र तर्तुल्लस नाउँका वकीललाई आफ्नो

साथमा ल्याए। तिनीहरू राज्यपालकको सामु पावलको विरुद्ध मुद्दा उठाउन सिजरिया गए। ^२पावललाई सभामा डाकियो अनि तर्तुल्लसले उनको विरुद्ध यसो भन्दै मुद्दा पेश गर्न थाले,

“महामहिम फेलिक्स, तँपाईंले गर्दा नै हाम्रा मानिसहरूले शान्ति उपभोग गरिरहेका छन् अनि तपाईंके दूदशिताले हाम्रो देशमा हुन पर्ने सुधारहरू भए। ^३हामी ती कुराहरूका लागि तपाईंलाई प्रत्येक ठाउँमा र हरेक तरिकाले धन्यवाद प्रकट गर्छौं। ^४तर म तपाईंको धेरै समय नष्ट गर्न चाहिँदैन। यसर्थ म केही शब्दमा तपाईं अघि मुद्दा पेश गर्नेछु। दया गरी, धैर्यधारण गरिदिनुहोला। ^५यो मानिस एक समस्या ल्याउने व्यक्ति हो र यसले जताततै संसारभरि यहूदीहरू माभ्र दङ्गा मचाउँछ। यो नासरीदलका नेता हो। ^६यसले मन्दिर अपवित्र बनाउन खोजिरहेका थियो तर हामीले उसलाई रोक्नौं।* जब तपाईंले यस व्यक्तिलाई जाँच गर्नु हुनेछ हामीले उ माथि लगाएको सबै दोषहरू सत्य हुन भनी आफै बुझ्नु हुनेछ।” ^७अन्य यहूदीहरू सहमत भए अनि भने, “यी कुराहरू साँचिनै सत्य हुन्।”

पावल फेलिक्सको अगाडी

^१राज्यपालकले पावललाई बोल्न संकेत गर्नुभयो। अतः पावलले राज्यपाललाई जवाब दिए, “राज्यपाल फेलिक्स, म जान्दछु कि तपाईं धेरै समय देखि यस राष्ट्रको न्यायकर्ता हुनुहुन्छ। यसर्थ म आफ्नो बचाउ पक्ष पेश गर्न पाउँदा खुशी छु। ^२म यरूशलेममा आराधना गर्नलाई बाह्र दिन अघि मात्र गएँ। तपाईं आफै यो सत्य हो भनेर जाँच्नु सक्नु हुन्छ। ^३यी यहूदीहरू जसले मलाई दोष लगाए उनीहरूले मलाई मन्दिरमा कसैसँग बोलेको भेटेनन्। मैले कतै सभाघर अथवा यो नगरको अन्यत्र कतै समस्या खडा गर्न भीड जम्मा गरेको छैन। ^४यी यहूदीहरूले मेरो विरुद्धमा अहिले जे दोषारोपण गरे त्यसको प्रमाण दिन सकेनन्। ^५तर म तपाईंलाई भन्दैछु: म हाम्रा पिता पुर्खाहरूका परमेश्वरलाई येशूका

पदहरू ६-८ पछि “... हामीले उसलाई रोक्नौं।” केही ग्रीक प्रतिलिपिहरूमा ६ र ८ थपिन्छ: “अनि हामी आफ्नै कानूनद्वारा परिश्रित हुनु चाहान्छौं। ७तर अधिकारी ल्यास आए अनि हामीबाट उसलाई लैजानु धेरै बल प्रयोग गरे। ८अनि हामीलाई दोष्याउनु हामी भएकोमा आउनु उनका मानिसहरूलाई आदेश दिए।”

चेलाले जस्तै आराधना गर्दछु। यहूदीहरू भन्छन् येशूको मार्ग गलत हो। तर मोशाको व्यवस्थाहरूमा बताएको प्रत्येक कुरो अनि अगमवक्ताहरूले कितापमा लेखेकाहरू म विश्वास गर्छु।^{१५} म परमेश्वरमा त्यही आशा गर्छु जो यी यहूदीहरू गर्छन कि धर्मी अनि अधर्मी मृत्युबाट वारी उठनेछ।^{१६} यही कारणले म सधैं परमेश्वर अनि मानिसहरूको अधि त्यही गर्ने प्रयास गर्छु जुन मेरो विश्वासमा सही हुन्छ।

^{१७} म धेरै वर्षदिखि यरूशलेमबाट टाढा रहेको थिए। म त्यहाँ मेरा मानिसहरूका निमित्त केही दानको उपहारहरू लिएर बलि चढाउनु फर्केको थिएँ।^{१८} जति बेला तिनीहरूले मलाई मन्दिरमा भेटे मैले शुद्धिकरण विधि सिद्धाएको थिएँ। मैले मेरो वरिपरि कुनै भीड जम्मा गरेको थिइन न त त्यहाँ मैले कुनै प्रकारको अशान्ति नै बनाएको थिएँ।^{१९} तर कतिपय एशियाबाट आएका यहूदीहरू त्यहाँ थिए। यदि तिनीहरूसँग साँच्चै मेरो विरोधमा केही साक्षी भए त्यो प्रमाण गर्न तिनीहरू यहीं हुन पर्ने।^{२०} अथवा ती यहूदीहरूलाई जो यहाँ छन् सोध्नुहोस यदि तिनीहरूले मेरो विरुद्ध केही गल्तीहरू पाएका छन् कि जति बेला म यरूशलेममा यहूदीहरूको एक महासभामा थिएँ।^{२१} मैले खाली तिनीहरूको समक्ष एउटै कुरोको घोषणा गरेको थिएँ: 'आज मेरो न्याय गरिदैंछ किनभने मानिसहरू मृत्युबाट जाग्नेछन् भनेर विश्वास गर्दछु।'

^{२२} फेलिक्सले येशूमाग्न विषयमा धेरै कुराहरू जान्दथे। उनले मुद्दा स्थगित गरे अनि भने, "जब सेनापति, लायसिसअस यहाँ आउछन्, म यी कुराहरूको विषयमा निर्णय गर्नेछु।"^{२३} फेलिक्सले सैन्य अधिकारीलाई पावललाई सुरक्षामा राख्न भने। तर तिनले सैन्य अधिकारीलाई भने कि पावललाई केही स्वतन्त्र दिनु अनि उनको आवश्यकता पुरा गर्न उनको साथीहरूलाई वाधा नदिनु।

पावल फेलिक्स र उहाँको पत्नीसँग बोल्दछ

^{२४} केही दिन पछि फेलिक्स आफ्नी यहूदी पत्नीसँग आए। उनको नाउँ द्रूसिल्ला थियो। फेलिक्सले पावललाई ल्याउनु भनेर आज्ञादिए। फेलिक्सले ख्रीष्ट येशूमा विश्वासप्रति पावलले भनेको कुराहरू सुने।^{२५} तर फेलिक्स डराए जब पावलले धार्मिक जीवन, आत्मा संयम र भविष्यमा हुने न्यायको विषयमा भने। फेलिक्सले भने, "अहिले जाऊ। जब मसँग समय हुन्छ म

तिमीलाई फेरि बोलाउने छु।"^{२६} तर फेलिक्सको पावलसँग बात गर्ने अर्को कारण थियो। फेलिक्सले पावलबाट घुस पाउने आशा गरेका थिए। यसर्थ उनले पावललाई बारम्बार बोलाएर कुराकानी गर्थे।

^{२७} तर दुइ वर्ष पछि पोर्सिस फेस्तस राज्यपाल भए। फेलिक्स अब राज्यपाल रहेनन्। तर फेलिक्सले पावललाई कैद नै बनाएर राखे। किनभने उनले यहूदीहरूलाई खुशी पार्न चाहन्थे।

पावलले सम्राट सिजरलाई भेट्न चाहन्थे

फेस्तस राज्यपाल भए, अनि तीन दिन पछि उनी सिजरियाबाट यरूशलेम गए।^२ मुख्य पूजाहारीहरू र अति मुख्य यहूदी अगुवाहरूले पावलको विरुद्ध तिनीहरूको मुद्दा पेश गरे।^३ तिनीहरूले फेस्तसलाई तिनीहरूको लागि सहायता गरिदिने विन्ती गरे; यहूदीहरू फेस्तसबाट के चाहन्थे भने पावललाई यरूशलेम पठाइयोस। तिनीहरूले बाटैमा पावललाई मार्ने षडयन्त्र गरेका थिए।^४ तर फेस्तसले जवाब दिए, "हुँदैन! पावललाई सिजरियामा राखिने छ। म स्वयं पनि सिजरिया चाँडै जान्छु।^५ तिमीहरूका अगुवाहरू पनि मसँग जानु पर्छ। यदि उसले केही गल्ती साँच्चिने गरेका भए तिनीहरूले सिजरियामा पावललाई आरोप लगाउन सक्छन्।"

^६ फेस्तस यरूशलेमा आठ-दश दिन भन्दा धेरै बसेनन्। त्यसपछि उनी सिजरिया फर्केर गए। अर्को दिन फेस्तसले सिपाहीहरूलाई पावललाई उहाँकहाँ ल्याउनु अहाए। फेस्तस न्याय-आसनमा बसे।^७ पावल न्यायालयमा आए। यरूशलेमबाट आएका यहूदीहरू उनको वरिपरि उभिए। यहूदीहरूले पावलको विरोधमा निकै दोष देखाई धेरै अनि गम्भीर आरोपहरू ल्याए। तर तिनीहरूले त्यसको प्रमाण दिनसकेनन्।^८ तब पावलले आफ्नो बचाऊ पक्षमा भने, "मैले यहूदीहरूको कानुन, मन्दिर अथवा सिजरको विरुद्ध कुनै काम गरेको छैन।"

^९ तर फेस्तस यहूदीहरूलाई खुशी पार्न चाहन्थे। यसैले उसले पावललाई सोधे, "के तिमीमाथि लगाइएको यी आरोपहरूमा मेरो अधि न्याय पाउन यरूशलेम जान चाहन्छौ?"

^{१०} पावलले भने, "म अहिले सिजरको न्यायालय अधि उभिएकोछु, अनि यस ठाउँमा मैले न्याय गरिनु पर्छ। मैले यहूदीहरूका विरुद्ध केही गल्ती काम गरेको छैन: यो सत्य तपाईं राम्ररी जान्नु हुन्छ।"^{११} यदि म कुनै

अपराधको दोषी छु भने अनि मलाई मृत्यु दण्ड भोगाँउछ भने म मृत्यु दण्डदेखि भाग्ने प्रयास गर्ने छैन। तर ममाथि लगाईएका आरोपहरू आधारहीन निस्किए तब कुनै पनि व्यक्तिले मलाई यी यहूदीहरूलाई सुम्पिनु सक्तैन। म चाहन्छु मेरो मुद्दा सिजरले सुनी दिउन्।”

^{१३}फेस्तसले आफ्ना महासभार्सँग परामर्श गरे। त्यसपछि उनले भने, “तिमी सिजरलाई उजुर गर। यसर्थ तिमी सिजरकहाँ जाऊ।”

पावल हेरोद अग्रिपा समक्ष

^{१३}केही दिनपछि राजा अग्रिपा र वर्णिस फेस्तसलाई भेटन सिजरिया आए। ^{१४}तिनीहरू त्यहाँ धेरै दिन बसे। फेस्तसले राजालाई पावलको मुद्दाबारे बताए अनि भने, “यहाँ एकजना मानिस छ जसलाई फेलिक्सले कैदमा राखी छोडेको छ। ^{१५}जब म यरूशलेम गएँ त्यहाँका मुख्य पूजाहारीहरू र बुद्धा यहूदी अगुवाहरूले उनको विरुद्ध मुद्दा हालेकाछन्। यी यहूदीहरू मबाट उसलाई मृत्युदण्ड दिलाउनु चाहन्छन्। ^{१६}तर मैले तिनीहरूलाई भने, ‘जब केही दण्डनीय अपराध गरेको विरुद्धमा आरोप लगाईन्छ, रोमीहरूकोमा त्यो रीति छैन कि त्यस मानिसलाई अभियोक्ताहरू कहाँ गल्ती सुम्पने। प्रथम उसलाई दोषारोप गर्ने मानिसहरूसँग मुखामुख हुनुपर्छ, अनि उसले ती दोषारोपनहरूको विरुद्ध स्वयं बचाऊ गर्ने मौका पाउनु पर्छ।’ ^{१७}यसर्थ ती यहूदीहरू म सँग आए। अनि मैले समय नष्ट गरिँँ। अर्को दिन म न्याय-आसनमा बसे अनि त्यस मानिसलाई यहाँ ल्याउने आदेश दिएँ। ^{१८}यहूदीहरू उठे अनि आरोप लगाए। तर यहूदीहरूले कुनै नरात्रो अपराधको लागि दोषाएनन् जुन आशा गरेको थिए। ^{१९}जुन कुरा तिनीहरूले भने त्यो आरोप खाली तिनीहरूको आफ्नै धर्मको विषय माथि मतभेद र येशू नाउँ भएको मानिसको विषयमा मात्र थियो। येशू मरे तर पावल भन्दछ उ अभै पनि जिउँदो छ। ^{२०}म यस विषयमा धेरै कुरा जान्दिन, यसैकारण मैले प्रश्नहरू गरिँँ। तर मैले पावललाई भने, ‘के तिमी यरूशलेम जान्छौ, यी कुराहरूमा त्यहाँ न्याय गराउन?’ ^{२१}तर पावललाई सिजरियामा नै राखियो कारण उनी सिजरबाट निर्णय चाहन्थे। यसैले मैले आदेश दिएँ कि म जब सम्म पावललाई सिजरकहाँ पठाउन सक्तिन उसलाई ल्हा राख्नु।”

^{२२}अग्रिपाले फेस्तसलाई भने, “म त्यो मानिसको कुरा सुन्न चाहन्छु।”

फेस्तसले भने, “भोलि तपाईंले सुन्न सक्नु हुन्छ।”

^{२३}अर्कोदिन अग्रिपा र बर्णिस निकै गर्वका साथ आए। तिनीहरू न्यायालयभित्र सेनापतिहरू र नगरका प्रमुख मानिसहरू लिएर पसे। अग्रिपा र बर्णिस, सैन्य अधिकारी, सिजरियाका प्रमुख मानिसहरू न्याय-कक्षमा गए। फेस्तसले सिपाहीहरूलाई पावललाई भित्र ल्याउनु भनेर हुक्म गरे। ^{२४}फेस्तसले भने, “राजा अग्रिपा र तिमीहरू सबैजना हामीसँग भेला भएका छौं, यस व्यक्तिलाई हेर। यहाँ भएका सबैजना यहूदीहरू र यरूशलेममा भएका यहूदीहरूले यस व्यक्तिको विरुद्ध गुनासो पोखेका छन् र कराए कि उसको बाँच्ने अधिकार छैन। ^{२५}जब मैले जाँचिरहेको थिएँ उसले केही यस्तो भूल गरेको मैले पाइन ताकि उसलाई मृत्यु दण्ड दिइयोस। अनि आफैले सिजरकहाँ अपील गरे। यसैकारण यिनलाई मैले रोम पठाउने निर्णय गरे। ^{२६}तर मैले उनको विषयमा सिजरलाई के लेख्ने कुनै निश्चित आधार पाइन। यसकारण उनलाई मैले तपाईंहरू सबैको समक्ष, अनि खासगरी तँपाईं राजा अग्रिपाको समक्ष उभ्याँए। म आशान्वित छु कि तपाईंहरूको प्रश्न पश्चात तपाईंहरूले सुभाक्वहरू मलाई दिनुहुनेछ ताकि म सिजरलाई केही लेख्न सक्छु। ^{२७}उसको विरोधमा दोषहरू नआँल्याई केही कैदीहरू सिजरकहाँ पठाउनु मूर्खता हो भन्ने म विश्वास गर्छु।”

पावल राजा अग्रिपा समक्ष

२६ अग्रिपाले पावललाई भने, “तिमी आफ्नो सुरक्षाको लागि बोल्न सक्ने छौ।”

यसर्थ पावलले आफ्नो हात उठाए अनि यसो भन्दै बोल्न थाले। ^{२८}“राजा अग्रिपा, तपाईंहरू अधि उभिनु पाउनु मेरो भाग्य हो, यहूदीहरूले म माथि थोपरेको दोषहरूको म जम्मै उत्तर दिनेछु। ^{२९}म अत्यन्तै खुशी छु कि म तपाईंहरूको सामुन्ने बोल्न योग्यको छु किनभने तपाईंहरू यहूदी रीतिहरू र प्रश्नहरू जुन विषयमा तिनीहरूले तर्क गर्छन् सो जान्नुहुन्छ। कृपया धैर्यसाथ मलाई सुनिदिनु होस्।

^{३०}“सबै यहूदीहरूले मेरो सम्पूर्ण जीवनको विषयमा जान्दछन्। मेरो देशमा अनि यरूशलेममा पनि मेरो जीवन शैलीको विषयमा तिनीहरू जान्दछन्। ^{३१}यी यहूदीहरूले

धेरै समय देखि मलाई चिन्छन्। यदि तिनीहरूले इच्छा गरे मलाई एक असल फरिसी मान्न सक्छन्। अनि फरिसीहरूले यहूदी धर्मको व्यवस्थाहरू अन्य कुनै यहूदी समुदायले भन्दा अझ कट्टर प्रकारले मान्दछन्।^६ परमेश्वरले हाम्रा पुर्खाहरूलाई दिनुभएको प्रतिज्ञाको भरोसामा म यस परीक्षामा अहिले खडा छु।^७ यो प्रतिज्ञा प्राप्त गर्ने आशामा हाम्रा बाह्र जातिहरू निमग्न रात-दिन परमेश्वरको आराधना गरिरहेका छन्। हे राजान्, यही आशाको निमित्त म यी यहूदीहरूद्वारा दोषिएको हुँ।^८ तपाईंहरूलाई परमेश्वरले मेरोको मानिसहरू वौरांउनु हुन्छ भन्ने कुरा प्रहण गर्न किन अप्ठेरो परेको?

^९“जब म फरिसी थिएँ, मैले यस्तो पनि सोचे कि नासरतका येशूको नाउँ विरुद्ध धेरै कुराहरू मैले गर्नुपर्छ।^{१०} अनि यरूशलेममा मैले विश्वासीहरूका विरुद्ध धेरै कामहरू गरे। मुख्य पूजाहारीहरूले ती विश्वासीहरूलाई जेलमा थुन्ने अधिकार दिएका थिए। जब येशूका विश्वासीहरू मारिए मैले यो राम्रो कुरा भयो भनेर सहमत दिएँ।^{११} जम्मै सभाघरहरूमा मैले तिनीहरूलाई धेरै पल्ट येशूको विषयमा जबरजस्ती नराम्रो कुरो भनाएर दण्ड दिएँ। म यति क्रोधित थिएँ कि म विदेशका नगरहरूमा पनि तिनीहरूको खेदो लाउनु गएँ।

पावलले येशूलाई देखेको कुरा भन्दछ

^{१२}“एक समय, मुख्य पूजाहारीहरूले मलाई दमीशक शहर जाने अनुमति औ अधिकार दिए।^{१३} हे राजन! दमीशक जाने बाटोमा, मैले एउटा ज्योति आकाशबाट आइरहेको देखेँ। यो मध्यान्हको समय थियो। त्यसको प्रकाश सूर्यको भन्दा ज्यादा चम्किलो थियो। त्यो प्रकाश म र मसँग जाने मानिसहरूका वरिपरि चम्कियो।^{१४} हामी सबै जना भूडौंमा लड्यौं। त्यसपछि मैले यहूदी भाषामा एक आवाज सुने। त्यो आवाजले मलाई भन्यो, ‘शावल, शावल, किन मलाई सताइरहेका छौ? तिमी मसँग लडेर केवल आफैलाई चोट पुऱ्याइरहेका छौ।’^{१५} मैले भने, ‘तिमी को हो प्रभु?’ प्रभुले भन्नुभयो, ‘म येशू हुँ। म त्यही हुँ जसलाई तिमी सताइरहेछौ।^{१६} उठ अनि उभिऊ! मैले तिमीलाई मेरो सेवक चुनेको छु। तिमी मेरो साक्षी भएर मानिसहरूलाई मेरो विषयमा तिमीले के देख्यौ अनि मैले के प्रकट गर्छु सबै बताउने छौ। यसैकारण म आज तिमीकहाँ आएँ।^{१७} म तिम्रो आफ्नै मान्छेहरूलाई तिमीमाथि घात पार्नु दिने छैन।

अनि म तिमीलाई अयहूदीहरूबाट पनि जोगाउने छु। म तिमीलाई ती मानिसहरू कहाँ पठाउँदैछु।^{१८} तिमीले मानिसहरूलाई सत्य देखाउने छौ। मानिसहरू अन्धयोरोबाट उज्यालोमा फर्कने छन्, बल्किने छन् अनि शैतानको शक्तिबाट परमेश्वरमा ढल्किनेछ। त्यसपछि तिनीहरूको पापहरू क्षमा गरिनेछ अनि मेरो विश्वासले जो मानिसहरू पवित्र पारिएको छ तिनीहरूसँग एक बनाइनेछ।”

पावलले आफ्नो कार्यको विषयमा भन्दछ

^{१९}पावल लगातार बोलीरहे: “राजा अग्रिपा, स्वर्गबाट यो दर्शन मैले पाए पछि यसलाई पालन गर्न मैले अश्वीकार गरिन।^{२०} मैले मानिसहरूलाई आफ्ना हृदय र जीवन शैली परिवर्तन गर भन्न थाले। उनीहरूलाई परमेश्वर प्रति फर्क र यस्तो कार्य गर जसद्वारा तिमीहरूको हृदय अनि जीवन शैली वास्तवमा परिवर्तन भएको चाल पाइनेछ भने यी कुरा सर्वप्रथम मैले दमीशकमा भने। त्यसपछि म यरूशलेम गए अनि यहूदियाको प्रत्येक ठाउँमा गएर यी कुरा भने। म यी कुराहरू भन्न अयहूदीहरूकोमा पनि गए।^{२१} यही कारणले यहूदीहरूले म मन्दिरमा भएको समय पत्रे अनि मलाई मार्न चेष्टा गरे।^{२२} आज सम्म पनि मैले परमेश्वरको सहायता पाइरहेकोछु अनि यसर्थ म यहाँ उभिरहेको छु अनि जे देखेँ भनिरहेको छु। तर मैले नयाँ कुरा भनिरहेको छैन। मोशा र अगमवक्ताहरूले जे हुन्छ भनेका छन् म त्यही भनिरहेको छु।^{२३} तिनीहरूले भने कि ख्रीष्ट मर्नेछ र मृत्युबाट बौरी उठने प्रथम व्यक्ति उही हुनेछ। मोशा र अगमवक्ताहरूले भनेका थिए कि ख्रीष्टले यहूदी र अयहूदीहरूमा प्रकाश ल्याउने छ।”

पावलले अग्रिपालाई मनाउन खोज्यो

^{२४}पावलले आफ्नो बचाऊको लागि ती कुराहरू भनिरहेको बेला, फेस्तस चिच्यायो, “पावल तिमी पागल हो। तिम्रो अधिक बिद्याले तिमीलाई पागल बनायो।”

^{२५}पावलले भने, “महामहिम फेस्तस, म पागल होइन। जे कुराहरू मैले भने ती सत्य हुन्। मेरो शब्दहरू गम्भीर छन्।^{२६} राजा अग्रिपाले यी कुराहरूको विषयमा जान्नु हुन्छ। म उहाँसँग स्वतन्त्र रूपमा कुरा गर्न सक्छु। म निश्चित छु कि उहाँ कुनै यी कुराहरूमा अपरिचित हुनुहुन्न। किनभने यी कुराहरू कुनै गुप्ती जगामा घटेन।^{२७} राजा अग्रिपा! के तपाईं अगमवक्ताहरूले

लेखेको कुरामा विश्वास गर्नु हुन्छ? म जान्दछु तपाईं विश्वास गर्नु हुन्छ।

^{२८}राजा अग्रिपाले पावललाई भने, “के तिमी मलाई यति सहजै ख्रीष्टियन बनाउन सक्छौ?”

^{२९}पावलले भने, “यो सजिलो अथवा अपठेरो मेरो निमित्त मुख्य होइन। म परमेश्वरसित प्रार्थना गर्दछु कि तपाईं मात्र किन, मलाई बाँधिएको साडलो वाहेक आजका जम्मै मेरो श्रोताहरू म जस्तै हुनेछन्।”

^{३०}राजा अग्रिया, राज्यपाल फेस्तस, बर्णिस अनि तिनीहरू सँगै बसिरहेका अन्य मानिसहरू सबै जराक-जरूक उठे। ^{३१}सभाघर छाडेर गए अनि आपसमा यसो भन्दै बात गर्न लागे, “यो मान्छेलाई मारु हुँदैन, जेलमा पनि राख्नु हुँदैन; साँचि नै उसले त्यस्तो नराम्रो काम गरेको छैन जसमा कि उसलाई मृत्यु दण्ड अथवा कारावास होस।” ^{३२}अनि अग्रिपाले फेस्तसलाई भने, “यदि यस व्यक्तिले सिजरलाई अपील नगरेको भए ऊ छोडिनु सक्थ्यो।”

पावल समुद्रयात्राद्वारा रोम

२७ यो निश्चय गरिएको थियो कि हामी समुद्रयात्राबाट इटाली जाँदैथ्यौं। एक सैन्य अधिकारी जुलियसले पावल र अन्य केही कैदीहरूलाई पहरा दिइरहेका थिए। जुलियस सम्राटको पल्टनका थिए। ^२हामी एड्रिमिटियमबाट आएको एशियाको विभिन्न ठाउँ हुँदै जाने जहाजमा चढ्यौं जुन जानु तयार थियो। हामीसँग अरिस्तार्खस थिए। तिनी म्यासिडोनियामा थिस्सलोनिकाका एक नागरीक थिए। ^३अर्कोदिन हामी सायडन शहर आई पुग्यौं। जुलियसले पावललाई भद्र व्यवहार गरे। उनले पावललाई आफ्नो साथीहरूसँग भेटन जानु दिए, ताकि तिनीहरूले पावलको आवश्यकतालाई ध्यान दिउन। ^४हामीले सायडन शहर छोड्यौं अनि हामी साइप्रस टापूको छेउ लागेर गयौं किनभने बतास हाम्रो विपरीत बहँदै थियो। ^५हामीले सिलिसिया र प्याम्फिलिया तट हुँदै समुद्र पार गस्त्रौं। त्यसपछि हामी लाइसियामा माइरा आईपुग्यौं। ^६माइरामा त्यस सैन्य अधिकारीले अलेकजाण्डरियाको जहाज पाए जुन इटाली गईरहेको थियो। अतः उसले हामीलाई यस जहाजमा राखिदिए।

^७हामी समुद्रयात्रा गरेर धेरै दिनसम्म बिस्तारै हिँड्ने रह्यौं किनभने बतास हाम्रो मार्गको विरुद्ध चलिरहेको थियो अनि स्नाइडस भन्ने ठाउँमा खुब कठिन साथ

पुग्यौं। त्यस प्रकारले हामी धेरै टाडा जान सकेनौं। अतः हामी सालमोन छेउ क्रेट टापूको दक्षिण तिर लाग्यौं। ^८खुबै कठिन साथ हामी किनारा भएर गयौं। त्यसपछि हामी सुरक्षित बन्दरगाह भन्ने ठाउँमा आयौं। लसिया भन्ने नगर त्यहाँ देखि नगीचै थियो।

^९तर हामीले निकै समय नष्ट गरेका थियौं। यो समुद्रयात्रा गर्नु भयंकर डरलाग्दो थियो किनभने यहूदीहरूका उपवासको दिन भइसकेको थियो। यसैले पावलले तिनीहरूलाई सावधान गराए र भने, ^{१०}“हेर मानिसहरू हो, म देख्छु हाम्रो यात्रा विपदजनक हुनेछ अनि नोकसान दायी केवल जहाज र सामानको निमित्त मात्र होइन हाम्रो आफ्नो ज्यानको सम्म क्षति हुनेछ।” ^{११}तर जहाजका कप्तान र मालिकले पावलको कुरामा सहमत दिएन। यसैले सेना अधिकारीले पावलले भनेको मानेन। बरू उसले मालिक र जहाज कप्तानले भनेको कुरा माने। ^{१२}अनि सुरक्षित बन्दरगाहमा शीतकालमा जहाज राख्न उचित जग्गा थिएन। यसैले धेरै मानिसहरूले जहाज त्यहाँ नराख्ने निर्णय लिए। मानिसहरूले फोनिक्स जान सकिने आशा गरे। शीतकालमा जहाज त्यहाँ रोकिन अथवा रहन सक्थ्यो। फोनिक्स एउटा दक्षिण पश्चिम अनि उत्तर पश्चिम पट्टि फर्केको क्रेट टापूको नगर थियो।

आँधी-तूफान

^{१३}त्यसपछि, मन्द बतास दक्षिणबाट बहन थाल्यो। जहाजका मानिसहरूले सोचे, “यस्तै बतासको प्रतिक्षा गरिरहेका थियौं, ऐले हामीले त्यस्तै पायौं!” अतः तिनीहरूले लङ्गर ताने। जहाजलाई क्रेटको किनारै किनार पारेर लगे। ^{१४}तर त्यतिबेला तेज “उत्तरपूर्वी” बतास लो टापू पार गरेर आयो। ^{१५}त्यस बतासले जहाजलाई आफ्नो दिशातिर लगेको कारण हामी त्यसको विपरीत जान सकेनौं। यसर्थ हामीले जहाजमा आफ्नो नियन्त्रण छाड्यौं औं बतास र छाल पट्टि नै जहाज जान दियौं। ^{१६}हामी तलतिर सानो टापू क्लौदा गयौं। तब हामीले खुब कठिनसाथ जीवनरक्षक ढुंगा जहाजमा ल्याउन सक्थौं। ^{१७}जीवन रक्षक ढुंगालाई जहाजमा ल्याए पछि तिनीहरूले जहाजको वरिपरि एक साथ राखलाई डोरीले बाँधि। तर जहाज सिरटिसको बलौटे धापमा फस्न सक्छ भनेर मानिसहरू डराए। यसैले तिनीहरूले जहाजलाई वतासले नै उठावोस भनेर पाल मुनी भारे। ^{१८}अर्को

दिन, आँधीको भोक्काले जहाजलाई निकै हिकारो कि मानिसहरूले समानहरू जहाजबाट फ्याँकि।^{१६} एकदिन पछि तिनीहरूले जहाजको यन्त्रहरू पनि फ्याँकी दिए।^{१७} धेरै दिनसम्म यस्तो बाक्लो आँधीले गर्दा हामीले घाम, ताराहरू केही पनि देखेनौं। आँधी एकदमै डरलाग्दो गतिमा चलयो। हामीले बाँचे आशा त्याग्यौं। हामी मर्न रहेछौं भनेर सोच्यौं।

^{१८} धेरैदिन सम्म मानिसहरूले केही खाएनन्। तब एकदिन पावल तिनीहरू समक्ष उभिए अनि भने, “मानिसहरू हो, तिमीहरूलाई मैले क्रेट छोड्नु हुँदैन भनेको थिए। तिमीहरूले मेरो कुराहरू सुन्नु पर्थ्यौं। तब तिमीहरूले यस्तो प्रकारको दुःख र नोकसान खप्नु पर्ने थिएन।^{१९} तर अब म भनिरहेछु सहासी हौं। तिमीहरू कोही पनि मर्न छैनौं! तर जहाज हराउने छ।^{२०} हिजो राति परमेश्वरबाट स्वर्गदूत मकहाँ आए। उहाँ उही परमेश्वर हुनुहुन्छ; जसको म हुँ र जसलाई म सेवा गर्छु।^{२१} उनले भने, पावल भयभीत न हौं! तिमी सिजर समक्ष उभिनै पर्छ। अनि परमेश्वरले तिम्रो खातिर तिमीसँग समुद्रयात्रा गर्नेहरू सबैलाई बचाउनु हुनेछ।^{२२} मानिसहरू हो, सहास नगुमाऊ! म परमेश्वरमा विश्वास गर्छु। उहाँको दूतले मलाई भने जस्तै सबै हुनेछ।^{२३} तर पनि हामी कुनै एक टापूमा धक्का खानै पर्छ।”

^{२४} चौथो रात सम्ममा पनि हामी एड्रिया समुन्द्र वरिपरि बहिरहेथ्यौं। जहाज चालकहरूले कुनै जमीनको छेउतिर पुगेको विचार गरे।^{२५} तिनीहरूले डोरीको टुप्पामा एक गडुङ्गो चीज बाँधेर समुद्रमा फालिदिए। त्यसो गर्दा तिनीहरूले पानीको गहिर्याई १२० फीट पता लगाए। तिनीहरू अझ केही पर सम्म गएर फेरि डोरी समुन्द्रमा फाले। यस पल्ट ६० फीट गहिरो पाए।^{२६} तिनीहरू जहाज चट्टानसँग ठोकिन पुगला भनेर डराई रहेका थिए। अतः तिनीहरूले लङ्गर फ्याँके अनि तब तिनीहरूले दिनको उज्यालो आओस भनी प्रार्थना गरे।^{२७} कतिपय चालकहरू जहाज छोडेर भाग्न चाहन्थे। तिनीहरूले जीवन रक्षक डुंगाहरू पानीमा ओहाले। तिनीहरूले यस्तो भान पारे कि तिनीहरू जहाजको अधिलिटरबाट अर्भै लङ्गरहरू भाउँछन्।^{२८} तर पावलले सैन्य अधिकारी र अन्य सिपाहीहरूलाई भने, “यदि यी मानिसहरू जहाजमा बस्दैनन् भने तब तँपाईहरू बाँच्नु हुनेछैन!”^{२९} तब त्यो जीवन रक्षक डुंगा पानी भित्रै जाओस भनेर सिपाहीहरूले

डोरी काटिदिए।^{३०} प्रातःकाल हुन भन्दा पहिले पावलले मानिसहरूले केही खाउन भनी मनाउन थाले। उनले भने, “बितेका चौध दिनदेखि तिमीहरू पखिरहेछौं अनि हेरिरहेछौं। तिमीहरू चौध दिनदेखि भोकै छौं। तिमीहरूले केही खाएका छैनौं।^{३१} अब म बिन्ती गरीरहेछु केही खाऊ। यो तिमीहरूलाई बाँच्नका लागि आवश्यक हो। तिमीहरू कसैको पनि टाउकोको एउटा केश पनि नष्ट हुँदैन।”^{३२} पावलले यसो भनिसके पछि, उसले केही रोटी लिए र परमेश्वरलाई प्रत्येकको अघाडि धन्यवाद चढाए। उनले रोटी टुक्राहरू पाउँ खान थाले।^{३३} तिनीहरू सबैले सहास बटुले अनि खान थाले।^{३४} हामी जम्मा दुइ सय छयहत्तर मानिसहरू जहाजमा थियौं।^{३५} जति हामीले चाँदौ त्यति नै खायौं। तब तिनीहरूले जहाजबाट गर्हुँ समुद्रमा जहाजलाई हलुङ्गो पार्न फ्याँके।

जहाज नष्ट भयो

^{३६} जब उज्यालो भयो जहाज चालकहरूले जमीन देखे। तर यो कुन जग्गा हो तिनीहरूलाई थाहा भएन। यदि सम्भव भए तिनीहरूले जहाजलाई किनारमा लैजान खोज्थे।^{३७} यसर्थ तिनीहरूले लङ्गरको डोरी काटिदिए अनि त्यसलाई समुद्रमा फ्याँकी दिए। तब तिनीहरूले डोरी खोले जसमा पतवारहरू अझिएको थियो। तिनीहरूले अधिलिटरको पाल बतासको लागि उठाए र किनार तिर गयो।^{३८} तर जहाज बालुवाको धापमा परोयो। जहाजको अधिल्लो भाग त्यहीं अडकियो अनि जहाज चलन सकेन। तर टूल्टूला छालहरूले जोडले हिकारो अनि जहाजको पछिल्लो भाग टुक्राटुक्रा पारिदियो।

^{३९} सिपाहीहरूले कैदीहरूलाई मार्न चाहे ताकि तिनीहरू पौरिनु नपाउन अनि भाग्न नसकुन।^{४०} तर सैन्य अधिकारीले पावललाई जिउँदै बचाउन चहान्थे। यसैले उनले कैदीहरूलाई मार्न अनुमति दिएनन्। उनले कैदीहरू जसले पौडिन सक्थे पहिले हाम फाल्न र जमीनमा जाने आदेश दिए।^{४१} अन्य मानिसहरूले तक्ता अथवा काठको टुक्राहरू प्रयोग गरेर जान सक्थे। यसरी प्रत्येक व्यक्ति जमीनमा पुगे। कोही मानिसहरू पनि मरेनन्।

माल्टाको टापूमा पावल

२८ जब हामी सुरक्षितसँग जमीनमा ओर्लियौं जान्न पायौं कि यो टापूलाई माल्टा भनिंदो रहेछ। पानी परिरहेको थियो र जाडो थियो। तर मानिसहरू जो

त्यहाँका रैथाने थिए तिनीहरू हामीहरूसित साथी भैं भए। तिनीहरूले हाम्रो लागि आगो बालिदिए र हामी सबैलाई निम्तो गरे। ^३पावलले दाउराको भिन्जाहरू जम्मा गरे अनि आगोमा हालिदिए। तातोले गर्दा एक विषालु साँप बाहिर आयो अनि पावलको हातमा डस्यो। ^४त्यहाँ बस्नेहरूले पावलको हातमा साँप भुण्डिरहेको देखे। तिनीहरूले भने, “यो मान्छे हत्यारा हुनैपर्छ। उ पानीमा मरेन, तर न्यायले* उसलाई बाँच दिएन।” ^५तर पावलले हात भड्काले अनि साँपलाई आगोमा हालिदिए। पावललाई अलिकति पनि केही भएन। ^६मानिसहरूले सोचे कि पावल सुनिन्छ, अथवा हटात लडेर मर्छ। तिनीहरूले निकै बेरसम्म पावललाई हेरे र मर्छ कि भनी पर्खिरहे तर त्यस्तो कुनै नराम्रो घटना पनि घटेन। अतः पावलप्रतिको आफ्नो धारणा मानिसहरूले बदली गरे। तिनीहरूले भने, “उनी परमेश्वर हुन्।”

^७त्यहाँ छेउछाउमा केही जमीन थियो। त्यहाँ टापूका एक प्रमुख मानिस थिए। उसको नाउँ पब्लियस थियो। छेवैमा तिनको जग्गा-जमीनहरू थियो। उनले हामीहरूलाई आफ्नो घरमा निम्त्याए, अनि तिनले हामीसित शिष्ट व्यवहार गरे। उनको घरमा हामी तीन दिन सम्म बस्यौं। ^८पब्लियसको बाबु बिमार थिए। उनी ज्वरो र रगत मासीले थलो परेका थिए। तर पावल उनीकहाँ गए अनि प्रार्थना गरे। प्रार्थना पछि उनले आफ्नो हातहरू उनीमाथि राखीदिए र निको पारे। ^९यस्तो घटना पछि त्यस टापूका सबै बिमारीहरू पावलकहाँ आए। पावलले तिनीहरूलाई पनि निको पारी दिए। ^{१०-११}त्यस टापूका मानिसहरूले हामीलाई धेरै सम्मान गरे। हामी त्यहाँ तीन महिना सम्म बस्यौं। जब हामी हिंड्न तयार भयौं तब त्यहाँका मानिसहरूले चाहिने सामग्रीहरू हामीलाई दिए।

पावल रोम जाँछ

^{१२}हामी अलेक्जेन्ड्रियाबाट जहाजमा चढ्यौं। जहाज ठण्डा महीनाको बेला माल्टामा रहेको थियो। जहाजको अगिल्लि जमल्याहा देवताहरूको चिन्ह थिए। ^{१३}हामी सिराक्युस नगरमा पुग्यौं। त्यहाँ हामी तीन दिनसम्म बस्यौं अनि तब गयौं। ^{१४}हामी रेगियम नगरमा आइपुग्यौं।

अर्को दिन दक्षिणपश्चिमबाट बतास बहनु थाल्यो, अतः हामी जान सक्थौं। एक दिनपछि हामी पटिओली नगरमा आइपुग्यौं। ^{१५}हामीले त्यहाँ कोही दाजु-भाइहरू पायौं। तिनीहरूले हामीलाई त्यहाँ एक हप्ता बस्न अनुरोध गरे। अन्तमा रोम आइपुग्यौं। ^{१६}त्यहाँका विश्वासीहरूले आइपुगेका थाहा पाए। तिनीहरू हामीलाई भेट्न अप्पियस बजार र तीन-धर्मशाला भन्ने ठाउँमा आए। जब पावलले तिनीहरूलाई देखे परमेश्वरलाई धन्यवाद दिए अनि उनी सहासी भए।

पावल रोममा

^{१७}त्यसपछि हामी रोम गयौं। पावललाई रोममा एकलै बस्न दिइयो। तर उनको सुरक्षाको निम्ति एकजना सेना बसे।

^{१८}तीन दिन पछि पावलले त्यहाँका मुख्य-मुख्य यहूदीहरू बोलाई पठाए। जब तिनीहरू एक साथ आए, पावलले भने, “मेरा यहूदी दाजुभाइहरू! मैले हाम्रो मानिसहरूका विरुद्धमा केही गरेको छैन। न त मैले मेरा पुर्खाहरूको रीतिरिवाज विरुद्ध नै केही गरेको छु। तर मलाई यरूशलेममा पक्राइयो र रोमीलाई सुम्पिदियो। ^{१९}रोमीहरूले धेरै प्रश्नहरू गरे। तर तिनीहरूले मलाई मृत्यु दण्ड दिनुलाई कारण पाएनन्। यसर्थ तिनीहरूले मलाई स्वतन्त्र दिन चाहे। ^{२०}तर यहूदीहरूले विरोध गरे। अतः सिजरको अधि मेरो जाँच गराउनु मलाई रोम पठाइयोस भनी मैले भन्नु पर्छो। तर मैले मेरा आफ्नो मानिसहरूको विरोधमा केही आपत्ति गर्नु छैन। ^{२१}यही कारण म तिमीहरूसँग भेट्नु र बोल्न चाहन्छु। म यो साङ्गलाले बाँधिएको छु किनभने इस्त्राएलको आशामा म विश्वास गर्छु।”

^{२२}यहूदीहरूले पावललाई उत्तर दिए, “हामीले तिम्रो विषयमा यहूदियाबाट कुनै चिट्ठीहरू पाएका छैनौं। न त हाम्रा कुनै यहूदी दाजु-भाइहरू जो यहूदियाबाट आए केही खबरहरू नै ल्याए न तिम्रो विषयमा केही खराब भने। ^{२३}हामी तिम्रो विचारहरू सुन्न चाहन्छौं। हामी जान्दछौं कि यस पन्थको विषयमा मानिसहरूले चारैतिर खराब भनिरहेका छन्।”

^{२४}पावल र यहूदीहरूले सभा गर्ने दिन रोजे। त्यस दिन धेरै जना यहूदीहरूले पावललाई घरमा भेटे। दिनभरि पावल तिनीहरूसँग बात गरिरहे। पावलले परमेश्वरको राज्यको विषयमा तिनीहरूलाई व्याख्या गरे।

पावलले मोशाका व्यवस्था र अगमवक्ताहरूले लेखेका कुराहरूको उपयोग गरेर येशूको विषयमा तिनीहरूलाई विश्वास गराउनु खोजे। ^{२४}कतिपयले उनको कुरामा विश्वास गरे तर कतिपयले गरेनन्। ^{२५}तिनीहरूमा तर्क भयो। यहूदीहरू जान लागेका थिए तर पावलले अभि तिनीहरूलाई एउटा कुरा भने: “पवित्र आत्माले यशैया अगमवक्ताको माध्यमद्वारा तिम्रा पुर्खाहरूको विषय सत्य छ भने। उनले भने,

^{२६} ‘यो मानिस भए तिर जाऊ र तिनीहरूलाई भन: सुन्न त सुन्छौ तिमीहरूले, तर तिमीहरू बुझेछैनौ! तिमीहरू हेर्छौ अनि देख्छौ तर तिमीहरू जे देख्छौ बुझेछैनौ!

^{२७} हो, यी मानिसहरूका मन बन्दछन् अहिले यी मानिसहरूका कानहरू छन् तर तिनीहरूले सुन्दैनन् अनि यी मानिसहरू सत्य हेर्न मान्दैनन्। यस्तो

भएको छ, यसैले तिनीहरूले आफ्ना आँखाहरूले देख्ने छैनन्, आफ्ना कानहरूले सुन्ने छैनन् आफ्ना मनले बुझ्ने छैनन्। यस्तो भएको छ यसैले तिनीहरू मपट्टि फर्किने छैनन् तिनीहरूलाई निको पार्नी।’

यशैया ६:९-१०

^{२८}“म चाहान्छु तिमी यहूदीहरूले जान कि परमेश्वरले अयहूदीहरूको निम्ति मुक्ति पठाउनु भएको छ। तिनीहरूले सुन्ने छन्!” ^{२९}*

^{३०}पावल पुरा दुइ वर्ष आफ्नो भाइको घरमा बसे। उनले सबै मानिसहरूलाई स्वागत गरे जो उकहाँ भेट्न आए। ^{३१}पावलले परमेश्वरको राज्यको विषयमा प्रचार गरे। उनले प्रभु येशू ख्रीष्टको विषयमा भने। उनी एकदम निर्भय थिए अनि कसैले पनि उनलाई बोल्न रोक्न सकेनन्।

पद २६ पछि आएका कतिपय पद २६ मा जोडिएको हो: “पावलले भनी सकेपछि, यहूदीहरू गए। तिनीहरूले परस्परमा निक्कै तर्क-वितर्क गरे।”

License Agreement for Bible Texts

World Bible Translation Center

Last Updated: September 21, 2006

Copyright © 2006 by World Bible Translation Center

All rights reserved.

These Scriptures:

- Are copyrighted by World Bible Translation Center.
- Are not public domain.
- May not be altered or modified in any form.
- May not be sold or offered for sale in any form.
- May not be used for commercial purposes (including, but not limited to, use in advertising or Web banners used for the purpose of selling online ad space).
- May be distributed without modification in electronic form for non-commercial use. However, they may not be hosted on any kind of server (including a Web or ftp server) without written permission. A copy of this license (without modification) must also be included.
- May be quoted for any purpose, up to 1,000 verses, without written permission. However, the extent of quotation must not comprise a complete book nor should it amount to more than 50% of the work in which it is quoted. A copyright notice must appear on the title or copyright page using this pattern: "Taken from the HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™ © 2006 by World Bible Translation Center, Inc. and used by permission." If the text quoted is from one of WBTC's non-English versions, the printed title of the actual text quoted will be substituted for "HOLY BIBLE: EASY-TO-READ VERSION™." The copyright notice must appear in English or be translated into another language. When quotations from WBTC's text are used in non-saleable media, such as church bulletins, orders of service, posters, transparencies or similar media, a complete copyright notice is not required, but the initials of the version (such as "ERV" for the Easy-to-Read Version™ in English) must appear at the end of each quotation.

Any use of these Scriptures other than those listed above is prohibited. For additional rights and permission for usage, such as the use of WBTC's text on a Web site, or for clarification of any of the above, please contact World Bible Translation Center in writing or by email at distribution@wbtc.com.

World Bible Translation Center

P.O. Box 820648

Fort Worth, Texas 76182, USA

Telephone: 1-817-595-1664

Toll-Free in US: 1-888-54-BIBLE

E-mail: info@wbtc.com

WBTC's web site – World Bible Translation Center's web site: <http://www.wbtc.org>

Order online – To order a copy of our texts online, go to: <http://www.wbtc.org>

Current license agreement – This license is subject to change without notice. The current license can be found at: <http://www.wbtc.org/downloads/biblelicense.htm>

Trouble viewing this file – If the text in this document does not display correctly, use Adobe Acrobat Reader 5.0 or higher. Download Adobe Acrobat Reader from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/readstep2.html>

Viewing Chinese or Korean PDFs – To view the Chinese or Korean PDFs, it may be necessary to download the Chinese Simplified or Korean font pack from Adobe. Download the font packs from: <http://www.adobe.com/products/acrobat/acrrasianfontpack.html>